

НІНА МАТВІЄНКО

Співачка, актриса Ніна Митрофанівна Матвієнко народилась 10 жовтня 1947 року в с. Неділище Ємільчинсько-го району на Житомирщині.

З 11 років навчалась у школах-інтернатах для багатодітних та сиріт (у родині було одинадцятьох дітей).

1966 року вступила до вокальної студії при Державному заслуженому українському народному академічному хорі імені Г. Верьовки; відтоді до 1991 року – його солістка.

1975 року закінчила філологічний факультет Київського державного університету імені Т.Г. Шевченка.

З 1991-го – солістка камерного оркестру "Київська камерата".

З 1999-го – викладає в Національному університеті культури та мистецтв.

З 2000-го – Президент українського відділення Міжнародної ради організацій фольклорних фестивалів та народного мистецтва (CIOFF).

З 1968 року Ніна Матвієнко співає у вокальному тріо "Золоті ключі". Також плідно працювала з ансамблями "Мрія", "Березень", "Кобза", продовжує творчу співпрацю з львівським хором хлопчиків та юнаків "Дударик", хором "Хрещатик", академічною капелюю "Думка", Кубанським козацьким хором, Державною чоловічою хоровою капелюю ім. Л. Ревуцького й хором хлопчиків та юнаків при цій капелі.

Н.М. Матвієнко – лауреат конкурсу "Молоді голоси" (Україна, 1978); Всесвітнього радіоконкурсу фольклорних пісень у Братиславі (1979); Всесоюзного телеконкурсу "З піснею по житті" (1979); XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів (Москва, 1985); лауреат Державної премії України імені Т.Г. Шевченка (1988); з 1989 року – член Спілки кінематографістів України. 1978 року їй присвоєно звання Заслуженої, а 1985-го – Народної артистки України.

У репертуарі співачки переважають українські народні пісні: календарно-обрядові, побутові, ліричні тощо. Є також і твори сучасних українських композиторів – Є. Станковича, Л. Дичко, О. Киви, І. Поклада, І. Кириліної, В. Шумейка, М. Скорика, О. Білаша, В. Смогителя та інших.

Ніна Матвієнко брала участь у телевіставах "Маруся Чурай", "Катерина Білокур", "Розмилися води на чотирьох броді" та ін.; фільмах "Кларнети ніжності", "Політ стріли", "Цвіт папороті", "Ой глибокий колодязю", "Тризна", "Хор народний", "Дівочі мрії", "Гаю мій, гаю", "Весняні варіації", "Ти моя пісня"; радіовіставах "Святання на Гончарівці", "Князь Святослав", "Лісова пісня" та ін.; художніх фільмах "Солом'яні дзвони", "Пропала грамота", "Звинувачується весілля", "Золоте весілля". Озвучила піснями науково-популярний фільм "Ой у полі древо", хронікально-документальні фільми "Свічине весілля", "Колискова" та інші, а також низку кінофільмів, теле- та радіо-програм.

У перший рік проголошення державної Незалежності Ніна Матвієнко стає Жінкою України 1991 року.

1995 року з американським театром La Mata Е.Т.с. зіграла 16 вистав у Нью-Йорку (США).

1997 року створила музичну виставу "Під сонцем" разом з танцівником Тадаші Ендо (Японія) (ідея Сергія Прокурні).

Новели Ніни Матвієнко друкувалися в журналах "Україна", "Дзвін", "Жіночий Світ" та ін.

З 1967 року співачка гастролювала з концертами у Мексиці, Канаді, США, Чехії, Польщі, Угорщині, Фінляндії, Кореї, Франції, країнах Латинської Америки.

Має платівки українських народних пісень (1973, 1976, 1987), аудіокасети (1988, 1989, 1997), компакт-диски (1997, 1998).

1996 року Ніна Матвієнко нагороджена вищою відзнакою Фонду Міжнародної премії імені М.А. Касяна – орденом Миколи Чудотворця за визначний вклад у примноження добра на Землі.

1997 року стає кавалером державної нагороди – ордена княгині Ольги III ступеня.

1999 року співачку нагороджено почесним знаком Всеукраїнського товариства "Просвіта" за вагомий особистий внесок у справу відродження української культури, формування національної свідомості, розбудову та зміцнення Української держави.

2000 року рішенням ради Фонду інтелектуальної співпраці "Україна – XXI століття" Ніні Матвієнко присуджено премію імені В. Вернадського за визначний інтелектуальний внесок у розвиток України.

2002 року Н.М. Матвієнко нагороджена Орденом Станіслава IV ступеня за вагомий особистий внесок у розвиток культурного співробітництва України з іншими державами, у справу становлення української національної духовної та культурної еліти, видатні творчі досягнення, високий професіоналізм та значну добродійну діяльність.

*Видання здійснено за фінансової підтримки
Голови Київської міської державної адміністрації
п. Олександра ОМЕЛЬЧЕНКА.*

*Щира вдячність за сприяння у виданні цієї книги
Почесному президентові АТ «Оболонь»,
народному депутатові України п. Олександру СЛОБОДЯНУ.*

ББК 85.314(4УКР)+84(4УКР)
УДК 82-94:784.4
МЗЗ

Матвієнко Ніна.

МЗЗ Ой виорю нивку широкою. Передм. Р. Дідули.
Відповід. ред. І. Пошивайло – К.: УЦНК «Музей Івана Гончара», 2002. – 576 с.
ISBN 966-96228-0-8

Близько шестисот сторінок багатоілюстрованого повнокольорового видання – це рідкісна можливість для читача зазирнути у потаємні царини душі й таланту символу української народної пісні – НІНИ МАТВІЄНКО, долучитися до нетлінних карбів духовної спадщини українців.

У першій частині книги вперше публікуються фрагменти з приватних листів і щоденникових записів, літературні нариси та етюди, нотатки з гастролей країнами світу, відгуки шанувальників таланту Ніни Матвієнко, в яких виявляється багатогранність особистості Співачки, постають, як на сповіді, її радості й печалі, сокровенні мрії та думки, вболівання за рідний народ, його культуру та історичну долю. Очима Ніни читач зазирне за куліси пісенного парнасу, відчує ту напругу й атмосферу, в яких гартувався не лише голос, а й світогляд “українського соловейка”.

У другій частині видання подано багатий пісенно-музичний матеріал з репертуару співачки – понад 250 народних пісень і творів сучасних українських композиторів.

Видання проілюстроване світлинами з родинного архіву Матвієнків-Гончарів, а також репродукціями перлин народного мистецтва із збірки Українського центру народної культури “Музей Івана Гончара”.

Книга знайде широке коло своїх читачів як в Україні, так і за її межами – адже феномен Ніни Матвієнко не залишає байдужими серця шанувальників Української Культури.

ББК 85.314(4УКР)+84(4УКР)

Упорядник текстів, автор передмови	Роман Дідула
Упорядник і редактор нотного матеріалу	Валентина Кузик
Художнє оформлення	Ніна Денисова
Художній редактор	Петро Гончар
Переклад англійською мовою	Ігор Пошивайло
Літературний редактор	Надія Попсуєнко
Редагування текстів пісень	Катерина Міщенко
Коректура текстів	Тетяна Пошивайло
Комп'ютерний набір нот	Євген Льонко
Комп'ютерний набір текстів	Олена Господарчук, Людмила Іваницька
Комп'ютерна верстка	Ольга Ващевська, Олександр Головня
Відповідальний редактор	Ігор Пошивайло

ISBN 966-96228-0-8

© УЦНК «Музей Івана Гончара», 2002
© Ніна Матвієнко, тексти, ноти, 2002
© Ніна Денисова, художнє оформлення, 2002

НІНА МАТВІЄНКО

Ой
виорю
нивку
широкую

ЗМІСТ

Роман Дідула.
ГОЛОС З ВІКІВ У ВІКИ
- 11 -

I. «Я ТАК БОЮСЬ
НЕДОСПІВАТИ»
(Із щоденника 2001 року)
- 21 -

II. ЗЕМЛЯ СПІВУЧА
(З листів. Щоденники.
Нариси. Етюди)
- 30 -

III. ПІСНЯ В ДОРОЗІ
(Нотатки з гастролей
країнами світу)
- 155 -

IV. НАШ МУДРИЙ
СОЛОВЕЙКУ...
(З відгуків та листів слухачів)
- 197 -

V. СПІВАЄ НІНА МАТВІЄНКО
- 251 -

ПІСЕННИЙ КАЛЕНДАР УКРАЇНИ
Колядки та щедрівки
Веснянки
Пісні до Зелених свят
Купальські та петрівчані
Жниварські й обжинкові
- 254 -

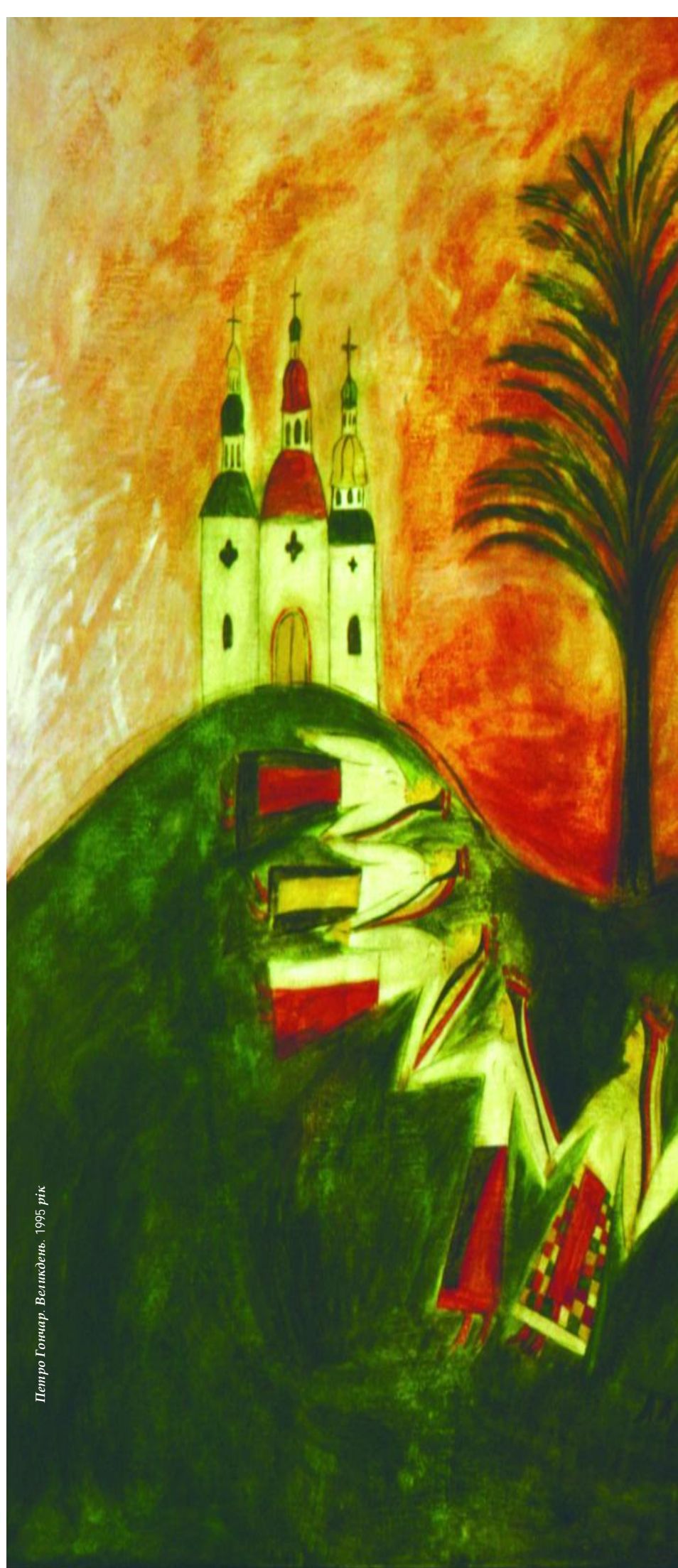
ПІСНІ РОДИННОГО КОЛА
Весільні
Колискові
Поховальні
- 358 -

ПОБУТОВИЙ СПІВ
Псалми, історичні та станові пісні
Кохання та дошлюбні взаємини
Родинне життя
Жартівливі, танцювальні
- 391 -

ТВОРИ УКРАЇНСЬКИХ АВТОРІВ
- 545 -

Алфавітний і тематичний
покажчики пісень
- 570 -

SUMMARY, CONTENTS
- 574 -

Петро Гончар. Великдень. 1995 рік

*СПІВАЄ
НІНА МАТВІЄНКО*

Іван Петрович Гончар. Дівоньки, як ті квітоньки. 1993 рік

Ніна Матвієнко для України – більше, ніж співачка. Жоден інший артист, яким би улюбленим і популярним він не був, не зрівняється з нею в глибинній спорідненості з рідним народом. І річ не тільки в тім, що її неповторний голос знають усі, незалежно від віку, вподобань і соціального статусу. Ще наприкінці 1960-х років Ніна створила новий тоді привабливий образ українки – щирої та ризикової, розкутої та безстрашної, чим кинула виклик нашій “мудрій” закомплексованій обережності. Це значно більше, ніж нація може чекати від артиста.

Ніна співала в десятках країн чотирьох континентів. Сотні захоплених відгуків у різномовній пресі світу засвідчують її унікальний талант. Навіть скупа на похвалу митцям Нью-Йорк Таймс не могла не висловити захоплення рідкісним тембром і тремтливим щемом, несподіваною для сопрано широтою діапазону її незвичайно чистого голосу.

Ніна злетіла на крилах народної пісні, що змагається тепер у її мистецтві з камерними творами сучасних українських композиторів. І в цьому змаганні твориться модерна українська культура, що вперто проростає, живлячись від глибоких предковічних народних коренів...

Фольклорна добірка Ніни Матвієнко

Фольклорна добірка співачки Ніни Матвієнко вирізняється уособленим характером підбору пісень. Це не просте накопичення матеріалу, а саме зібрання таких зразків, які вразили творчу уяву співачки своєю самобутністю, чи залишилися поодинокими пам'ятками того чи іншого жанру, співалися мамою – чудовою народною співачкою Антоніною Матвієнко, входили до сольного репертуару самої Ніни Матвієнко та ушлявленою тріо "Золоті ключі" (Н.Матвієнко, В.Ковальська, М.Миколайчук). Значну частину добірки становлять пісні, залучені до репертуару з так званого "канадського зошита" – рукописного збірника буковинських пісень, записаних у 1963-68 рр. Богданом Климашем (Едмонтон, Канада). Цей збірник був переданий Ніні Матвієнко керівником хору ім.О.Кошиця Володимиром Климківим під час гастролей у 1988 році. Додані також окремі твори українських композиторів та авторські обробки народних пісень, що виконувалися за участю співачки

Нотні записи та аранжування ряду пісень були здійснені відомими музикантами – композиторами, фольклористами та хормейстерами Г.Верьовкою, Л.Ященком, А.Авдієвським, М.Шраменком, Ю.Кроткевич та великим ентузіастом своєї справи, закоханим у народне багатоголосся – фольклористом В.Матвієнком (їх імена спеціально зазначено над нотними текстами). Поодинокі зразки взяті зі збірок "Золоті ключі" Д.Ревуцького, "Українські народні пісні" Г.Концевича, "Пісні Явдохи Зуїхи" Г.Танцюри та ін. Проте більшість пісень доробку громадилася Н.Матвієнко у магнітофонних записах, здійснених самою співачкою, колегами з радіопроекти "Золоті ключі" Г.Верховинець, К.Божко, фольклористами Л.Іванніковою, Г.Шевчук, О.Долею та іншими у різних областях України: на Житомирщині, Волині, Львівщині, Полтавщині, Хмельниччині, Рівненщині, Вінниччині, Черкащині, Сумщині, Донеччині та, зокрема, на материзні – с. Неділище, що на Житомирщині. На замовлення співачки розшифрування цих фонозаписів було здійснене мною.

З усього огрому свого фольклорного зібрання Н.Матвієнко відібрала до публікації 244 зразки (авторські твори окремо – 7). Більшість з них мають чіткі жанрові ознаки, а деякі тяжіють до жанрового синтезу, – тож упорядкування матеріалу відбулося за такими розділами:

1. *Пісенний календар України:*

колядки та щедрівки;
веснянки;
пісні до Зелених свят;
купальські та петрівчані;
жнивварські та обжинкові.

2. *Пісні родинного кола:*

весільні;
колискові;
поховальні.

3. *Побутовий спів:*

псалми, історичні та станові пісні;
кохання та дошлюбні взаємини;
родинне життя;
жартівливі, танцювальні.

4. *Твори українських авторів з репертуару Ніни Матвієнко.*

Добірка не має на меті подати у повному обсязі жанровий склад українського пісенного фольклору і не претендує на вичерпність висвітлення якогось окремого регіону. Ці пісні розглядаємо насамперед як мистецькі твори; тому в окремих зразках часом доводилося доповнювати, а чи й реконструювати втрачені варіанти текстів – за аналогами з інших сіл. А деякі мелодії надихали сучасних поетів на творення нових слів; у таких випадках поруч із літературним твором поданий і текст оригіналу.

У фольклорних зразках, розшифрованих мною, пісенні тексти під нотами виписані згідно з природним вокальним інтонуванням. З технічних причин глісандо в нотах позначені прямою лінією. Редагування текстів пісень здійснене фольклористом Катериною Міщенко.

Сподіваємося, що ця фольклорна добірка стане у пригоді багатьом шанувальникам української народної пісенності.

*Валентина КУЗИК,
кандидат мистецтвознавства,
лауреат Премії ім. М.В. Лисенка*

ПІСЕННИЙ КАЛЕНДАР УКРАЇНИ

Колядки та щедрівки

СТОЯЛА СОСНА СЕРЕД ДУНАЮ

Лемківщина. Запис та обробка Леопольда Яценка

Не швидко

1. Сто-я - ла со - сна се - ред Ду - на - ю. Дай, Бо - же!

Сто - я - ла со - сна се - ред Ду - на - ю. Дай, Бо(же)!

- Стояла сосна серед Дунаю. Дай, Боже! (2)
На тій сосноньці сив сокіл сидів. Дай, Боже! (2)
Крильцями стріпав, в Дунаець упав. Дай, Боже! (2)
Вийшов він відтам третього року. Дай, Боже! (2)
Виніс він відтам трое насіння. Дай, Боже! (2)
Перше насіння – чорна землиця. Дай, Боже! (2)
Друге насіння – яра пшениця. Дай, Боже! (2)

ЧИ Є, ЧИ НЕМА Ї ГОСПОДАР ВДОМА?

З "канадського зошита"

Музична партитура для голосу та фортепіано. Партитура складається з двох рядків нот. Перший рядок містить основну мелодію з підписом: "Чи є, чи не-ма го-спо-дар вдо-ма? Сла-вен є-си,". Другий рядок містить акордову партію з підписом: "ми-и ми-и ми-и Бо-же, на не-бе-си".

Чи є, чи нема ї господар вдома?

Приспів:

Славен еси, наш милий Боже,
На небеси!

Прийшли до тебе три товариші.

Приспів.

Перший товариш – ясне сонічко.

Приспів.

Другий товариш – ясен місячик.

Приспів.

Третій товариш – то дрібен дощик.

Приспів.

Ї а що дощ каже: ї нема над мене.

Приспів.

Бо як я впаду три рази в маю.

Приспів.

Возрадується жито-пшениця.

Приспів.

Жито-пшениця, всяка пашниця.

Приспів.

Ї а місяць каже: ї нема над мене.

Приспів.

Бо як я зйду зраненька пізно.

Приспів.

Возрадується звірина в лісі.

Приспів.

Звірина в лісі, а риба в морі.

Приспів.

Сонічко каже: ї нема над мене.

Приспів.

Бо як я зйду зраненька пізно.

Приспів.

Обігрію я церкви, костьоли.

Приспів.

Церкви, костьоли, в церквах престоли.

ОЙ ДІВА МАРІЯ СИНА ПОРОДИЛА

с. Крячківка, Полтавщина

Помірно

Соло

Хор

1. Ой Ді - ва Ма - рі - я Си - на по - ро - ди - ла ду - веці

Ой, ра - ду - вець, зе - мле, Син Бо - жий на - ро - ди - вець!

Ой Діва Марія Сина породила.

Приспів:

Радуйся! Ой радуйся, земле,

Син Божий народився!

Вона породила, в яслах положила.

Приспів.

В ясла положила, пеленами вкрила.

Приспів.

Пане-азяїне, одчиняйте двері.

Приспів.

Бо до тебе прийшло три празники в гості.

Приспів.

Що перший же празник – да святе Рождество.

Приспів.

А другий же празник – да Василь Великий.

Приспів.

А третій же празник – да Іван Хреститель.

Приспів.

ТА ЩО ТИ ГАДАЄШ, ПАНЕ ГОСПОДАРЮ?

З "канадського зошита"

Урочисто *f* *tr* *tr*

Та що ти га-да-єш, па-не го-спо-да-рю? Ра-дуй-ся! Ра - дуй-ся, зе - мля,
а ми ве - се - лі - мя, Йісус Хри - стос нам на - ро - дивсь.

Та що ти гадаєш, пане господарю?

Приспів:

Радуйся!

Радуйся, земле, й а ми веселімся –

Йісус Христос наш народивсь!

Та що в твоїм дворі два-ри та й королі.

Приспів.

Ой перший Миколай – пресвяте Рождество.

Приспів.

Ой другий Миколай – пресвятий Василій.

Приспів.

Ой третій Миколай – то Іван Хреститель.

Приспів.

Пресвяте Рождество нам Христа принесло.

Приспів.

Пресвятий Василій приніс нам веселле.

Приспів.

А Іван Хреститель нам Христа й охрестив.

Приспів.

НОВА РАДОСТЬ НАМ ЯВИЛАСЬ

с. Неділище, Житомирщина.
Записано від мами

Andantino

Но - ва ра - дость нам я - ви - лась, всьо - му ми - ру
го - со - ло. Вся зві - ря - та, вся пта - ши - та,
вся бла - га - я зо - мек на - шь, бо - га в жо - ді

Нова радість нам явилась,
Всьому миру весело!
Вся звірята, вся пташата,
Вся благая земля наша,
Вода в морі виграває,
Ангели в небі співають –
Слава Богу Вишньому!

Ірод вельми засмутився,
Що Ісус Христос народився.
Свої слуги розсилає:
Ідїть Христа шукати!
Ой як ви Його знайдете,
Та й до мене приведете
По приказу моему.

Ми всю землю згрунтували,
А Христа ми не видали.
Десять тисяч і чотири
Малих діток вигубили,
Гострим мечем розсікали,
Кров невинну проливали
По приказу твоему.

А ангели теє знали,
Всім пророкам розказали,
Всім пророкам, всьому миру,
Що Ісус Христос народився,
Всьому миру об'явився.
Всьому миру хрещеному,
Всьому світу рожденному.
А ми цього не смутімся,
Рождеству його вклонімся.
Слава Богу вишньому!

ОЙ НОВИНА В НАС, НОВИНА

Обробка Анатолія Авдієвського

Урочисто

Ой но-ви-на в нас, но-ви-на по-ро-ди-ла ма-ти си-на, по-ро-ди-ла си-на ма-ти, ста-ла сон-цем на-зива-ти си-ноч-ка.

*Текст радянського часу
(автор Микола Сом):*

Ой новина в нас, новина –
Породила мати сина,
Породила сина мати,
Стала сонцем називати
Синочка.

Виростає же, мій Іванку,
Та ясніший світанку,
Та високий, наче явір,
Наче явір кучерявий,
Іванку.

Будь здорова, щедра мати,
Дозволь сина повидати,
Дозволь сина повидати,
Щастя-долі побажати
Навіки.

*Оригінал тексту –
народна релігійна колядка:*

В Віфлеємі новина –
Породила Діва Сина!
Породила в благодаті
Непорочна Діва-Мати
Марія.

Породила Йго на сні
В Віфлеємській ясині.
Йосип Діву утішає,
Повивати помагає
Марії.

Недалеко пастирі
Пасли вівці на горі.
До вертепу поспішають,
Христа-Бога прославляють
Навіки!

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР З НАМИ

Вітниччина

Рухливо

Allegro

1. Ще - дрий ве - чір з на - ми, ща - сля - ва го - ди - ни! По - ро - ди - ла Ді - ва
Пре - дві - чо - го Си - на. Хва - лу Бо - гу да - ймо,
ве - се - ло спі - ва - ймо, Св - ятій ве - чір на зе - млі

Щедрий вечір з нами,
Щаслива година!
Породила Діва
Предвічного Сина.

Приспів:

Хвалу Богу даймо,
Весело співаймо –
Святий вечір на землі! } 2

Не в пишних палатах
Христос народився,
А в убогій шопі
В пеленах сповився.

Приспів.

Не в білих перинах
Господу стелили,
А в яслах на сіно
Христа положили.

Приспів.

А ми, християни,
Смиренно благаймо,
Разом з пастухами
Йому заспіваймо.

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР З НАМИ, ЩАСЛИВА ГОДИНА

З "канадського зошита"

Рухливо

Ще-дрій ве - чір з на - ми, ща - сля - ва го -
ди - на! По - ро - ди - ла Ді - ва
Пре - дві - чо - го Си - на. Ла - до, ла-до, ла - до,
все на сві - ті ра - до, Ще - дрій ве - чір на зе - млі!

Щедрий вечір з нами, щаслива година!
Породила Діва Предвічного Сина.

Приспів:

Ладо, ладо, ладо,

Все на світі радо.

Щедрий вечір на землі!

Не в пишній палаті Єго породила,
А в біднім вертепі Господа повила.

Приспів.

Не поміж царями Господь нам явився,
А між вівчарями в яслах положився.

Приспів.

А небесні духи в синяві співають,
Пастирів убогих до стайні скликають.

Приспів.

І ОЙ ТАМ В ВИФЛІЄМІ

З "канадського зошита"

The image shows a musical score for the song "I Oй Tam v Viflyemі". It consists of three staves of music in a 3/4 time signature. The lyrics are written below the notes. The first staff starts with a treble clef and a key signature of one flat. The lyrics are: "І ой там в_Ви - флі - е - мі". The second staff continues: "ста - ла - ся_ї во - ни - ня - до - ро - дя - ла". The third staff concludes: "Ма - тір Бо - жа Пре - ді - чо - го Си - ня." There are some double asterisks (**) above certain notes in the second and third staves.

І ой там в Вифліємі
Сталася новина –
Породила Матір Божа
Предвічного Сина.

Як Йго породила,
В пелени вповила:
Люляй, люляй, Мій Синочку,
Я би-м ще й спочила.

Спочинь, Мати, спочинь
Хоч одну годину,
А Я піду аж до раю,
Принесу пелену.

Ой Сину ж Мій, Сину,
Та де Ти ще й годеи?
Ой ще нема дві годині
Як Ти Ся й народив.

Мати ж Моя, Мати,
Чому ж Я не годеи?
Сотворив Я небо й землю,
В нім Я Ся й народив.

В ВИФЛІЄМІ МІСТІ ІСУС СЯ РОДИВ

3 "канадського зошита"

Жартюма

1(2,4). В_Ви-флі-е-мі мі-сті І-сус Ся ро-див,
з_не-бе-сній кра-ї-ни до-нас при-хо-див.
Ве-ли-кий Пан над па-на-ми і Спа-си-тель наш ко-ха-ний
з_не-бес при-сла-ний. 3. "Вста-йте, ми-лі бра-ття!" -
сина Га-ври-ло в_шо-пі
щось Ма-твій кри-чить, а Ми-ки-та та-ке
на са-мій да-ху, по-ліз по дра-би-ні
як ме-дведь бу-рчить. Аж те-пе-ра я до-ві-ка
та_й впа-в зо стра-ху.
ме-ща-сли-вий вже ка-лі-ка, бо но-гу зла-мав.

В Вифліємі місті Ісус Ся родив,
З небесної країни до нас приходив.
Великий Пан над панами
І Спаситель наш коханий,
З небес присланий.

Пастиріє пасли бидлята в полі,
Полягали спати по тій неволе,
А оден з них пробудився,
Бо Матвій щось розкрився
Під оборою.

"Встаньте, милі браття!" -
Щось Матвій кричить,
А Микита так же, як медвідь, бурчить.
Спав Гаврило в шопі на самім даху,
Поліз по драбині та й впав зо страху.
Аж тепера я довіка
Нещасливий вже каліка,
Бо ногу зламав!

Степан і Лазарко спали в солоні,
Як почули галас у своїм домі.
Лазарко взяв козушину,
А Степан 'го за чуприну,
Гби нігде не йшов.

“Що робиш ти, пане, бійтеся Бога!” –
І скочив від него аж до порога.
“Видиш – Ілько в воді скаче,
А Онуфрій чогось плаче,
Ходім до него”.

Прибігає з шопи старий Данило
І всіх ся питає, що тут такого?
А Матвій ся отзиває,
О нещастю повідає,
Що тепер було.

“Не бійтеся, браття, ніхто не шкодив,
Скажу вам новину – Ісус ся родив!
Тільки кожний, де що має,
Нехай з собов забирає,
Бо нема часу”.

Як то вчув Микита – скочив з-під груби,
З великої радості вибив всі зуби.
Іван побіг до комори,
А Онофрій до обори
По свої дари.

А Іван як злапав свого барана,
І брусок ще сира несе до Пана.
Ілько злапав качку, курку,

А Панько злапав кугульку,
Дмитро когута.

І як пастирії всі ся зібрали,
Істинному Богу поклон віддали.
І так в коло поставали,
Дари свої поскладали
Ісусу Христу.

В коло поставали, зачали грати,
А Гаврило дуже хотів гуляти.
“Постривай же, милий брате,
Як же ти будеш гуляти,
Як нога болить?”

Гаврило на тоє не дуже зважав,
Тільки ся поволе за підбоки взяв.
Як сі шурне сюда-туда,
Як сі трісла ціла буда, –
Так дуже гуляв.

Марія з Йосифом дивляться на то,
І пастиріям дякують за то.
Христос ручки роздймає
І нам царство обіцяє
На тамтім світі.

В МІСТІ ВИФЛІЄМІ СТАЛАСЯ НОВИНА

Широко

1. В мі-сті Ві-флі-е - мі ста - ла - ся ви - ні - на:
там зніс а - нгел се - ред по - ля по - вну бо - чку ви - на.

// ви - на. 2. По - вна бо - чка ви - на, й а все по - вна
бу - де, всі па - стуш - ки на - пи - ли - ся і ще по - вна
бу - ла. // бу - ла.

В місті Вифліємі
Сталася новина:
Там зніс ангел серед поля }
Повну бочку вина. }₂

Повна бочка вина,
Й а все повна буде.
Всі пастишки напилися, }
І ще повна була. }₂

Ой пийте, пастишки,
Пийте аж доволі, -
То від Сина від Божого, }
Від Магір Божої. }₂

НАЙСВІТША ПАННА

З "канадського зошита"

Помірно

Най-сві-тша Па-нна по сві-ті хо-ди-ла,
 Па-на Є-зу-са за ру-чку й во-ди-ла,
 Вар.: 2...хло-пка й мо-ло-до-го
 Па-на Є-зу-са за ру-чку й во-ди-ла.

Найсвітша Панна по світі ходила,
 Пана Єзуса за ручку й водила. (2)

Привела Його до міста славного,
 Здирала ж вона хлопка й молодого. (2)

Ой хлопку, хлопку, хлопку, їми ж нічку,
 Переночуй ня в своїм будиночку. (2)

Не буду я тя в собі й ночувати –
 Не дасте міні нічний спокій мати. (2)

Возьму ж я тебе до свої стодоли,
 Там будеш мати нічліг преспокойний. (2)

Вийшов господар до свої худоби,
 Над его шопов зоря ясна зійшла. (2)

Ой коб я був знав, що то Матір Божа,
 Був би я си ляг з дітьми під порогом,
 А Матір Божа – в ліжку з Паном Богом. (2)

ОЙ І ХОДИВ ЖЕ Я ТА Й НЕ ДЕНЬ І НЕ ДВА

Вінниччина. Запис Катерини Божко

Ой і ходив же я
Та й не день і не два.
Приспів:
Свят! Свят-вечор, Свят!

Ой і зайшов же я
До самого пана.
Приспів.
До самого пана,
Пана господаря.
Приспів.
У нашого пана
Високії гори.
Приспів.
Високії гори,
Сади-виногради.
Приспів.
Сади-виногради,
Яворові пташки.
Приспів.
Ой несуть здалека
Та буйнії вітри.
Приспів.
Сади поламали,
Пташки розогнали.
Приспів.
Ой та й зажурився
Та й наш пан господар.
Приспів.

Ой та й не журися,
Пане господарю!
Приспів.
Сади посадимо,
Пташок половимо.
Приспів.
Ой ти Святий Ілля,
Та й сідай на коня.
Приспів.
Та й сідай на коня,
Та й наганяй Юр'я!
Приспів.
Ой ти Святий Юр'ю,
Де ти досі ходиш?
Приспів.
Я по полю ходжу,
Все житечко роджу.
Приспів.
З одного снопочка
Жита четверточка.
Приспів.
Ой де були зложки –
То там стоять стожки.
Приспів.

ШО В БАТЬКА, БАТЬКА ОДИН СИНОЧОК

с. Плішівець, Полтавщина. Запис Олексія Долі

Ходово

Шо в ба-тька, ба - тька о - дин си - но - чок. Со -

ко - ле! Со - ко - ле

я - сен, па - ничу - кра - сен, Ми - ко(ло)!

Шо в батька, батька
Один синочок.

Приспів:

Соколе! Соколе ясен,
Паничу красен, Миколо!

Один синочок,
Як соколочок.

Приспів.

Коня напував,
Церкву змалював.

Приспів.

Церкву змалював
З двома дверями.

Приспів.

Та з двома дверями
Трьома вікнами.

Приспів.

Шо в перве вікно
Сонечко зійшло.

Приспів.

А в друге вікно
Місяць засвітив.

Приспів.

А в третє вікно
Ангел улетів.

Приспів.

Ангел улетів,
На престолі сів.

Приспів.

На престолі сів,
Свічі посвітив.

Приспів.

Свічі посвітив,
Бога надарив.

Приспів.

ОЙ З-ЗА ГОРИ КАМ'ЯНОЇ

с. Яланець, Вінниччина

Гуцуло

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 3/4 time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are written below the notes. The first line of music ends with a double bar line and repeat dots. The second line of music has two first endings marked with '1' and '2' above the staff. The first ending leads back to the beginning of the second line, and the second ending leads to a final cadence. The lyrics are: Ой з-за го - ри ка - м'я - но - ї ко - ти - ла - ся сні - жна - я гру - да. // Ой - да.

Ой з-за гори кам'яної
Котилася сніжна груда. (2)

А я думав, що то груда,
А то не груда – гречная панна. (2)

Гречная панна, панна Наталя
Носила ключі в правій руці. (2)

А ви, ключі, не дзвеніте,
Мого браття не будіте. (2)

Мое браття полювало,
Пізно спати полягало. (2)

ЧОМ ТИ, РОЖЕНЬКО, В ГОРОДІ ЄДНА?

Житомирщина

The musical score is written on three staves. The first staff is marked 'Ходово' and 'Обира' and contains the lyrics 'Чом ти, ро - же - нько, в го - ро - ді є -'. The second staff is marked 'Приспів' and 'Без' and contains the lyrics 'дні? Ро - же, ро - же че -'. The third staff contains the lyrics 'ро - на - я ти й хо - ро - на - я'. The music is in a 3/4 time signature with a key signature of one flat.

Чом ти, роженко, в городі єдна?

Приспів:

Роже, роже

Червоная та й хорошая!

Я й не єдна, я й не самая.

Приспів.

Що квіточок є – то все для мене.

Приспів.

То все для мене, все коло мене.

Приспів.

Ой поле моє – много барвінку.

Приспів.

Много барвінку та й по неділку.

Приспів.

В садочок пішла, барвінку знайшла.

Приспів.

ПО САДУ ХОДИЛА, РУЖУ САДИЛА

Мелодія записана від мами, с. Неділище, Житомирщина

Весело
Одні

1. По са - ду хо - ди - ла, ру - жу са - ди - ла. **Діт** а - ле -

Приспів

во! **Діт** а - ле - не ви - но в не - ді - лю ра - во

Заспів викликає кулячки

са - дже - во. Чи - ри ді - во - чі - то сі - рі

Приспів 3 рази, почав самозачи

в - чи. **Діт** а - ле - во!

Редакція тексту Миколи Сома:

По саду ходила, ружу садила.

Приспів:

Зелено!

Зелене віно в неділю рано

Саджено!

Коли б я така, як ружа ця.

Приспів.

Всіх парубків причарувала.

Приспів.

Всіх чарувала б – одного мала.

Приспів.

А в мене чари – не з лісу зілля.

Приспів.

Чари дівочі – то сірі очі.

Приспів.

Оригінал тексту –

народна колядка дівчині:

По саду ходила, рожу садила.

Приспів.

Коли б я така, як рожа ця.

Приспів.

То я пошла б за губернатора.

Приспів.

За губернатором діла не роблять.

Приспів.

Діла не роблять, у сукнях ходять.

Приспів.

ОЙ У ГОРОДІ, ОЙ У ЧИСТОКОЛЛІ

Житомирщина

Поздриво

1(3,4)-Ой у го - ро - ді, ой у чи - сто - ко - лі. Ой ра - но!

2. Там Га - нна - панна ро - жу щипа - ла.

Ой ра - но - ра - но, ве - льми ра - не - нько, на зо - рі!

Ой у городі, ой у чистоколлі.

Приспів:

Ой рано!

Ой рано-рано, вельми раненько, на зорі!

Там Ганна-панна рожу щипала.

Приспів.

Коли б я була така червона.

Приспів.

Така червона, як цяя рожа.

Приспів.

ФАЙНА ПАНЄНКА ПО ГОРІ ХОДИЛА

З "канадського зошита"

Поздриво

Фай - на па - не - нка по - го - рі хо - ди - ла. Так ра -

но! Так ра - но, ра - не - нько! дуй - ся, зем - не - нько,

Хри - стос нам сі ва - ро - див!

Файна паненка по горі ходила.

Приспів:

Так рано!

Так рано, раненько!

Радуйся, земненько,

Христос нам Сі народив!

По горі ходила, пір'ячко збирала.

Приспів.

Пір'ячко збирала, в хусточку складала.

Приспів.

Пір'ячко збирала, в віночок звивала.

Приспів.

ОЙ ТАМ ГАННУСЯ ВОЛИКИ ПАСЛА

Галичина. Запис та обробка Леопольда Яценка

Жанро

The musical score is written on three staves. The top staff is the vocal line, starting with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the notes. The middle and bottom staves are piano accompaniment, with the middle staff in treble clef and the bottom staff in bass clef. The lyrics are written below the piano staves.

Ой там Га - нну - ся во - ли - ки па - сла. Під бо - ром!

Ой там під бо - ром, під зе - ле - нень - ким я - во - ром!

Ой там Ганнуся волики пасла.

Приспів:

Під бором!

Ой там під бором,

Під зелененьким явором!

Волики пасла та й погубила.

Приспів.

Пішов батенько волів шукати.

Приспів.

Волів не знайшов, додому прийшов.

Приспів.

Пішла матінка волів шукати.

Приспів.

Волів не знайшла, додому прийшла.

Приспів.

Пішов Іванко волів шукати.

Приспів.

Волики знайшов, додому прийшов.

Приспів.

ОЙ ТАМ МАЛАНКА ПЛАТТЯЧКО ПРАЛА

с. Верхня, Львівщина

Повільно

Ой там Ма - ла - нка пла - ття - чко пра - ла. На ле - ду!

На ле - ду, ле - ду, він ле - ді - ви - ні - во - дя - че!

Ой там Маланка платтячко прала.

Приспів:

На леду!

На леду, леду, на ледівниці-водиці!

Платтячко прала, перстень згубила.

Приспів.

Татусю, піди перстенець знайди.

Приспів.

Таточко пішов – перстень не знайшов.

Приспів.

Братику, піди перстенець знайди.

Приспів.

Братічок пішов – перстень не знайшов.

Приспів.

Миленький, піди перстенець знайди.

Приспів.

Миленький пішов – перстенець знайшов.

Приспів.

Виводять йому коників пару.

Приспів.

Він коні бере – їм не дякує.

Приспів.

Виводять йому волики в ярмі.

Приспів.

Він воли бере – їм не дякує.

Приспів.

Виводять йому гречну панночку.

Приспів.

Він її бере – щиро дякує.

Приспів.

МИ ЦЬОГО ДВОРА НЕ МИНАЄМО

с. Забрале, Житомирщина

Помірно

Ми цьо-го дво-ра не ми-на-є-мо. Свя-тий ве-чор! Ми ва-шу ха-ту

звє-ли-ча-є-мо. Свя-тий ве-чор! До-брий ве-чор!

Ми цього двора не минаємо. Святий вечор!
Ми вашу хату звеличаємо. Святий вечор!

Одкривай двері, накривай столи. Святий вечор!
Кладіть на столи з маком пироги. Святий вечор!

З маком пироги, кварту горілки. Святий вечор!
Тому на кінець зернят в рукавець. Святий вечор!

Чи так, чи не так – ще й грошей п'ятак. Святий вечор!
Задкуй не задкуй – горілку готуй! Святий вечор!

Промовляють: Добрий вечор!

НА ДВОРІ ЧОРНА ХМАРА В'ЄТЬСЯ
(жартівлива колядка)

с. Люхча, Рівненщина

Повільно

1. На дво-рі чо-рна хма-ра в'є-ться, під ві-кном ко-ля-дник чо-ве-ться.
Кли-чте во-го до ха-ти, він вам бу-де спі-ва-ти ко-ли -

Надворі чорна хмара в'ється,
Під вікном колядник
човпеться.
Кличте його до хати,
Він вам буде співати
Коляду!

А в печі пироги сиділи,
А мої оченьки гляділи.
Коцюбою вигрібав,
По одному поїдав,
Наївся!

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ ГОРОХ МОЛОТИВ
(жартівлива колядка)

З "канадського зошита"

Повільно **Живо**

Бог Пре-ді-чний го-рох мо-ло-тив. То на кру-пи, то на ка-шу,
А я лю-блю ді-вку ва-шу. Бу-ду ся же-нив!

Бог Предвічний горох молотив.
То на крупи, то на кашу,
А я люблю дівку вашу –
Буду ся женив!

А СВЯТИЙ МИКОЛА, СІВШИ КОЛО СТОЛА
(жартівлива колядка)

З "канадського зошита"

Холодо

А Свя-тий Ми-ко-ла, сі-ниш ко-ло сто-ла. А-ли-лу-я!
Пе-ре-кри-нив ша-пку, за-чі-па-є Га-пку. Гос-по-ди мо-ли-луй!

А Святий Микола, сівши коло стола.
Алилуя!
Перекривив шапку, зачіпає Гапку.
Господи, помилуй!

А премудра Зося спекла в печі поросю.
Алилуя!
Ще Христа не вздріла, вже поросю з'їла.
Господи, помилуй!

ПУСТІТЬ ДО ХАТИ, БУДЕМ ПЛЯСАТИ

З "канадського зошита"

Жваво

Пу-стїть до ха-ти, бу-дем пля-са-ти! На-дво-рі мо-роз-
пля-са-ти не мож, на-дво-рі мо-роз- пля-са-ти не мож.

Пустіть до хати, будем плясати.
На дворі мороз – плясати не мож. (2)

Ой давай, давай, що маєш дати.
Не маєш дати – вигони з хати. (2)

Пустіть до печі зогріти плечі.
Пустіть до груби зогріти зуби. (2)

Казала мама, що грошей яма.
А грошей нема – дівчина сама! (2)

З ВОЛОКА ТЕЧЕ – Й У ХАТІ СУХО

З "канадського зошита"

Жваво

З во - ло - ка те - че, й у ха - ті су - хо.
Ой дай же, дай же ти, ще - бе - тю - хо!
Ой дай же, дай же ти, ще - бе - тю - хо!

З волока тече – й у хаті сухо,
Ой дай же, дай же ти, щebetюхо! (2)

Ой дай же, дай же, що маєш дати.
Бо як не даєш – вигони з хати! (2)

Хата від хати – не мож долізти,
Кажуть нам люди гайдука з'їсти. (2)

Дівчина моя при воді зросла,
Там вона мою хустину знайшла. (2)

Моя хустина затинятая,
Червоним шовком перешитая. (2)

ОЙ ПЛЯШУ, ПЛЯШУ

З "канадського зошита"

Ружинько

Ой ши - шу, пля - шу, зна - ш до ко - го:
дасть ми дівчина півзолото - го.

Ой пляшу, пляшу, знаю до кого:
Дасть ми дівчина півзолото.

(2)

Ой дай же, дай же, що маєш дати,
Не маєш дати – вижени з хати.

(2)

Ой давай, давай, що маєш дати,
Не маєш дати – вигони з хати.

(2)

Хоч коцюбою, хоч лопатою,
Мара ж тя бере з твою хатою.

(2)

Та маю, маю, коли не даю,
Казала мати, щоби не дати –
Треба до мене краще плясати!

Та й плине кочур долі водою,
Єму затичка за головою.

(2)

З волока тече, а в хаті гарно,
Виведи коника, дівчино-панно.

(2)

Ой птичко моя затиченая,
Моя дівчино зарученая.

(2)

Вивела коника ще й осідлала,
Золоту шабельку до боку дала.

(2)

Та й було б мене не заручати,
Най би гуляла там, де дівчата.

(2)

На ж тобі шабельку, на ж тобі лучок,
На ж тобі лучок до білих ручок.

(2)

Ой гуляй, гуляй, як рибка в воді,
Як підеш за мене – то буде годі!

(2)

З волока тече, в хаті болото.
Ой вийди, вийди, моє золото.

(2)

З волока тече, а в хаті сухо,
Ой вийди, дай же, ти, щибетухо.

(2)

ОЙ В ЛІСКУ, В ЛІСКУ НА ЖОВТИМ ПІСКУ

З "канадського зошита"

Початі

Ой в_лі - ску, в_лі на жо - втїм пі - ску.

Ой дай, Бо - же!

Ой в ліску, в ліску на жовтім піску.

Ой дай, Боже!

Росло деревце тонке, високе.

Ой дай, Боже!

Тонке, високе, в корні глибоке.

Ой дай, Боже!

В корні глибоке, в верху кудряве.

Ой дай, Боже!

Й а в тім кудрявце сам сокіл сидить.

Ой дай, Боже!

Сидить він, сидить, далеко видить.

Ой дай, Боже!

Далеко видить й а в чисте поле.

Ой дай, Боже!

Й а в чистім полі сам Господь оре.

Ой дай, Боже!

Ой оре, оре, пшеничку сіє.

Ой дай, Боже!

Зелену пшеницю, всяку пашницю.

Ой дай, Боже!

Промовляють: А будьте здорові!

ОЙ ТАМ У ПОЛІ ВИРОСЛА СОСНА

З "канадського зошита"

Повірку

1(2-7,10-13). Ой там у полі виросла сосна.

8. Пречиста Діва їсти носить.

9. Їсти носить і Бога просить.

(ост., як статистур)

Ой там у полі виросла сосна.
Сосна висока, вгорі широка.
А на тій сосні Ісус Христос сидить.
Ісус Христос сидить, далеко видить.
А в чистім полі плужечок оре.
А Святий Петро коники водить.
А Святий Павло за плугом ходить.
Пречиста Діва їсти носить.
Їсти носить і Бога просить.
Зароди, Боже, жита, пшениці.
Жита, пшениці на паляниці.
Стіжечок гречки на пиріжечки.
Стіжечок вівса - вже щедрівка вся!

ПРЕЧИСТАЯ МАТИ ХОДИЛА ЩЕДРОВАТИ

с. Вишеньки, Бориспільський р-н, Київщина

Рухливо

The musical score is written on four staves in a single system. It features a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 4/4 time signature. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes. The lyrics are in Ukrainian and describe the tradition of 'shchedrovaty' (carols) performed by the Holy Mother Mary.

Пре - чи - ста - я Ма - ти хо - ди - ла ще - дро - ва - ти, ко - ло
сто - лу сто - я - ла, Че - сний Хрест де - ржа - ла, зо - ло - ту кв - ді - вни - цю - Бо -
гу ра - ді - вни - цю. Ра - ду - йте - ся, лю - ди, бо з вам Хри - стос бу - де! Бо -
гу сві - чу став - те, а нам пи - ріг да - йте! Ве - чор до - брий!

Пречистая Мати ходила щедровати,
Коло столу стояла, Чесний Хрест держала,
Золоту кадівницю, Богу радівницю.
Радуйтеся, люди, бо з вам Христос буде!
Богу свічу ставте, а нам пиріг дайте –
Вечор добрий!

НЕБО ЯСНІ ЗІРКИ ВКРИЛИ

Тернопільщина. Запис Леопольда Яценка

Позитиво

Не - бо та й всю зе - млю осві - тили. а - сні зе - млю. зі - рки п - тили. скри - лив, // ти - лив.

Ще - дрий ве - чір, до - брий ве - чір у - сьм

лю - дя на здо - ро - в'я!

Небо ясні зірки вкрили,
Та й всю землю освітили.

Приспів:

Щедрий вечір, добрий вечір,
Усім людям на здоров'я!

Снігом ниви спорошило,
На дорогу наносило.

Приспів.

Добрий вечір, господарю!
Ми принесли Богу дари.

Приспів.

Боже Благий, Боже Щирий,
Пошли ж Ти нам рік щасливий!

Приспів.

А НА ДОБРИЙ ВЕЧІР

З "канадського зошита"

Урочисто

А на до-брий ве-чір, па-не го-спо-ди-ни, до те-бе!

Кли-че ті Го-сподь на по-ра-до-ньку до се-бе.

Випр.: 4. Дай же ті, Бо-же, ща-стя, здо-ров-ля спо-жи-ти!

А на добрий вечір, пане господарю, до тебе!
Кличе ті Господь на порадоньку до себе.

Обіцяв ті Господь сто кіп пшениці зродити –
Дай ті, Боже, щастя, здоровля спожити.

А на добрий вечір, пане господарю, до тебе!
Кличе ті Господь на порадоньку до себе.

Обіцяв ті Господь сто корців вівса зродити –
Дай же ті, Боже, щастя, здоровля спожити.

А на добрий вечір, пані господарине, до тебе!
Кличе ті Господь на порадоньку до себе.

Обіцяв ті Господь сто кіп маку зродити –
Дай же ті, Боже, щастя, здоровля спожити.

А на добрий вечір, пані господарине, до тебе!
Кличе ті Господь на порадоньку до себе.

Обіцяв ті Господь дві бочки огірків зродити –
Дай же ті, Боже, щастя, здоровля спожити.

А за тим словом ночуйте з Богом, добраноч!
За тим словом ночуйте з Богом, добраноч!

ОЙ ДЯДЮ, ДЯДЮ, БІГ ТЕБЕ ЗОВЕ

Волинь. Запис Катерини Божко

The image shows two staves of musical notation in a treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 3/4 time signature. The first staff contains the melody for the first line of the song, with lyrics written below the notes: "Ой дя - дрю, дя - дрю, Біг та - бе зо - ве. Що - дрий". The second staff continues the melody for the second line, with lyrics: "во - чур, жо - брий веч(ур)!".

Ой дядю, дядю, Біг тебе зове!

Приспів:

Щодрий вечур, добрий веч(ур)!

Біг тебе зове – дар тобі дає.

Приспів.

Дар тобі дає – широке поле.

Приспів.

Жито буяє колосистее.

Приспів.

Там, де нивочка, – жита кіпочка.

Приспів.

А де лужочок – жита стожочок.

Приспів.

Решето овса – наверху коса.

Приспів.

Решето гречки – наверх ячки.

Приспів.

ОЙ З-ЗА ГІРОНЬКИ ДА З-ЗА КРУТОЇ
(щедрівка для бджоли)

с. Люхча, Рівненщина

Помірно

1. Ой з-за гі - ро - ньки да й з-за кру - то - ї. Сьва - тий ве - чор!

На цій мотилі б, в, іо, іі, іє, іб крукають

2. Да й на - сту - пи - ла й чо - рна - я хма - ра. Сьва - тий ве - чор!

3. Чи - ри - я хма - ра, шчи - ло - нья и - ра. Сьва - тий ве - чор!

Ой з-за гіроньки да й з-за крутої.
Приспів:
Сьвятий вечор!
Да й наступила й чорная хмара.
Приспів.
Чорная хмара, пчилонька яра.
Приспів.
Що стара пчола деткам казала.
Приспів.
Ой сядьмо, детки, да й порадьмося.
Приспів.
Пан-господара й попитаймося.
Приспів.
На котрий остров нам полинути?
Приспів.
Чи на середній, чи на передній?
Приспів.

Летіте, пчолки, на всі острови.
Приспів.
Робіте, пчолки, густіє медки.
Приспів.
А ти, старая, що й найгустіший.
Приспів.
Що й найгустіший, пластом товстіший.
Приспів.
Сити ситити – синів жениги.
Приспів.
Свічі сукати – дочки давати.
Приспів.
Свічі сукати Богу на хвалу.
Приспів.
Дочки давати людям на славу.
Добрий вечор!

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР НА СВЯТИЙ ВЕЧІР

З "канадського зошита"

Життя

Ще - дрий ве - чір со - Свя - тий ве - чір! Чи до - ма, вдо - ма
 пан го - спо - дар? А я зна - ю, що він вдо - ма,
 На нім шу - ба со - бо - ле - ва,
 си - дить со - бі ко - ло сто - ла. А в тій ка - литці
 ка - ли - то - чка ко - ро - ле - ва.
 сім че - рво - них. Се - му, то - му по че - рво - но - му,
 а на - шим хлопцям по ка - ла - че - ві, а ва - шим дівкам
 по мо - лод - цю - ві

Daai skoramovka:

Щедрий вечір на Святий вечір!
 Чи дома, вдома пан господар?
 А я знаю, що він вдома,
 Сидить собі коло стола.
 На нім шуба соболева,
 Калиточка королева.
 А в тій калитці сім червоних,
 Сему-тому по червоному.
 А нашим хлопцям по калачеві,
 А вашим дівкам по молодцеві!

Скоромовкою:

Винесіть книші,
 Бо впущу в хату миші!
 Винесіть ковбасу,
 Бо всю хату розтрясу!

ДОБРИЙ ВЕЧІР, ЩОДРИЙ ВЕЧІР

Рівненщина. Запис Катерини Божко

Добрий вечір, Щодрий вечір!
А я знаю, що пан вдома,
Сидить собі кінець стола,
На йому шуба собольова.
На той шубі чиндакора,
На чиндакорі сто червінців-незвігінців.
Бички рогаті
Пішли в поле орати,
На тую нивку, на борознинку.
Божая Мати їсти носила.
Бога просила:
Народи, Боже, жита-пшениці.
А ви нам, дядьку,
(*промовляють:*) Дайте по паляниці!
Народи, Боже, жита-гречки.
А ви нам, дядьку,
(*промовляють до кінця:*)
Дайте по пиріжечку!
Скільки на хаті драницьок –
Щоб на тей рік у вашому дворі було стільки телечок!
Скільки на хаті сучків –
Щоб на тей рік у вашому дворі було стільки бичків!
Скільки у печі головешок –
Щоб на той рік у вашому дворі було стільки овечок!

ЩОДРИЙ ВЕЧОР, ДОБРИЙ ВЕЧОР

Вінниччина

Ходово

1. Що - дрий ве-чор, до-брий ве-чор! Ми при-йшли, дя-дьку, що-дро-ва-ти,
до - бро-ва-ти, до - вге лі - то сво - ми-на-ти. А - ро - дя, Бо - же,
жи-то і о-вес, а нам, дя-ди-нко, пи-ро-жка ви-несь! Свя-тий ве-чор!

Щодрий вечор,
Добрий вечор!
Ми прийшли, дядьку,
Щодровати,
Добровати,
Довге літо
Споминати.
Зароди, Боже,
Жито і овес,
А нам, дядинко,
Пирожка винесь!
Святий вечор!

Не кажіть, дядьку,
Довго стояти,
Снігу топтати –
Короткі свитки,
Померзли литки.
Святий вечор!

Ой знати, знати,
Хто в оцій хаті, –

Господар добрий,
Господиня.
І вони сидять
У кінець стола.
А на них шуба
Шовком шита,
А на той шубі
Три калити,
А в тих калитах
Три врожаї,
Коні із вівсом
Біжать молодцьом,
Печі, як рожа,
Дядинка гожа.
Святий вечор!

У отій хати
Нема що дати:
Солому сичуть,
Пирого печуть,
Уголіє смажать
Пирого мазать.
Святий вечор!

ЩЕДРИК, ЩЕДРИК, ЩЕДРИВОЧКА

с. Стіна, Вінниччина

Рухливо
Об'єм

Ще-дрик, ще - дрик, ще-дри - во - чка, при-ля - ті - ла ла-сті -

во - чка, при - ля - ті - ла ла-сті - во - чка.

Щедрик, щедрик, щедрибочка,
Прилетіла ластівочка. (2)

А ваш товар весь хороший,
Будете мати мірку грошей. (2)

А як сіла на край хати,
Та й начала щебетати. (2)

Ой хазяїну, хазяїночку,
А в вас у хаті, як у віночку. (2)

Та й начала щебетати,
Господара викликати. (2)

А в вас у хаті, як у віночку,
Висить рушник на кілочку. (2)

Вийди, вийди, господарю,
Подивися на кошару. (2)

Як не гроші – то полова,
В вашій жінки чорнії брови. (2)

Там ягнички покотилися,
Баранчики народилися. (2)

Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на весь вечір!

А ягнички-кашлавушки
Дівкам-хлопцям на кожушки. (2)

Промовляють: Добрий вечір!

Баранчики круторогі
Вибрикують на оборі. (2)

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР НА СВЯТИЙ ВЕЧІР

3 "канадського зошита"

Жваво

Ще-дрій ве-чір на Свя-тий ве-чір! При-ле-ті-ли
ла-сті-во-чки та а_чу-жо-ї сто-ро-во-чки.
По-сі-да-ли ко-ло сто-ла, як за-ча-ли
ще-бе-тять, па-на гос-по-да-ря ви-йди-вись.
Ви-йди, ви-йди, го-спо-ди-рю, во-ди-ви-сь
на ко-ша-ру: всі ся вів-ці во-ко-ти-ли,
ба-ран-чи-ки по-приво-ди-ли. В ба-ран-чи-ків
кру-ті ро-ги, а в_яг-ни-чок бі-лі но-ги.
Ще-дрій ве-чір, па-не гос-по-да-рю!

Щедрий вечір на Святий вечір!
Прилетіли ластівочки
Та з чужої стороночки.
Посідали коло стола,
Як зачали щебетать.
Пана господаря викликать.
Вийди, вийди, господарю,

Подивися на кошару,
Всі ся вівці покотили,
Баранчики поприводили,
В баранчиків круті роги,
А в ягничок білі ноги.
Промовляють:
Щедрий вечір, пане господарю!

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР, ДОБРИЙ ВЕЧІР

Щедрий вечір, добрий вечір
Добрим людям на здоров'я!
Прилетіли ластівочки,
Сіли собі на кілочки.
Як зачали щебетати,
Господаря викликати.
Вийди, вийди, господарю,
Подивися на кошару.
Всі ся вівці покотили
По баранцеві поприводили,
А баранці на кожушки,
А ягнички на сардачки,
А нам, хлопцям, по буханцям,
А дівочкам – по віночкам,
А молодицям – по паляницям.
Промовляють:
Добрий вечір, пане господарю!

ОЙ ЯСНА-КРАСНА НА НЕБІ ЗОРЯ

Запис Людмили Іванікової

Повітряно

1. Ой ясна-красна на небі зоря,
а ще й найкраща в Івана жона.
на.

2(3-10). По двору ходить,
як місяць сходить, в правій рученьці
ключики носить.

кличуть - лисяча шубка, третій гостинець - золота обручка.

Ой ясна-красна на небі зоря,
А ще й найкраща в Івана жона.

Другий гостинець – лисяча шубка,
Третій гостинець – золота обручка.

По двору ходить, як місяць сходить,
В правій рученьці ключики носить.

Шовкову хустку сестрі дарує,
Лисячу шубку матінці дає.

Ой ви, ключики, не брязкотіте,
Мого милого не розбудіте.

Лисячу шубку матінці дає,
Золоту обручку – милій на ручку.

Бо мій миленький дуже стомився,
Вчора звечора з торгу достався.

За цим же словом будьте здорові,
Будьте здорові, краснії жони!

Привіз гостинці усім в хустинці:
Перший гостинець – шовкова хустка.

Промовляють: Щедрий вечір, добрий вечір!

Перший гостинець – шовкова хустка,
Другий гостинець – лисяча шубка.

ОЙ ЯК ПРИЛІТАЛИ ТА Й ДВА СОКОЛОНЬКИ

с. Плоске, Харківщина

Помірно
Adma

Ой як при - лі - та - ли та й два со - ко - ло - ньки.

Ще - дрий ве - чір, до - брий ве - чір
До - брим лю - дям на ввесь ве - чір

Var.

Ой як прилітали та й два соколоньки.

Приспів:

Щедрий вечір, добрий вечір
Добрим людям на весь вечір!

Ой і заглядали та й у світлоньку.

Приспів.

Та ще й світлонька та й не метена.

Приспів.

Та ще й дівочка та й не чесана.

Приспів.

Не чесалася, не вмивалася.

Приспів.

На батенька розгнівалася.

Приспів.

Що кравчики сукні та вкоротили.

Приспів.

Черевички шили та помалили.

Приспів.

ЗАЩЕБЕТАЛА СИВА ЛАСТІВКА

Погоді, наспівую

S I
II

а - ще - бе - та - ла си - га ла - сті - вка в_літа, в_літа дво - рі

A III

у - бу - да - ла си у - сьо че - ли - дку в_літа

до - ма. 2. Іа - рі - вна - йте - ся, го - ри й до - ма - ни, рі

нє - нько, а - би ма - ні си до ма - го ни - нька си

дво - нько. 3. Ой хоть ви - дво - нько, хоть ви ви - дво - нько, ви

Ой,

дбаю - ви, я свого нянька - нянька

що гу - до - со - чку ді - знаю

Защебетала сива ластівка
 В тім дворі,
 Узбудила вна усю челядку
 В тім домі.

Ізрівняйтеся, гори й долини,
 Рівненько,
 Аби мені ся до мого нянька
 Видненько.

Ой хоть видненько, хоть не видненько,
 Не дбаю –
 А я свого нянька по голосочку
 Пізнаю!

ОЙ СТОЯЛА ЛИПА ТОНКА ТА ВЕЛИКА

с. Погорільці, Черкащина

Повільно
Ой

ОЙ сто - я - ла ли - па то - на та во - ли - ка.

Ще - дрий ве - чір, до - брий ве - чір!

Ой стояла липа,
Тонка та велика.
Приспів:
Щедрий вечір, добрий вечір!
А на тій же липі
Золотая кора.
Приспів.
Десь узялися
Райські пташки.
Приспів.
Та й пооббивали
Золотую кору.
Приспів.
Десь узялася
Молода дівчина.
Приспів.
Та й позбирала
Золотую кору.
Приспів.

Та й понесла
До золотаря.
Приспів.
Золотарю-царю,
Скуй мені перстень.
Приспів.
А з останку –
Золотую чарку.
Приспів.
Я чаркою
Буду чаркуватися.
Приспів.
А перстеном
Буду величатися!
Приспів.

НАША МАЛАНКА – ПОДНІСТРЯНКА

З "канадського зошита"

Повільно
pp

На - ша Ма - ла - нка - по - ді - стря - нка, Дні - стром пли - ла,
во - ду пли - ла, Дні - стром пли - ла, во - ду пли - ла.

Наша Маланка – подністрянка
Дністром плила, воду пила. (2)

Дністром плила, воду пила,
На камені ноги мила. (2)

На камені ноги мила,
Тонкий фартух замочила. (2)

Повій, вітре буйнесенький,
Висуши фартух тонесенький. (2)

Повій, вітре, та з півночі,
Висуши фартух на Маланочці. (2)

Наша Маланка – господиня:
Як помастить, так поміє. (2)

Начиннячко під лавкою
Та й поросло муравкою. (2)

Ой чинчику – Васильчику.
Посію я тя в городчику. (2)

Буду я тя поливати,
За русу косу затикати. (2)

ПАНЕ ГОСПОДАРЮ, ВОЗГЛІДИСЯ ДО НАС

З "канадського зошита"

Поезичко

Па - на го - спо - да - ро, па - на го - спо - да - ро,
во - злі - ди - ся до нас, во - злі - ди - ся до нас!

Пане господарю, (2)
Возгліди на нас! (2)

Що будем сіяти (2)
На тім краснім полі? (2)

Ми вам щось скажемо, (2)
Ми вас потішимо. (2)

Ячмінь, чачавицю, (2)
Жито і пшеницю. (2)

Там на вашім полі (2)
Злотий плужок воре. (2)

Як місяць на небі (2)
Межи зороньками. (2)

Злоті колісниці, (2)
Срібні нашильниці. (2)

Господар на гумні (2)
Межи стожоньками. (2)

Там Пречиста Діва (2)
Сніданне виносить. (2)

Промовляють:
Дай Вам Боже рання дочекати,
На Йорданський хрест
споглядати.
Христос ся рождає!

Не будем снідали, (2)
Ще-мо не зорали. (2)

А як вже зорали – (2)
Тоді поснідали. (2)

ТАМ НА РІЧЦІ, НА КРИНИЦІ

З "канадського зошита"

Повільно

mp

Там на річці, на криниці
тиха вода
[4.] стоїла.
А там Божа Мати
свого Сина купала.

Там на річці, на криниці
Тиха вода стояла.
А там Божа Мати
Свого Сина купала.

Ой скупала вона Єго,
Межи воли зложила,
Ой у сіно укрила
І в пелени сповила.

А ті воли ху-ху-ху-у,
Ху-ху-ху-ху, хукали.
А зі сходу сонця
Три крулі приїхали.

Один їде круль, круль,
Круль, круль, круль, круль, що мирував.
А той другий круль, круль
Золотую кружечку в ручечку дав.

А той третій – круль, круль,
Круль, круль, круль, круль, що над нами.
А ти, пан-господарю,
Бувай здоров із нами!

Веснянки

ДЕ ТИ, ВЕСНА КРАСНА?

Київське Полісся. Запис Валентини Борисенко

Рухливо

1. Де ти, ве - сна кра - сна, де ти, ве - сна кра - сна?
що ти нам при - не - сла,
що ти нам при - не - сла?

Де ти, весна красна? (2)
Що ти нам принесла? (2)

Дівкам по віночку, (2)
Хлопцям по кичку. (2)

Весна наша красна, (2)
Що ти нам принесла? (2)

На житечко росу, (2)
На парубків красу. (2)

Парубоцька краса, (2)
Як зимня роса. (2)

В смолі потопає, (2)
З дьогтю виринає. (2)

Весна наша красна, (2)
Що ти нам принесла? (2)

На пшеницю росу, (2)
На дівочок красу. (2)

Дівочья краса, (2)
Як літня роса. (2)

В вині потопає, (2)
З меду виринає. (2)

ОЙ ТИ СОЛОВЕЙКО

Волинь, Любешівський р-н

Помірно

1. Ой ти со - ло - ве - йко, ра - ння - я пта - шенько, ра - ння - я пта -
ше - нья(ю). 2-9. Ой чо - го так ра - но з ви - р'я ви - лі - та - єш,
з ви - р'я ви - лі - та - є(ш)?

Ой ти соловейко,
Ранняя пташенько. (2)

Ой чого так рано
З вир'я вилітаєш? (2)

Ой да ще по горах
Білі сніжки лежать. (2)

А ще по долинах
Цілі льодки стоять. (2)

Ой да ще водиця
Не розливалася. (2)

Ой да ще вербиця
Не розвивалася. (2)

Ой я тиє сніжки
Ножками потопчу. (2)

Ой я тиє льодки
Крилечками поб'ю. (2)

Я тую вербицю
Дзьобочком розклюю! (2)

НА НАШУ, ХЛОПЦІ, НА НАШУ

Київщина. Запис Людмили Іваннікової

Жваво

1. На на-шу, хло-пці, на на-шу,
не - сі - те пше - на на кашу.
2-5. Да бу - дем кашу на - ри - ти,
до се - бе хло - пці на - ни - ти.

На нашу, хлопці, на нашу,
Насійте пшеона на кашу! (2)

Да будем кашу варити,
До себе хлопців манити. (2)

До себе хлопців манити,
З гори каменець котити. (2)

Як покотився каменець,
Да до Галочки в рукавець. (2)

Галя думала – каменець,
Коли то Йванко молодець! (2)

ТУМА ТАНЧИК ВИВОДИТЬ

Хмельниччина. Запис Тетяни Шевчук

Посірено

1. Ту - ма та - нчик ви - во - дить,

Ту - ма та - нчик ви - во - дить. // 18. Ска - ма - ти.

Тума танчик виводить. (2)	Не стій довго з нелюбим. (2)
Що й виведе – то й стане. (2)	Не дай ручку стиснути. (2)
По дівоньках погляне. (2)	Ні перстень здійняти. (2)
Ой всі дівки в танці є. (2)	Ні правдоньку сказати. (2)
Тільки Рожі немає. (2)	А як підеш й у танець. (2)
Мати Рожу чесала. (2)	Постій довше із любим. (2)
Доню свою навчала. (2)	Дай же ручку стиснути. (2)
Ой донечко Роженько. (2)	І перстень здійняти. (2)
Ой як підеш й у танець. (2)	І правдоньку сказати. (2)

Тридільна ікона "Св. Юрій Зміборець,
Богородиця з немовлям, Св. Микола" (деталь).
XIX ст., Сквиря, Київщина

- Народна ікона "Недремне Око з вибраними Святими".
1959 рік, Медведівка, Черкащина
- Народна ікона "Христос - Добрий Пастир".
XVIII ст., Жовква, Львівщина
- Народна ікона "Св. Марія Магдалина".
Кінець XIX - початок XX ст., Київ
- Народна ікона "Втеча до Єгипту".
XVIII ст., Жовква, Львівщина
- Тридільна ікона "Св. Юрій Змієборець,
Богородиця з Дитям, Св. Микола".
XIX ст., Сквиря, Київщина
- Народна ікона "Поклоніння Волхвів".
Друга половина XVII ст., Перев'ятичі, Львівщина
- Рушник вишитий. XIX ст., Гриньки, Полтавщина
- Народна ікона "Богородиця з Дитям". Кінець XIX - початок XX
ст., Бордяняський р-н, Київщина

*Рушник тканый.
Кінець XIX ст.,
Народичі, Житомирщина*

ОРЕЛ ПОЛЕ ПООРАВ

Із збірки Явдохи Зуїхи, с. Зятківці, Вінниччина

Поезія

1. О - рел ши - ле по - о - рав.

О - рел ши - ле, ле - ши по - ле - ю, ши - о - рав.

Орел поле поорав,
Орел поле, лею-полею, поорав.

Крилечками заволочив,
Крилечками, лею-полею, заволочив.

Дрібен дощик примочив,
Дрібен дощик, лею-полею, примочив.

Роди, Боже, на врожай,
Роди, Боже, лею-полею, на врожай!

Я В КРИВОГО ТАНЦЯ ТА Й НЕ ВИВЕДУ КІНЦЯ

Хмельниччина. Запис Тетяни Шевчук

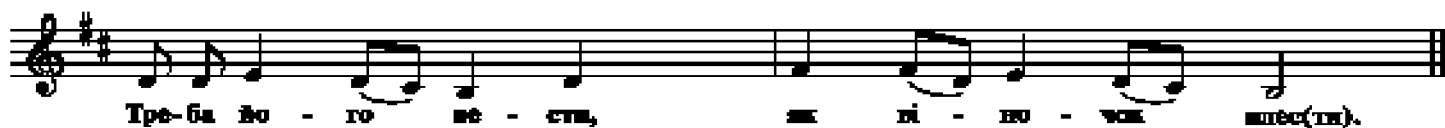
Ходово

1. Я в кри - во - го та - нця та й не виве - ду кін(ця).

Тре-ба йо-го та й виводити, кі-нця йо-му та й зна-хо-дити(ти).

Тре-ба во - го ве - сти, як ві - но - чок плес(ти).

Я в кривого танця та й не виведу кін(ця),
Треба його та й виводити, кінця йому та й знаходи(ти).
Треба його вести, як віночок плес(ти).

Ой вінче мій, вінче, да хрещатий барвін(че),
А я тебе ісплела та ще вчора та й ізвечо(ра).
Та ще вчора, та й ізвечора, та й темненької но(чі).

Та й повісила тебе я в теремі та й на дере(ві),
В теремі та й на дереві, на золотім кілоч(ку).
На золотім кілочку, на шовковім шнуроч(ку).

А матінка взяла та й нелюбому да(ла).
Ой коли б я була знала – була б його перерва(ла).

Була б його перервала та й під ноги потопта(ла),
Жовтими чобітками, золотими підковочка(ми).

ОЙ У ПРАВУ СЕРЕДУ

Запис Людмили Іваннікової

Помірно

Ой у пра - ву се - ре - ду, се - ре - ду
па - сла ді - вка че - ре - ду, че - ре - ду.

Ой у праву середу*, середу
Пасла дівка череду, череду.

Та загубила корову, корову,
Запалила зелену диброву.

Заленая диброва палає,
Дівка корів шукає, шукає.

Та решітом водицю носила,
Зеленую диброву гасила.

Скільки в решеті дірочок, дірочок,
Скільки в хлопців правдочок, правдочок.

Скільки в решеті водиці, водиці,
Стільки в дівчат правдиці, правдиці.

*) Права середа – перша середа посту.

ТЕПЛИЙ ВІТРЕЦЬ ПОВІВАЄ

Повільно

1(2). Те - плий ві - трець по - ві - ва - є та й со - не - чко грі - є,
та й со - не - чко грі - є. 3(4). Як зо - зу - лька за - ку - ва - ла,
со - ло - вей за - ще - бе - тав, со - ло - вей за - ще - бе - тав.

Теплий вітрець повіває,
Ще й сонечко гріє. (2)

Всілякая садовина
В гаю зеленіє. (2)

Як зозулька закувала,
Соловей защебетав. (2)

Так-то стало мило всюди,
Аж увесь мир ся здивував. (2)

НЕМА МОГО ПЕТРУСЯ

с. Неділице, Житомирщина.
Запис Зінаїди Гаркуші

Повільно
ppp Solo

1. Не-ма мз - го Пе - тру - ся, не - ма мо - го Пе - тру - ся,
не - ма мо - го Пет - ру - ся,

без Пе - тру - ся на ву - ли - цю бо - ю - ся, без Пе - тру - ся
без Пет - ру - ся на ву - ли - цю бо - ю - ся, без Пет - ру - ся

на ву - ли - цю бо - ю - ся.

2. Не - ма мо - го Та - ра - са,
не - ма мо - го Та - ра - са, без Та - ра - са ву - ли - ци
не - ма мо - го Та - ра - са, без Та - ра - са ву - ли - ци

за - ро - сла, без Та - ра - са бу - ли - ца за - ро - сла.
 за - рос - ла, без Та - ра - са бу - ли - ца за - рос - ла.

не - ма мо - го і - ва - на,
 не - ма мо - го і - ва - на,
 не - ма мо - го і - ва - на,

без і - ва - на бу - ли - ца по - га - на, без і - ва - на
 без і - ва - на бу - ли - ца по - га - на, без і - ва - на

бу - ли - ца по - га - на. 4. Не - ма мо - го і - ва - на бу - дь,
 бу - ли - ца по - га - на. 4. Не - ма мо - го і - ва - на бу - дь,

НЕ - МА МО - ГО Й НЕ БУ - ДЕ, ВІН ДО МЕ - НЕ ВВЕ - ЧЕ - РІ
 НЕ - МА МО - ГО Й НЕ - БУ - ДЕ, ВІН ДО МЕ - НЕ ВВЕ - ЧЕ - РІ
 ПРИ - БУ - ДЕ. ВІН ДО МЕ - НЕ ВВЕ - ЧЕ - РІ ПРИ - БУ - ДЕ.
 ПРИ - БУ - ДЕ, ВІН ДО МЕ - НЕ ВВЕ - ЧЕ - РІ ПРИ - БУ - ДЕ.

Нема мого Петруся, (2)
 Без Петруся на вулицю боюся. (2)

Нема мого Тараса, (2)
 Без Тараса вулиця заросла. (2)

Нема мого Івана, (2)
 Без Івана вулиця погана. (2)

Нема мого й не буде, (2)
 Він до мене ввечері прибуде. (2)

ОЙ З-ЗА ГОРИ, ГОРИ ТРИ МІСЯЦІ ЯСНІ

Вінниччина

Спожівіто
Allegro

1. Ой з-за го-ри, го - ри три мі - ся - ці я - сні.
Ка - ли - на, ма - ли - на, я - го - да че - рво - на(а).

Prispev

Allegro

2-6. Три мі - ся - ці я - сних - три па - ру - бки кра - сних.
Ка - ли - на, ма - ли - на, я - го - да че - рво - на(а).

Prispev

Ой з-за гори, гори
Три місяці ясні.

Приспів:

Калина, малина,
Ягода червона.

Три місяці ясних –
Три парубки красних.
Приспів.

Перший місяць ясний –
А то Йванко красний.
Приспів.

Другий місяць ясний –
А то й Василь красний.
Приспів.

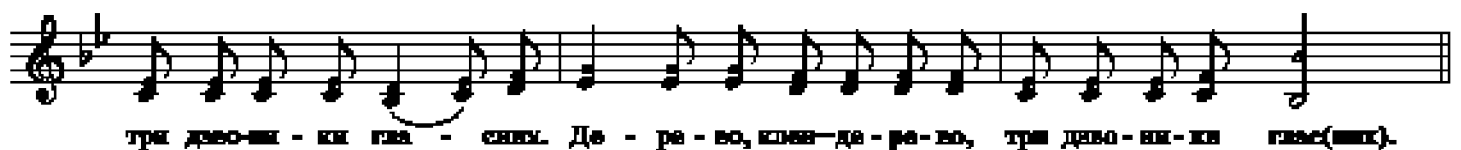
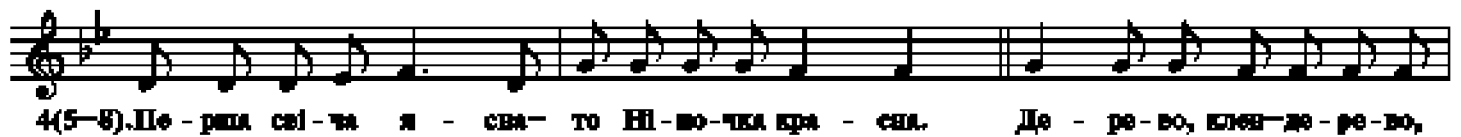
Третій місяць ясний –
А то Петро красний.
Приспів.

ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛЬЦЕ ВЕЗЛИ КЛЕН-ДЕРЕВЦЕ

Хмельниччина. Запис Людмили Іваннікової

Рухливо

Вск.

Через наше сельце
Везли клен-деревце.
Дерево, клен-дерево }₂
Дрібне, зелененьке.

А з того деревця
Строїли церковцю.
Дерево, клен-дерево, }₂
Строїли церковцю.

А в тій і церковці
Три свічечки ясні.
Дерево, клен-дерево, }₂
Три свічечки ясні.

Перша свічка ясна –
То Ніночка красна.
Дерево, клен-дерево, }₂
То Ніночка красна.

Друга свічка ясна –
То Людочка красна.
Дерево, клен-дерево, }₂
То Людочка красна.

Третя свічка ясна –
То Ганнуся красна.
Дерево, клен-дерево, }₂
То Ганнуся красна.

Через наше сельце
Везли клен-деревце.
Дерево, клен-дерево }₂
Дрібне, зелененьке.

А з того деревця
Строїли дзвіницю.
Дерево, клен-дерево, }₂
Строїли дзвіницю.

А в тій і дзвіниці
Три дзвоники гласні.
Дерево, клен-дерево, }₂
Три дзвоники гласні.

Перший дзвоник гласний –
То Петруньо красний.
Дерево, клен-дерево, }₂
То Петруньо красний.

Другий дзвоник гласний –
То Василько красний.
Дерево, клен-дерево, }₂
То Василько красний.

Третій дзвоник гласний –
То Стефаньо красний.
Дерево, клен-дерево, }₂
То Стефаньо красний.

А У ГУБЧІ СЕРЕД СЕЛА

Хмельниччина. Запис Тетяни Шевчук

Гукавше

1. А у Гу-бчі се-ред се-ла, там сто-я-ло ді-вок со(рок).

2. Ме-жи ни-ми мо-ло-ди-ми Іва-нко-хло-пець ко-нем гра(є).

3. Іва-нко-хло-пець ко-нем гра-є, до скри-по-чки про-мо-вля(є).

4. Скри-пко мо-я ду-бо-ва-я, стру-ни мо-ї шовковії.

5. Ї а по-рві-тесь у-сі ра-зом,

бо мо-я не-лю-ба в та-нку хо-дить.

6. Бо мо-я не-лю-ба в та-нку хо-дить, всім ді-вча-там в ве-ре-шко-ді.

А у Губчі серед села,
Там стояло дівок сорок.
Межи ними, молодими,
Іванко-хлопець конем грає.

Іванко-хлопець конем грає,
До скрипочки промовляє:
Скрипко моя дубовая,
Струни мої шовковії.

Ї а порвітесь усі разом,
Бо моя нелюба в танку ходить,
Бо моя нелюба в танку ходить,

Всім дівчатам в перешкоді.
На їй віночок з глухої кропиви.
Щоб вона його не зносила.
Щоб вона його не зносила,
Сонцем та вітром ізсушила.
Сонцем та вітром ізсушила –
Нас на весілля не просила.

А у Губчі серед села
Там стояло дівок сорок.
Межи ними, молодими,
Іванко-хлопець конем грає.

Йванко-хлопець конем грає,
До скрипочки промовляє:
Скрипко моя мальована,
Струни мої золотії!

Й а заграйте усі разом,
Бо моя миленька в танку ходить.
Бо моя миленька в танку ходить,

Всім дівонькам танок водить.

На їй віночок з зелено-барвінку,
Щоб вона його ізносила.
Щоб вона його ізносила,
Сонцем та вітром не зсушила.
Сонцем та вітром не зсушила,
Нас на весілля попросила.

Повільно КАЧАТА, ГУСЯТА УСІ ГОРИ ВКРИЛИ

Музична партитура для пісні "Качата, гусята усі гори вкрили". Партитура складається з двох рядків нот на скрипковій лінійці. Під першим рядком знаходяться літери пісні: "Ка - ча - та, гу - ся - та у - сі го - ри - вкри - ли,". Під другим рядком: "в зе - лє - ний ста - во - чок пи - ти хо - ди - ли."

Качата, гусята усі гори вкрили,
В зелений ставочок пити ходили. (2)

Люблю я медок, бо солоденький,
Люблю миленького, бо молоденький. (2)

Люблю я медок – солодко буде,
Люблю миленького – бо він мій буде! (2)

ПОКОТИЛАСЬ ПО ДОРОЗІ ЦИНОВА ТАРІЛКА

с. Бараші, Житомирщина

Музична партитура для пісні "Покотилась по дорозі цинова тарілка". Партитура складається з двох рядків нот на скрипковій лінійці. Над першим рядком вказано темп "Весело" та динаміку "Одні". Над другим рядком: "Дві". Під першим рядком знаходяться літери пісні: "По - ко - ти - лась по до - ро - зі ци - но - ва та - рі - лка,". Під другим рядком: "ци - но - ва та - рі - лка, ой ци - но - ва та - рі - лка."

Покотилась по дорозі
Цинова тарілка, (2)
Ой цинова тарілка.

А й у того да й Іванка
Утіха – не дівка, (2)
Ой утіха – не дівка.

В саду вона родилася,
В барвіночку зросла, (2)
Ой в барвіночку зросла.

Моли Бога, Іваночку,
Щоб за тебе пошла, (2)
Ой щоб за тебе пошла.

А ХТО В НАШІМ СЕЛІ НЕЖОНАТИЙ ХОДИТЬ

с. Люхча, Рівненщина

Рухливо

А хто в на-шій се-лі не-жо-на-тий хо-дить? Стой, де-ре-во, ой,
на до-ли-ні-по-ло-ви-ні ку-ди-во!

А хто в нашій селі
Нежонатий ходить?
Приспів:
Стой, дерево, ой,
На долині-половині
кудрявой!
Нежонатий ходить
Молодий Василько.
Приспів.
На йому шапочка
З котячої шкіри.
Приспів.
На йому чоботки
З собачої шкіри.
Приспів.
На йому козушок
З телячої шкіри.

Приспів.
На йому поясок
З правої соломи.
Приспів.
Головкою махне,
То й котичок м'явкне.
Приспів.
Як ножкою стукне,
То собака гавкне.
Приспів.
Як полою махне,
То й телятко мекне.
Приспів.
Як Василь нагнеться,
То солома рветься.
Приспів.

ОЙ У ЛІСІ НА ГОРІСІ

Хмельниччина. Запис Тетяни Шевчук

Повільно

Ой у лі - сі на го - рі - сі, на де - ре - ті,
там ви - сі - ла ко - ли - со - нька на гі - лі.

Ой у лісі на горісі, на дереві,
Там висіла колисонька на гіллі.

Й а хто в тій і колисоньці колихався?
Там маленький Васильочок гойдався.

Ой гойдайте мене, гілля, високо,
Ой щоб було виднесенько далеко.

Там десь моя Марусина проходжає,
На віночок собі квіти збирає.

На віночок собі квіти збирає,
Вишитими рукавцями маяє.

Вишитими рукавцями маяє,
Золотими перстенцями сіяє.

ПОРОСЛИ Й УКРОПИ

Волинь

Жваво
Allegro

1(2,4-6). По - ри - сля й у - кро - пи, по - рос...
3. Там у те - ї ха - ти, там у

ли й у - кро - пи ши - ки - ща й го - ро - да,
во - ки - ще й го - ро(да).

- Поросли й укропи (2)
Повище города. (2)
- Коло мого двору, (2)
Коло моєї хати. (2)
- Там у теї хати (2)
Старий нежонатий. (2)
- Старий нежонатий, (2)
Та ще й бородатий. (2)
- Я того старого (2)
Зроду не любила. (2)
- Й а до свого двору (2)
Калачами приманила. (2)

ОЙ НЕ РОСТИ, КРОПЕ

Волинь, Любешівський р-н

Помірно

1. Ой не рости, кропе,
вище й огорода, вище й огорода.

Ой не рости, кропе,
Вище й огорода. (2)

Ой не ходи, старий,
Коло мого двору. (2)

Ой я ж тебе, старий,
Зроду не любила. (2)

По твоїх слідочках
Каменя котила. (2)

Каменя котивши,
Сяду одпочину. (2)

За старого піду –
Навіки загину! (2)

Варіант тексту з Київщини, запис Людмили Іваннікової:

Ой не рости, кропе,
Вище й огорода. (2)

Ой не ходи, старий,
Да коло мого двора. (2)

Бо коло мого двора
Шовковая трава. (2)

Каменем да покочена,
Персником позолочена. (2)

ОЙ ПОРОСТИ, КРОПЕ

с. Гнідин, Київщина

Жаємо

Ой по - ро - сти, кро - пє, ой по - ро - сти, кро - пє,
ви - со - ко да й в го - ро - ді, ви - со - ко да й в го - ро - ді.

Ой порости, кропе,	(2)	А ще й краще й легше	(2)
Високо да й в городі.	(2)	Молодому да женитися.	(2)
Ой не ходи, старий,	(2)	Молодому да женитися,	(2)
Да коло мого двору.	(2)	Молодую да жену брати.	(2)
Бо коло мого двору	(2)	Молодую да жену брати,	(2)
Шовковая трава.	(2)	Нас на весілля звати.	(2)
Каменем да покочена,	(2)	А того я старого	(2)
Персником позолочена.	(2)	Одроду не любила.	(2)
Ой як тяжко-важко	(2)	Калачами в двір заманила,	(2)
Каменю да котитися.	(2)	Собаками да випроведила.	(2)
А ще тяжче й важче	(2)	А того я молодого	(2)
Старому да женитися.	(2)	Одроду да полюбила.	(2)
Старому да женитися,	(2)	Калачами в двір заманила,	(2)
Молодую да жену брати.	(2)	Музикою да випроведила.	(2)
Молодую да жену брати,	(2)		
Нас на весілля звати.	(2)		
Ой як легесенько	(2)		
Перснику да котитися.	(2)		

А В КОВАЛИХИ СОБАКИ ЛИХІ

Житомирщина. Запис Валентини Борисенко

Повітряно

1. А н ко - ви - ли - хи со - ба - ки ли - кі,
да не - ко - му тих ді - вок бо - ро - ни(ти). 2-4. І - шла Ма -
ру - ся: "Со - бак бо - ю - ся!" І - шла Ти -
тя - ва да й ва - кри - ча - ла.

А в Ковалихи собаки лихі,
Да некому тих дівок борони(ти).

Ішла Маруся: "Собак боюся!"
Ішла Титяна да й накричала.

Йдіте, собаки, в солону спати,
А ти, хлопчику, ходи до хати.

Ходи до хати, ходи до хати,
Зо мной розмовляти.

ХОДИТЬ СОРОКА КОЛО ПОТОКА

Запис Григорія Концевича

Andantino

S I
II

Хо-дить со - ро - ка ко - ло по - то - ка та й кри - ча та й

A III
III

Хо - дить со - ро - ка та й кри - ча,

mf

кри - че, та й кри - че, сер-день-ко, та й кри - че, ри - бонь - ко, та й

pp

кри - че, кри - че, сер-день-ко, кри - че, ри - бонь - ко, та й

кри - че, та й кри - че.

кри - ча, кри - ча.

Ходить сорока коло потока
Та й кряче. (2)
Та й кряче, серденько,
Та й кряче, рибонько,
Та й кряче. (2)

Ходить Василько коло віконця
Та й плаче. (2)
Та й плаче, серденько,
Та й плаче, рибонько,
Та й плаче. (2)

Вийди, Марусю, вийди, серденько,
Та й вийди! (2)
Та й вийди, серденько,
Та й вийди, рибонько,
Та й вийди! (2)

Свічечка горить,
Батенько не спить -
Не вийду. (2)
Не вийду, серденько,
Не вийду, рибонько,
Не вийду. (2)

Свічечка згасне,
Батенько засне -
То й вийду! (2)
То й вийду, серденько,
То й вийду, рибонько,
То й вийду! (2)

ОЙ ПО ГОРІ ЛЬОН, ЛЬОН
(дитяча веснянка-гра)

Полтавщина

Рухливо

1. Ой по го - рі льон, льон, по до - ли - ні мак, мак.
Сі - ять, ві - ять ма - ко - виці - о - ра - ти би так, так.

Ой по горі льон, льон,
По долині мак, мак.
Сіять, віять маковиці - }
Орати би так, так. }²

Ой по горі льон, льон,
По долині мак, мак.
Сіять, віять маковиці, - }
Сіяти би так, так. }²

ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ
(дитяча веснянка-гра)

Хмельниччина. Запис Людмили Іваннікової

Помірно

А - йчи-ку, за - йчи-ку ти ма - ле - се - нький, го - лу - бе, го - лу - бе,
ти си - ве - се - нький! А - ну, за - йку, ско - чки в бо - чки!
А - ну, за - йку, й у до - лоньки.

Зайчику, зайчику ти малесенький,
Голубе, голубе ти сивесенький!
Ану, зайку, скочки в бочки!
Ану, зайку, й у долоньки!

Поплив зайчик по Дунаю,
Й а взяв собі, котру з краю.
Чи попову, чи дякову,
Чи найкращу – мужикову?

Скочком-бочком перевернися,
Гребінчиком розчешися,
Кого любиш – поклонися,
Кого любиш – обіймися.

А попова кривонога,
А дякова кривобока;
Мужикова – гарна диня,
Буде з неї господиня!

Я МАЛЕНЬКИЙ ПАХОЛЬЧИК

Харківщина. Запис Катерини Божко

Живо

Я ма - ле - нький па - хо - льчик, на - ро - див - ся в ві - тор - чик,
а в се - ре - ду ра - но ме - не в шко - лу да - но. А я йду і пла - чу,
сте - же - чки не ба - чу, дві - рі від - чи - ня - ю,
з пра - зник - ком поз - до - вля - ю! Хри - стос во - скрес
та й нас воз - нес! Там пта - шка лі - та - ла,
хо - ро - ше ще - бе - та - ла. Хри - стос во - скрес!

Я маленький пахольчик,
Народився в вівторчик,
А в середу рано
Мене в школу дано.
А я йду і плачу,
Стежечки не бачу,
Двері відчиняю,
З празником поздоровляю!
Христос воскрес,
Та й нас вознес!
Там пташка лігала,
Хороше щebetала.

Промовляють: Христос воскрес!

ШО ТО В НЕБІ ЗАДЗВЕНІЛО

Вінниччина

Помірно

1. Шо то в не - бі, шо то в не-бі за-дзвені - ло?
Свя - тий Ю - рій Ю - р'я кли - че.

2-4. Свя - тий Ю - рій, Свя - тий Ю - рій Ю - р'я кли - че:
Свя - тий Ю - рій, по - дай ключі - ці!

Шо то в небі, шо то в небі задзвеніло?
Святий Юрій Юр'я кличе.

Святий Юрій, Святий Юрій Юр'я кличе:
Святий Юрій, подай ключі!

Й одомкнути, й одомкнути синє небо,
Випустити красну весну.

Красна весна, красна весна, тихе літо,
Щоб родило густе жито.

З колосочка, з колосочка – жита бочка,
А з ядерця – по ведерця.

Пісні до Зелених свят

ОЙ ТРІЙЦЯ, ТРІЙЦЯ

Волинь

Повільно

Ой Трі-йця, Трі-йця та й хо-ло-дн-а ро-са. Ой чо-го хо-диш,
мо-я ми-ла-я, бо-са? // бо(са)?

Ой Трійця, Трійця
Та й холодная роса.
Ой чого ходиш,
Моя милая, боса? }²

Ой як же мені
Босенькій не ходити,
Коли нікому
Черевички купити? }²

Ой куплю, куплю,
Моя мила, трое –
Будем ходити
До церковки обоє. }²

Ой одна пара –
По водицю ходити,
А друга пара –
Да й обідець варити. }²

А третя пара –
Й у комороньку спати,
Щоб не видала
Наша рідна мати. }²

СУДИ, БОЖЕ, ДА ЛАТАТЄ ДОЖДАТИ

Житомирщина

Поволі, ритмічно досільно

1. Су-да, Бо-же, да ла-та - тє до - жди - ти,
 ой по - ї - до - мо в_чи - сте по - ле гу - ля(ти).
 2-5. В_чи - стім по - лю да ра - тай во - ли пас...,
 пасе..., пасе, Ї ой там ді - вчи - на
 бі - ло - го си - на нес(е).

Суди, Боже, да лататє дождати,
 Ой поїдемо в чисте поле гуля(ти).

В чистім полі да ратай воли пас. ..., пасе,
 Ї ой там дівчина білого сина нес(е).

На тобі, ратай, свого білого сина,
 Ти ж мене зрадив – я тепер не дівчи(на).

Ой дівчино, да не я ж тебе зрадив –
 Той тебе зрадив, хто з корчомки прова(див).

Зрадило ж тебе да тєє розмовлянне
 Ї вечеришнє темнеє постоян(не).

ОЙ БУЛА В МЕНЕ МАТИ-МАЧУХА

Волинь. Запис Людмили Іванікової

Помірно

Ой бу - ла в ме - не ма - ти - ма - чу - хи, ма - ти - ма - чу - хи.

- Ой була в мене
Мати-мачуха. (2)
 Послала ж мене
 З ситом по воду. (2)
Що я наберу –
Вода вилетється. (2)
 Мати-мачуха
 Усе сердиться. (2)
Брала я воду
Аж до ночейки. (2)
 Прийшли до мене
 Штири вовчики. (2)
Узяли ж мене
Попід бочейки. (2)
 Понесли мене
 В темні корчики. (2)
Почали мною
Та й ділитися. (2)
 Прилетів сокіл,
 Став дивитися. (2)
Ой соколику,
Ти ж мій братіку, (2)
 Умочи крильце
 У моєї кровце. (2)
Полети ж бо ти
Та й додомоньку. (2)
 Розкажи то все
 Мойму батейку. (2)
А мій батейко
Постольці плете. (2)
 За слізоньками
 Та й не доплете. (2)
Мати-мачуха
Полотно ткала. (2)
 За radoщами
 Нитки порвала. (2)

КУСТА, КУСТА, ДА ПШЕНИЧЕНЬКА ГУСТА

Рівненщина

Повільно
Adagio

Ку - ста, Ку-ста, да пше-ни - чо - шья гу - ста,
Й а ко - ло кра - ю да го - рох ви - лига(є).

Куста, Куста, да пшениченька густа,
Й а коло краю да горох вилигає.

Й а коло краю да горох вилигає,
Й а в тім горосі соловейко мигає.

Й ой маю ж я да й од Бога надію,
Що мой миленький да приїде в неді(лю).

Хоч і не в цюю, дак у тую, другую,
То я йому рушничок наготу(ю).

Наготую й на колочку й повішу,
Як я й побачу – то серденько поті(шу).

УБЕРЕМО КУСТА

с. Старі Кони, Рівненщина.
Наспівала Чекур Д.Н. Запис Катерини Божко

Повітряно

1. У - бе - ре - мо Ку - ста й уь зе - льо - ни - І
 льо - о - ни, во - ве - де - мо Ку - ста до па - ни у по - ко(І).

2. По - ве - де - мо Ку - ста до па - ни
 в мо - ко - о - і: піи ни - йди, па - ні,
 дай Ку - сто - ні зо - ло - то(го)І

3. У - бе - ре - мо Ку - ста
 й уь зе - ле - ве - є зі - і - лве,
 по - ве - де - мо Ку - ста го - спо - дя - ру на по - дя(є).

4. Ви - йди, го - спо - дя - ру, дай на Ку - ста во - дя -
 ви - и - ся, чи та - дя - ра - ми,
 чи зі - ло - том ро - зля - ти(са).

5. Бо й уи Ку - ста

ні - жє - наєи не - ре - жи - ки - чєи -
 тре - ба ку - пи - ти Ку - сти - єи че - ра - ни(ки).
 б.Ой ко - ло Ку - сти со - че - ви - чєи - че - ни - ка
 гу - у - ста, хто і - і ско - сить,
 той Ку - сти до - про(сить).

Уберемо Куста й ув зельонії кльони,
 Поведемо Куста до пана й у поко(ї).

Поведемо Куста до пана в покої:
 Ой вийди, пані, дай Кустові золото(го)!

Уберемо Куста й ув зеленее зілле,
 Поведемо Куста господару на подвір'(є).

Вийди, господару, да й на Куста подивися,
 Чи талярами, чи золотом розплати(ся).

Бо й ув Куста ніженьки невеличкі -
 Треба купити Кустові черевич(ки).

Ой коло Куста сочевиченька густа,
 Хто її скосить, той Куста попро(сить).

НА ГРЯНІЙ НЕДІЛІ РУСАЛКИ СИДІЛИ

Житомирищина. Запис Людмили Іваннікової

Повітряно

1. На гр - янії не - ді - лі ру - са - лки си - ді - ли.
Ой ра - но - ра - но, ру - са - лки си - ді(ли).

На гряній неділі русалки сиділи,
Ой рано-рано, русалки сиді(ли).

Сиділа русалка та й питала літа,
Ой рано-рано, та й питала лі(та).

Чи бувало літо, чи ще й не бувало?
Ой рано-рано, чи ще й не бува(ло)?

Й а я, молодая, літа не вгадала,
Ой рано-рано, літа не вгада(ла).

Мене, молодую, горечко приспіло.
Ой рано-рано, горечко приспіло.

Горечко приспіло, гулять не пустило.
Ой рано-рано, гулять не пустило.

ВЕДУ РУСАЛКУ ІЗ БОРУ ДО БОРУ

Чернігівщина.
Запис Людмили Іваннікової

Помірно
Admo

1(3-5). Ве - ду ру - сал - ку із бо - ру до бо - ру -

у. Ой ра - но, ра - но, із бо - ру до бо(ру).

1. Із бо - ру до бо - ру... Са - ма мо - ло - да,

вер - ну си до - до - му.

Веду русалку із бору до бору,
Ой рано-рано, із бору до бо(ру).

Із бору до бору...
Сама, молода, верниси додому,
Ой рано-ано, верниси додо(му).

Верниси додому в свекрову комору,
Ой рано-рано, в свекрову комо(ру).

Дівочки-сестрички, дайте мнє споднички.
Ой рано-рано, дайте мнє споднич(ки).

Хлопчики-браточки, дайте мнє сорочки.
Ой рано-ано, дайте мнє сороч(ки).

ОЙ ПРОВЕДУ РУСАЛОЧОК ДО БРОДУ

с. Мар'янівка, Київщина.
Запис Людмили Іваннікової

Помірно

1. Ой про - ве - ду ру - са - ло - чок до бро - ду, а са -
ми я вс - ну - ся до - до - му. А са // - до - му.

Співають дівчата, йдучи лавою по вулиці й міцно сплівши руки, "щоб русалки не проскочили".

Ой проведу русалочок до броду,
А сама я вернуся додому. (2)

Ідіть, ідіть, русалочки, ідіте,
Та нашого житечка не ломіте. (2)

Та нашого житечка не ломіте,
Та наших дівочок не ловіте. (2)

Бо наше житечко в колосочку,
А наші дівочки у віночку. (2)

Проводили русалочок, проводили,
Та щоб вони до нас не ходили. (2)

Та щоб вони до нас не ходили,
Та наших дівочок не ловили. (2)

Купальські та петрівчані

ЯК ПОСІЮ РОЖУ

с. Клошниківка, Полтавщина

Повільно
Ad lib

1. Як по-сі-ю ро-жу та й над во - до - ю, чи на ші -
да ж(ш) до - щ(ш) - к(ш) ста - ро - но(до)?

Як посію рожу та й над водою,
Чи не піде ж дощик стороною?

Та й на мою косу русявую,
А в мене кіснички – по черевички.

Стороною дощик та й стороною,
Та й на мою рожу червоную.

А в мене кіснички – по черевички,
А в мене личко, як яблучко.

Та й на мою рожу та й червоную,
Та й на мою ж м'ятку кучерявую.

Та й на мою м'ятку кучерявую,
Та й на мою косу русявую.

ЯК ПІДУ ДО БАТЬКА, ПОПРОШУСЯ

с. Клошниківка, Полтавщина

Повільно
Ad lib

1. Як пі-ду до ба - тька, по-про-шу - ся чи ти пу-стиш

Швидко

ме - на, ба - тьку, по - гу - ла(ти)? Я й с(я), до - ню, не пі - ду,
і те - бе не шу - шу! Че - рез се - ло во - дя ле - ться,

а на мо - рі хви - ли б'є - ться, а в до - ли - ні ро - са впа - ла,
там ді - вча - та в'ють Ку - па - ла - а на Йва(на)!

Гитара
2-3. Ку - па - лям І-ван - до-во-ло - си і нам, Ку - па - лям Му-сій -
до - во - ло - си у - сім. Ку - па - ла - а на Йва(на)!

Як піду до батька, попрошуся:
Чи ти пустиш мене, батьку, погуля(ти)?

Я й сам, доню, не піду,
І тебе не пущу!
Через село вода летється,
А на морі хвиля б'ється,
А в долині роса впала,
Там дівчата в'ють Купала на Йва(на)!

Купався Іван - довелося і нам,
Купався Мусій - довелося усім.
Купала на Йва(на)!

Купалочка, де твоя дочка?
Сидить у садочку - вишива сорочку
Тонкою біллю на святу неділю.
Купала на Йва(на)!

СЬОГОДНІ ІВАНА, Й А ЗАВТРА КУПАЛА

с. Тишки, Полтавщина

Повільно

Adagio

S *Yes!*

Сьо-го-дні І - ва - на, й а за-втра Ку - па - ла. Ку -

A I II

Рухливо

на - ла на Іва(на)! Ку - на - вся І-ван - до - го -

де - тям і нам, ку - па - вся Му-сій - до - во - де - тям і у-сім. Ку -

на - ла на Іва(на)!

Сьогодні Івана,
Й а завтра Купала.
Купала на Йва(на)!
Купався Іван –
Доведеться і нам,
Купався Мусій –
Доведеться ї усім.
Купала на Йва(на)!

А післязавтра –
Петра та Павла.
Купала на Йва(на)!
Купався Дем'ян
Та впав у бур'ян,
Купався Петро
Та впав у шатро.
Купала на Йва(на)!

Ой ти Купалочко,
Й а де ж твої дочки?
Купала на Йва(на)!
Й а всі мої дочки
Поплели віночки.
Купала на Йва(на)!

Поплели віночки
З рожі й огірочків.
Купала на Йва(на)!
І в тих віночках
В Купало стрибали,
Тоді ті віночки
На воду пускали.
Купала на Йва(на)!

ДА ІШЛИ ДІВКИ

Чернігівщина

Рухливо
Allegro

1. Да іш - ли дів - ки, да іш - ли дів - ки
 2. 2-го чоловіка враз:

да й у гай по квіт - ки. І - га - ло, Іва - ло, гу!

Да ішли дівки (2)
 Да й у гай по квітці.
 Іване, Іване, гу!

Да пошли слухи (2)
 Й аж до мачухи.
 Іване, Іване, гу!

Да прийшлося дівкам (2)
 Дунай перебрести.
 Іване, Іване, гу!

Да не жаль мені (2)
 Да сиротини.
 Іване, Іване, гу!

А сиротині (2)
 Да переплисти.
 Іване, Іване, гу!

А жаль мені (2)
 Да сорочини.
 Іване, Іване, гу!

Да й усі дівки (2)
 Дунай перебрели.
 Іване, Іване, гу!

А сиротина (2)
 Да й утонула.
 Іване, Іване, гу!

НА ІВАНА КУПАЙЛОГО

Житомирщина

Жваво

1. На І - ва - на, на І - ва - на Ку - па - йло - го
 2-7. На дуб лізла, на дуб лізла - ко - ру гриз - ла,
 й - ша відь - ма з по - йма - йло - го.
 з ду - ба впа - ла - зіл - ле рва - ла).

На Івана, на Івана Купайлого
 Бігла відьма з поймайло(го).

На дуб лізла, на дуб лізла - кору гризла.
 З дуба впала - зілле рва(ла).

З дуба впала, з дуба впала - зілле рвала,
 Своїх діток найуча(ла).

Не йдіть, дітки, не йдіть, дітки, по чужих хлівах,
 Да й не дийте чужих кор(ів).

Їдна дочка, їдна й дочка не слухала,
 За дойничку й потруха(ла).

За дойничку, за дойничку й потрухала -
 Три дні хліба й не нюха(ла).

На четвертий, на четвертий наїлася,
 Та й на печі розсіла(ся).

Скоромовкою: Та й не встала!

КУПАЛОЧКА З КУПАЛ ІДЕ

Сумщина. Запис Людмили Іваннікової

The image shows a musical score for the song 'Купалочка з Купал іде'. It consists of two staves. The first staff is a vocal line in treble clef, starting with the tempo marking 'Живіт' and the time signature '3/4'. The melody is written in a key with three sharps (F#, C#, G#). The lyrics '1. Ку - па - ло - чки з Ку - пал і - де.' are written below the notes. The second staff is a piano accompaniment in treble clef, starting with the tempo marking 'Дві'. It features a simple harmonic accompaniment with chords and single notes. The lyrics 'Ку - па - ла на Іва - на' are written below the notes.

Купалочка з Купал іде.
Приспів:
Купала на Йвана! (2)
Купалочка три війська веде.
Приспів.
Перше військо – хлоп'яточка.
Приспів.
Друге військо – дівчаточка.
Приспів.
Третє військо – молодиці.
Приспів.
Хлопці ідуть іграючи.
Приспів.
Дівчата йдуть співаючи.
Приспів.
Молодиці йдуть плачучи.
Приспів.

ОЙ ІВАНЕ, ІВАНЕ, ІВАНЕ

Київщина. Запис Людмили Іваннікової

Помірно

Ой І - ва - не, І - ва - не, І - ва - не,
 а вже ж тво - я пе - трі - во - чка ми - на - є.

Ой Іване, Іване, Іване, А вже того літечка немає,
 А вже ж твоя петрівочка минає. А вже тєє зіллячко повсихає.

Вже ж твоя петрівочка минає,
 Половини літечка немає.

А СЬОГОДНІ, МАТЬОНКО, ПЕТРОВКА

Житомирщина

Помірно

А сьо - го - дні, ма - тьо - нко, пе - тро -
 ва,
 за - бо - лі - ла в ді - вчи - ни го - ло - ва -
 ва,
 за - бо - лі - ла в ді - вчи - ни го - ло - ва - ва,
 Уваг.(З):...ой да щоб я й до - ба - чи - ла...

А сьогодні, матьонко, петровка, -
 Заболіла в дівчини головка. (2)

Пустити мене погулять на весь день,
 Ой да щоб я й побачила всіх людей. (2)

А сьогодні, матьонко, Петров день, -
 Пустити мене погулять на весь день. (2)

ЩО ПЕТРІВОЧКИ ДВІ НЕДІЛЕЧКИ

с. Крячківка, Полтавщина

Поеді
Одна

Що пе - трі - во - чки дві не -
ді - ле - чки,
в ме - не го - ло - со - чок,
як у ді - воч(ки).

Що петрівочки дві неділечки,
В мене голосочок, як у дівоч(ки).

Ой як будеш, мати, та сваритися,
Буду на юлиці та барити(ся).

Що на морі й утка да купалася,
Що на бережку да сушила(ся).

Ой як будеш, мати, да найучати,
Буду на юлиці да ночува(ти)!

Що на бережку да сушилася,
Й а на дочку мати та сварила(ся).

Що петрівочка да минається,
В мене голосочок да терять(ся).

Варіант мелодії:

с. Крячківка, Полтавщина

Помірно
Одна

1. Що пе - трі - во - чки дві не - ді - ле - чки,
в ме - не го - ло - со - чок,
як у ді - воч(ки).

ОЙ ТИ ІВАНКУ-ПОПОВИЧУ

Живо

Ой ти І - ван - ку - по - по - ви - чу,
ви - клич Ма - рі - ю на ву - ли - цю!

Ой ти Іванку-поповичу,
Виклич Марійку на вулицю!

Бо в неї ненька не рідненька,
Її і вулиця не миленька.

Ой ти Іванку попів, попів,
Чого ти в погріб летів, летів?

А я у погріб летів, летів,
Бо я сметани хотів, хотів.

Не так сметани-колотухи –
Тої Марійки-реготухи.

ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНА ПО САДУ

Житомирщина. Запис Тетяни Шевчук

Позамі

1(3-5). Ой хо-ди-ла ді-вчи-на по са-ду, сі-я-ла, ві-я-
ла ро-за-ду. 2. Ро-сти, ро-сти, ро-за-до,
в_три ли-стки, по-ста-ра-йся, па-ро-бче, ко-ли-ски.

Ой ходила дівчина
По саду,
Сіяла, віяла
Розсаду.

Рости, рости, розсадо,
В три листки.
Постарайся, паробче,
Колиски.

Нащо мені колиски
Старатся?
Будуть з мене парубки
Сміяться.

Ой є в мене колиска
Прутова.
Чи є в тебе дитина
Готова?

Ой є в мене колиска,
Ще й крючок,
Чи є в тебе, дівчино,
Байстриючок?

ГАРНИЙ БАРВІНОК НА ВІНОК

Вінниччина. Запис Тетяни Шевчук

Живь

1. Га - рний ба - рві - нок на ві - нок, га - рний Се - мен па - ру - бок.

Var. 2

Гарний барвінок на вінок,
Гарний Семен парубок.

Гарна биндочка голуба,
Гарна Маруся молода.

Ой де Семен коня пас,
Там барвінок по пояс.

Де Маруся ходила,
Там рутонька сходила.

В ПОЛІ РУТОЧКА ЗІВ'ЯЛА

Хмельниччина. Запис Тетяни Шевчук

Рухливо

1. В по - лі ру - то - чка зі - в'я - ла, а де ти, Те - тя - но, сте - я - ла?

2. Під зе - ле - но - ю со - ро - ю, се - рце А - нці - ю, а ти - бо - ю.

3. З то - бо - ю, А - нці - ю, а то - бо - ю, як із а - сво - ю со - ре - ю.

4. Під ціл же ме ти, Те - тя - но, пі - зні - ла, що ти ме - не со - ре - ю

ни - зва - ла? 5. По то - бі, А - ндрей-ку, по то - бі,
 си - ва ша - почка на то - бі. (6-й куплет як 1-й)

В полі руточка зів'яла.
 З ким ти, Тетяно, стояла?

По чім же ти, Тетяно, пізнала,
 Що ти мене зорею назвала?

Під зеленою вербою,
 Серце-Андрію, з тобою.

По тобі, Андрейку, по тобі,
 Сива шапочка на тобі.

З тобою, Андрію, з тобою,
 Як із ясною зорею.

Срібний перстеньчик на руці,
 Що купив Андрій на торзі.

ОЙ В НОВОМУ КОЛОДЯЗІ

Хмельниччина. Запис Тетяни Шевчук

Спожівлю

ОЙ в_но - во - му ко - ло - дя - зі, в_но - во - му,
 вже по - ра вам, дів - ча - то - нька, до - до - му.

Ой в новому колодязі, в новому,
 Вже пора вам, дівчатонька, додому.

А ти, старша дівчинонько, зостанься,
 Бо приїде чумаченько з Крем'янця.

Привезе тобі віночок з кадила,
 Щоб ти в ньому здоровенька ходила.

Якщо будеш у віночку ходити,
 То дозволю на весілля просити.

А не будеш у віночку ходити –
 Не дозволю на весілля просити.

А В ГОРОДІ ЧОРНОБРИВ ЗАРОДИВ

Київщина. Запис Людмили Іваннікової

Помірно

1. А в го-ро-ді чо - рно - брив за - ро - див,
 а в Ма - рі - йки ста - ро - стів пов - ний двір.
 Ви - би - рай, Ма - рі - йко, ко - трий твій?
 2-12. А я то - го І - ван - ка да - вно зна - ю,
 між у - сі - ми ста - ро - ста - ми ви - би - ра - ю.

А в городі чорнобрив зародив,
 А в Марійки старостів повний двір.
 Вибирай, Марійко, котрий твій?

А я того Іванка давно знаю,
 Між усіми старостами вибираю.

Ой ходила Марія по лану
 Та полола пшеницю з бур'яну.

Як приїхав той Іванко, шапку зняв:
 Боже тобі, Марійко, помагай!

Боже тобі, Маріє, помагай,
 Буде з цієї пшениці коровай.

Буде з цієї пшениці насіння,
 Коли в тебе, Марійко, весілля?

У суботу, дівчата, в суботу,
 Бо я маю на Іванка охоту.

У неділю, дівчата, у неділю,
 Бо я маю на Іванка надію.

Пора тобі, кислице, розвиться,
 Пора тобі, Іванку, жениться.

Ой не пора, дівчата, не пора,
 Бо ще моя Марійка молода.

Бо ще ж вона не вмє робити,
 Як моїй матінці годити.

А казала кислиця, що вродю,
 А казала Марійка, що вгодю.

Жнивварські та обжинкові

ВЖЕ СОНЕЧКО В РОЗІ, А МИ Й У ДОРОЗІ (польова)

с. Крячківка, Полтавицина

Помірно
Adms

1(2). Вже со - не - чко в ро - зі, я
ми й у до - ро - зі. Ой чай, ма - ти,
чай, ве - че - рять да - вай! 3. А ста - рих до -
А хлоп - ців - у -
во - ни ве - ро - бач(і), пран(ці)!

Вже сонечко в розі,
А ми й у дорозі.
Ой чай, мати, чай,
Вечерять давай!

Наш пан соловейко,
Пускає раненько,
Пускає й удень
Молодих людей.

А старих до ночі -
Вони неробоч(і).
А хлопців - уранці,
Щоб напали пран(ці)!

ОЙ ЖНІТЕ, ЖЕНЧИКИ, ЖНІТЕ
(жниварська)

Вінниччина

Повільно, ритмічно догільно

Ой жні - те, же - нчи - ки, жні - те,
єй, ой жні - те, же - нчи - ки, жні(те),
са - мі се - бе й не по - гні - ні(те).

Ой жніте, женчики, жніте,
Єй, ой жніте женчики, жні(те),
Самі себе й не погніві(те).

Не дожавши, не пойдете,
Єй, ой не дожавши, не поїде(те),
Ночувати не буде(те).

ОЙ ЛЕЖАЛИ ЖЕНЧИКИ, ЛЕЖАЛИ
(обжинкова)

с. Неділице, Житомирщина

Рухливо

Ой ле - жа - ли ле - жчи - ки, ле - жа - ли!
а ми сво - є жи - те - чко до - жа - ли!

Ой лежали женчики, лежали:
А ми своє житечко дожали!

Ой під дубком сонечко, під дубком,
Пролежали літечко холодком.

Ой котився вінчикок по полю
Да просився в женчиків додому.

Візьміть мене, женчики, з собою,
Бо вже мені й надоїло й у полю.

Вже буйного вітрику начувся,
Вже дрібного дощичку напився.

Ой учини, хазяїну, ворота,
Бо йде з поля вся твоя робота.

Ой учини, хазяїну, й зачини,
Бо ми твоє житечко дожали.

Ой по полю, женчики, по полю,
Вибирайте пшеницю з куколю.

А НАША ХАЗЯЄЧКА МОЛОДА
(обжинкова)

с. Неділице, Житомирщина

Весело

А на - ша хазяє - чка мо - ло - да
сі - ла со - бі в кі - нці сто - лу, як зо - ря.

А наша хазяєчка молода
Сіла собі в кінці столу, як зоря.

А наша хазяєчка молода
Зарізала на вечерю гороб'я.

Да забула хазяїна спигати,
Кому цього горобейка й оддати.

Оддай, оддай, хазяєчко, кому хоч,
Тільки мені голівоньки не мороч.

Співається як варіант пісні "Ой лежали женчики, лежали". Коли співають їх одну за одною, тоді тональність другої пісні піднімають на тон вище, щоб забарвити мелодію новим колоритом.

ПІСНІ РОДИННОГО КОЛА

Весільні

ОЙ У САДОЧКУ Й У ЗАТИНОЧКУ

Повільно

Ой у са - до - чку, у за - ти - но - чку
ро - зсти - ла - є - ться зі - лля.
В на - ши - го Їва - но - чка мо - ло - де - нько - го
за - чи - на - єть ве - сілля(ля). Біг йому да - є,
Біг йому да - є, ба - те - нько по - ма - га - є!
Біг йому да - є, Біг йому да - є,
ма - тьо - шка до - ма - га(є)!

Ой у садочку й у затиночку
Розстилається зілля.
В нашого Їваночка молоденького
Зачинаєць весілля.

Біг йому дає, (2)
Батенько помагає!
Біг йому дає, (2)
Матбонка й помагає!

ПОПІД ЛІСОМ ЛІЩИНА

с. Люхча, Рівненщина

Помірно
Allegro

1. По - під лі - ском лі - щин - на, во - під лі - ском лі - щин - на,
 Var.: 2-10. Ой гу - ля - ла, гу - ля - ла...
 там гу - ля - ла ді - вчи - на.

Попід лісом ліщина,
Там гуляла дівчина.

(2)

Да й од міста до Корця
Да купила б голубця.

(2)

Ой гуляла, гуляла,
Цвіт-каліну ламала.

(2)

Да взяла б я під полу,
Принесла б я додому.

(2)

Цвіт-алину ламала
Й у пучечки складала.

(2)

Да пустила б под сталець,
Ой, де сивий голубець?

(2)

Й у пучечки складала,
Чорним шовком в'язала.

(2)

Ой де сивий голубець,
Чом не еси, чом не п'єш?

(2)

Чорним шовком в'язала,
До личенька ровняла.

(2)

Чом не еси, чом не п'єш,
Мене заміж не береш?

(2)

Ой коб же я така,
Як калинонька ця.

(2)

То поїшла б я до міста
Да купила намиста.

(2)

СТЕЛІТЕСЬ, КУДРІ, БО Я ЙДУ

Чернігівщина

Помірно

Сте - лі - тесь, ку - дрі, бо я йду! Бля - го - сло -
ві - те - я ся - ду. Бля - го - сло - ві - та,
да мій ба - те - ньку, мні на по - са - ду сі(сти).
Я то - бі, до - ню, по - зво - лю, Го - спо - да Бо - га
по - про - шу із до - льо - ю щас - ли - во - ю
да - ро - ю го - ди - но(ю).

Стелітесь, кудрі, бо я йду,
Благословіте – я сяду.
Благословіть, да мій батеньку,
Мні на посаду сісти.

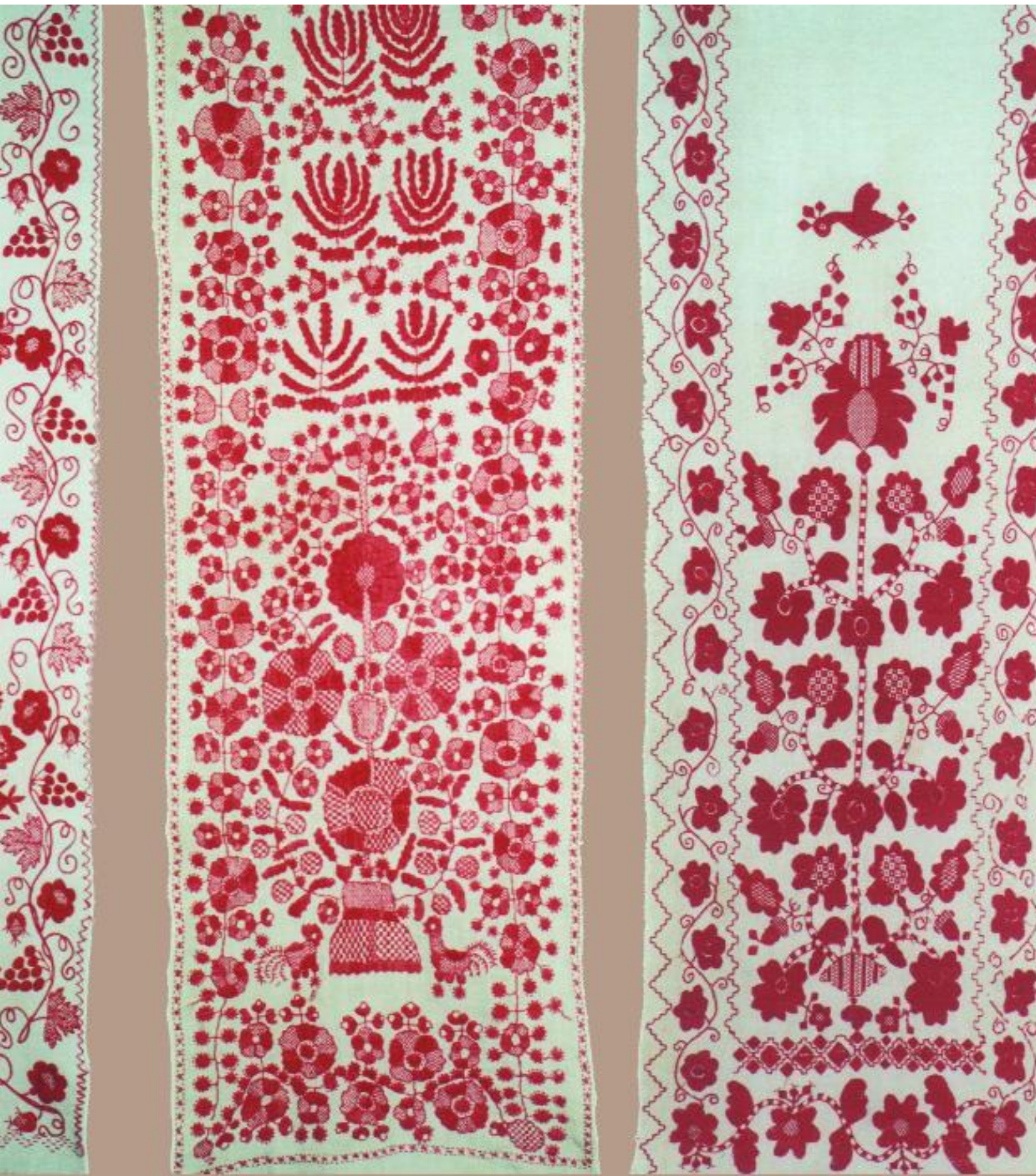
Я тобі, доню, позволю,
Господа Бога попрошу
Із дольою щасливою,
Доброю годиною.

Народна картина "Дочка просить благословення у батька". Кінець XIX – початок XX ст.

Рушник вишиваний "черницький". Кінець XIX ст., Чигиринський р-н, Черкащина
Рушник "шитий". Кінець XIX ст., Обухів, Київщина
Рушник вишиваний. Кінець XIX ст., Котелевський р-н, Полтавщина

Рушник вишиваний "на жердку". Кінець XIX ст., Полтавіщина
Рушник вишиваний. Друга половина XIX ст., Золотоніський р-н, Черкащина

Народна картина на склі "Парубок і дівчина біля криниці". 1940–50-ті роки, Черкащина

ТАК РАНО, МОЯ НЕНЬКО, ТАК РАНО

Житомирщина.
Записала Галина Верховинець від сестер Поліщук

Повеслі
Сідно

Дж

1(2,6,7). Так ра-но, мо-я не-нько, так ра-но
не дай ме-не во-кри-ла-ти так ра-но,
не-хай мо-я ру-са ко-са бу-в-е,
не-хай мо-я ри-ди-но-шка гу-л-е.
Ой стась, бра-ті-ку, на сті-лець, по-дай се-
стри-ці гре-бі-нець ро-зю-са-ти ру-су
ки-су ши м-нень, 3(4,5). Ма-ти Га-лю ро-
ди-ла, ми-ти Га-лю ро-ди-ла, мі-си-цем ели-ни-ла,
зір-ко-ю пі-дсе-ре-за-ла, як на се-ло ви-ри-ла(ла).

Так рано, моя ненько,
Так рано,
Не дай мене покривати
Так рано,
Нехай моя руса коса
Буяє,
Нехай моя родинонька
Гуляє.

Ой стань, братіку,
На стілець,
Подай сестриці
Гребінець
Розчесати русу косу
Під вінець.

Мати Галю родила, (2)
Місяцем сповила,
Зіркою підперезала,
Як на село виряджала.

Ой були ми в хаті, (2)
В хорошій кімнаті.
Хорошенько нас приймали –
По золотому дали.

Ой місяцю-ріжку, (2)
Світи нам доріжку,
Щоб ми не блудили,
Молодої не згубили.

Ой кувала та й зозуля
В зеленім саду.
Ой казала наша Галя:
Заміж не піду.
А вже тая зозуленька
Гніздо в'є,
А вже наша тая Галя
Заміж йде.

Рядом, дружечки,
Рядочком,
Попід вишневим
Садочком,
Та щипайте руту-м'яту
Зелененьку,
Та квітчайте нашу Галю
Молоденьку.

ДУМАЙ ЖЕ, ДУМАЙ, ПОДРУЖЕНЬКО

Житомирщина.
Записала Галина Верховинець від сестер Поліщук

Наспівано Одес

1. Ду - май же, ду - май, по - дру - же -
нько, ду - май ще й га - дай: бре - сть ж то -
бі ді рі - че - ння, а тре - тій
Ду - май. Брес - // - ній. 2. 3. 4. Брес -
та, бре - та ді ді рі - че - ння, а
ду - ма - ю - ні. За - бу - ду я ді -
ву - ма - ння, а ро - зко - ні -
ні. За - // ні.

Думай же, думай, подруженько,
 Думай ще й гадай:
 Брести ж тобі дві річеньки,
 А третій Дунай.

Брела, брела дві річеньки,
 А Дунаю – ні.
 Забуду я дівування,
 А розкоші – ні.

Прощай, прощай, подруженько,
 Бо ми й уже йдем,
 Бо ми ж твоє дівування
 З собою берем.

Беріть, беріть, подруженьки,
 Та й не сваріться.
 Як вийдете за ворота –
 То поділіться.

ПІЛЕЧКО ЗАВИВАЄМО

с. Крячківка, Полтавщина

Пі - ле - чко ми - на - на - е - мо, са - мі

ші - дем по - гу - ли - е - мо з скри - пка - ми, ба - ра -

ба - на - ми, з мо - ло - ди - ми та бо - я - ра(ми).

Пілечко завиваємо,
 Самі підем погуляємо
 З скрипками, барабанами,
 З молодими та боярами.

Де бояри волочилися,
 Що по пояс замочилися?
 Чи в соломі ночували –
 Миші уші пооб'їдали,
 Чи на полі сіно косили,
 Чи по селу хліба просили?

Крикнув орел, сидя на млину,
 Й обізвався Василечко в своєму дому:
 Ой горе мені самому,
 Якби мені Галюшечку зо мною,
 Посадив її з собою,
 Назвав би її жоною.

КОЛО ТИХОГО БРОДУ

Житомирщина

Ритмічно досільно

1. Ко - ло ти - хо - го бро - ду, ко - ло ти - хо - го
бро - ду бра - ла ді - вчи - ни во(ду).

Коло тихого броду (2)
Брала дівчина во(ду).

Зачули вовки в лісі, (2)
Брязнула конивко(ю).

Брязнула конивкою, (2)
Махнула рученько(ю).

Прибігла додомоньку: (2)
Сховай, матінко, ме(не).

Сховай, матінко, мене, (2)
Бо вже їдуть по ме(не).

Де ж я тебе сховаю, (2)
Що комори не ма(ю)?

Біжи, доню, в світлоньки, (2)
Сховайсь поміж дівонь(ки).

Біжи, доню, в світлиці, (2)
Сховайсь між молоди(ці).

Великі не приймають, (2)
Між малими позна(ють).

БУДЕ ТОБІ, МОЯ МАТІНКО

Волинь

Резитуючи

Бу - де то - бі, мо - я ма - ті - нко,
бу - де, як во - зьмуть ме - не мо - ло - да - шку - ю лю -
ди. Ой як пі - деш мо - ї - ми сте - ж(я) - ка - ми, то об - ми - е -
ся дро - бни - ми слі - зонь - ка - ми. Ой як
ти пі - деш там, де я по - хо - ди - ла, ой то
ти ска - жеш: "Мо - я бі - дна ди - ти - но!" Ой ти ді -
вчи - но, ти че - рво - на ка - ли - но. Ой чо - го тво - є так ли -
чень - ко зма - рні - ло? Чи од ві - тронь - ку, чи од яс - но - го
сон - ця, чи од ко - за - ка, що си - дить край о - кон - ця? Не од
ві - тронь - ку, не од яс - но - го сон - ця, чи од ко - за - ка, що си - дить край о - кон -
ця? Не од // кнш(я).

Буде тобі, моя матінко, буде,
Як возьмуть мене, молодежню люди.

Ой ти, дівчино, ти червона калино,
Ой чого твоє личенько змарніло?

Ой як підеш моїми стежками -
То обмиєшся дробними слізочками.

Чи од вітроньку, чи од ясного сонця,
Чи од козака, що сидить край оконця?

Ой як ти підеш там, де я походила,
Ой то ти скажеш: "Моя бідна дитино!"

Не од вітроньку, не од ясного сонця,
А од козака, що сидить край оконця(я).

ЩО Й У НЕДІЛЕНЬКУ РАНО

с. Літки, Чернігівщина.
Записав Григорій Верьовка
від співачок народного хору П.Котляр та М.Пов'якіл

Повірно
Sofra

The image shows a musical score for a song. It consists of two systems of staves. The first system has a vocal line (Soprano) and an accompaniment line (Alto). The second system also has a vocal line and an accompaniment line. The music is in a major key with three sharps (F#, C#, G#) and a 2/4 time signature. The lyrics are written below the vocal lines. There are some performance markings like 'mf' and 'Dy' above the notes. The lyrics are: '1. Що й у ве - ді - лень - ку ра - но, що й у ве - ді - лень - ку ра - но, там си - не - е та й мо - ре гра - ло. Не дай мені та й загнути, В синє море та й заплинути. А братічок та й по бережку - Нема човна, ні веселечка. Нема човна, ні веселечка - Ой утонеш, моя сестрице.'

Що й у неділеньку рано,
Там синєє та й море грало.	(2)	Що й у неділеньку рано,
Там синєє та й море грало.	(2)
Там синєє та й море грало,
Там Маруся та й воду брала.	(2)	Там синєє та й море грало,
Там Маруся та й воду брала.	(2)
Там Маруся та й воду брала,
А набравши, та й потопала.	(2)	Там Маруся та й воду брала,
А набравши, та й потопала.	(2)
А набравши, та й потопала,
Та й на братика гукала.	(2)	А набравши, та й потопала,
Та й на милого гукала.	(2)
Рятуй, рятуй, та мій братику,
Не дай мені та й загинути!	(2)	Рятуй, рятуй, та мій миленький,
Не дай мені та й загинути!	(2)
Не дай мені та й загинути,
В синє море та й заплинути.	(2)	Не дай мені та й загинути,
В синє море та й заплинути.	(2)
А братічок та й по бережку -
Нема човна, ні веселечка.	(2)	А миленький та й по бережку -
Аж є човен і веселечко.	(2)
Нема човна, ні веселечка -
Ой утонеш, моя сестрице.	(2)	Аж є човен і веселечко -
Та не втонеш, моя миленька!	(2)

КЛАНЯЙСЯ, МАРІЙКО

Помірно

Кля-ня-вси, Ма-рі-йко, ба-тько-ві й ма-тьо-ві і всьо-му ро-до-ньку,
щоб дав Бог до-лі. По-кло-ни-ся, Ма-рі-йко, по-кло-ни-ся,
і ста-ро-му, і ма-ло-му й по-ко-ри-ся.
По-ко-ри-ся ба-те-ньку з го-ло-ви до ніг,
ой щоб те-бе бла-го-сло-вил Гос-подь міг.

Кланяйся, Марійко,
Батькові й матьонці,
І всьому родоньку,
Щоб дав Бог долі.

Поклонися, Марійко, поклонися,
І старому і малому й покорися.
Поклонися батеньку з головки до ніг,
Ой щоб тебе благословив Господь міг.

ПОХИЛЬЧАСТЕ ДЕРЕВЕЧКО

Чернігівщина

Повільно
Adagio

По - хиль - ча - сте де - ра - ве - чко

Душе

по - хиль - ня - єть - ся. Та до

Горло

ки - ли - мі та дит - ьо

ми - ня мо - ло - ді ми - є - ться.

The musical score is written for voice and piano. It consists of four systems of staves. The first system has a vocal line and a piano accompaniment line. The second system continues the vocal line with a piano accompaniment line. The third system has a vocal line and a piano accompaniment line. The fourth system has a vocal line and a piano accompaniment line. The tempo is marked 'Повільно' (Adagio). The key signature has one sharp (F#). The time signature is 4/4. The lyrics are written below the vocal lines.

Похильчасте деревечко
Похиляється.
Та по килимі та дитьо наше
Поклоняється.

Та розступіться, подруженьки,
Ще й ви, люди.
Та ю є й щось мені мій батенько
Казать буде.

Та буде мене батенько й мати
Поклоняти,
Да будуть мені щастя й долю
Дарувати.

Та даруй, даруй, мій батенько,
Щастя й долю,
Та коли даєш мене
Й молодію.

ЩО Ж БО І СЕЄ ЗА СЕЛО

Сумщина

Повільно
Одеса

1. Що ж бо і се-є за се-ло? Що ж(а) бо і се-є
за се-ло, що в(н) ньо-му ве-се-ло?
2(3). Кру-гом його сад-садо-ви-на,
все-ре-ди-ні че-рво-на ка-ли(на).

Що ж бо і сеє за село?
Що ж бо і сеє за село,
Що в ньому весело?

Кругом його зелененько,
Всередині веселень(ко).

Кругом його сад-садовина,
Всередині червона кали(на).

ОЙ ЛЕТІВ ЖЕ СИЗИЙ ГОЛУБ

Чернігівщина

Повільно
Одеса

1. Ой ле-тів же си-зий го-луб
че-рез ви-шньо-в сад. Гу!

Ой летів же сизий голуб
Через вишньов сад. Гу!

Чи тут моя голубочка,
Чи є моя? Гу!

Да вдарився крилечками
Й об сад-виноград. Гу!

Ой тут же я, сизий голуб,
Пробуваю. Гу!

Й ударився, й а вдарився
Та й питає. Гу!

ІЗ-ЗА ГОРИ ТО НЕ ГРІМ ГРИМИТЬ

Рухливо
Allegro

bol

I
II

Горак

1. Із-за го - ри то не грім гре - мить, із - за го - ри то не

грім гре - мить, то Ва - ню - ша ко - нем бі - жить по

ка - мі - ням мо - сті до Ма - ру - сі в_гос(ті).

Із-за гори то не грім гримить, (2)
То Ванюша конем біжить
По каміннім мості
До Марусі в гос(ті).

Чи влучили, чи не влучили,
У той двір же, що заручи(ли)?

У дворі молоді мовчать, а гості співають далі:

Коні наші та й поковані, (2)
Вози наші помальовані,
Грайте коні з нами,
Ми їдемо із панами.
Хоч з панами, не з панами,
З хорошими та бояра(ми).

Чи ви, свату, полякалися, (2)
Що в хату поховалися?
Чи не метена хата,
Чи не треба вам зя(тя)?

Кучерявий візниче, (2)
Поганяй коні швидше!
Як не будеш поганяти,
Будеш в полі ночува(ти).

Ой сваточку, ви наш батечку, (2)
Ой пустіть же нас у хаточку,
Бо ми люди подорожні,
Руки й ноги поморозили,
Ще й на руках пальці,
Дайте нам по чар(ці)!

Як приїхали до молоді в двір:

Чи втрапили, чи не втрапили (2)
У той двір же, що засватали?

Що ми їздили лугами, (2)
Сіримі волами,
Сірі воли потомилися,
Ми до свата опізнали(ся).

БРАТІК СЕСТРИЦЮ РОЗПЛІТАВ

с. Клушниківка, Полтавщина

Поділля
Сільна

1. Бра - тік се - стра - по ро - зплі - тав,
де він і - і він - під - тав по - ді - вав?
Пові - з на ба - зар - не про - дав, а со - бі
чо - бі - тав мі - де'я - зав.

Братік сестрицю розплітав,
Де він її виплітки подівав?
Повіз на базар – не продав,
А собі чобітки підв'язав.

Місяць дорогу просвітив,
Братік сестрицю випроводив:
Оце тобі, сестрице, дорога,
Та йди до свого свекра здорова.
Та будь здорова, як вода,
Та будь багата, як земля,
Та будь хороша, як рожа!

ЗАПЛАКАЛА ТА ГАЛИНА

с. Шаповалівка, Сумщина

Поволі
Одино

1-й. За - пла - ка - ла ти Га - ли - но

Й_на ви - хо - ді. [Гей!] Гу! 2-й. Й_на ви - хо -

д... По - са - ди - ла го - рі - ши - ну

Й_на ви - ро - ді. [Гей!] Гу!

Заплакала та Галина
Йна виході. Гей! Гу!

Йна виході...
Посадила горішину
Йна вгороді. Гей! Гу!

Йна вгороді...
Рости, рости, горішино,
Не хилися. Гей! Гу!

Йне хилися...
Ти по мені, моя мати,
Йне журися. Гей! Гу!

Йне журися...
Рости, рости, горішино,
Йне хитайся. Гей! Гу!

Йне хитайся...
Ти ж по мені, мій батеньку,
Не печалься. Гей! Гу!

ЗАСКРИПЛИ ВОРІТЕЧКА

с. Плішівець, Полтавщина. Запис Олексія Долі

Імпровізаційно

1. За - скри - пі - ли во - рі - те - чка дво - ро - мі - ші - і - рини - ли ко - ши - че - ньки ко - ро - мі - І. 2. Во - ро - мі - І...

1 - гра - ли му - за - ка - нти, сто - я за дво - рою, за ши - ка - да ти на - сту - пив, си - ді за сто - лив. 3. Си - ді за сто - лив... Не шпич, по шпич, де на - сту - пив, по шпич, по ридай, бре ста й то - бі ді рі - че - нь - ки, й а...

Заскрипіли ворітечка
Дворовії,
Заіржали кониченьки
Воронії.

Воронії..
Заіграли музиканти,
Стоя за двором,
Заплакала та Настушка,
Сидя за столом.

Сидя за столом..
Не плач, не плач, да
Настушко,
Не плач, не ридай,
Брести ї тобі дві річеньки,
Ї а третій Дунай.

Ї а третій Дунай..
Ой перебрела дві річеньки,
Ї а Дунаю – ні,
Та ї забула гуляннячко,
А розкошів – ні.

А розкошів – ні..
Минаються розкошоньки,
Сама бачу.
Не раз не два по розкошах
Я ї заплачу.

Я ї заплачу
Та ще ї загуду –
Оте своє гуляннячко
Та ї забуду.

ВИЙДИ, МАТІНКО, ВИЙДИ

Донеччина

Повільно
Adagio

Ви - йма, ма - ті - нко, ви - йди, ви - йди, ма - ті - нко, ви - йди,
та не бу - де то - бі бі - да! Ста - вай на по - мо - сті, ні - тай сви - ї го(ед)ї

- Вийди, матінко, вийди, (2)
 Та не буде тобі біди!
 Ставай на помості,
 Вітай свої го(сті)!
- Перед порогом вишня, (2)
 Щоб матінка вийшла
 Ягідок щипати,
 Своїх діточок пита(ти).
- Пусти, свахо, в хату, (2)
 Тут нас небагато:
 Семеро та по семеро –
 Свагу хату переверне(мо).
- Старший дружок коровай крас, (2)
 Бо семеро дітей має,
 Та всі старші й малі
 Весь коровай забра(ли).
- Дружки:*
- Свашки – неліпашки,
 Шишок не ліпили,
 Дружок не дарили.
 А й одну й зліпили –
 Та й ту самі з'ї(ли).
- Свашки:*
- Тобі, дружок, та й не дружкувати! (2)
 Тобі, дружок, череду пасти
 З доброю ломацюгою,
 З чорною собацюго(ю).
- Дружки:*
- Старша свашка Ніна, (2)
 День вона муку їла,
 Да з мукою околїла.
 Подайте начало,
 Щоб пісню поча(ло).
- Свашки:*
- Зась тобі, початухо, зась, зась! (2)
 Іди в стебник ляж, ляж,
 Де свині лежали,
 Початуху бажа(ли).
- Дружки:*
- За цеє словечко – (2)
 Й у губу колечко!
 За цюю промовку –
 На шию вірьов(ку).

ОЙ ХОДИЛА ДА НАСТУШКА

с. Плішівець, Полтавщина. Запис Олексія Долі

Повеслі
Одві

1. Ой хо - ди - ла да На - стун - ка по во - ро -

ду. Ой та й са - ди - ла тро - я - цю - жу

до шти - хо - ду. *Одві* 2-4. Ро - ста, ро - ста,

Дві тро - я - цю - чка, на хи - ли - ся.

Ой жи - ви, жи - ви, мій ба -

ть - ньку, не жу - ри - ся. *Одві* 5. На - ти -

ли - на... *Дві* Ой хо - ди - ла, по - жу -

же - чка, в у ви - пав - май сяд. Ой

то й ви мо - ло го - ло - ро - ньку

цвіт білий упав. Слова
 6.7. Цвіт білий упав...
 Ой як шав... Ой як шав...
 ми - мо... мо - ле... тіа, й а гру...
 шо - вні, об - лу - шо - вні весь на мене сів.

Ой ходила да Настушка
 По вгороду,
 Ой та й садила трояндочку
 До приходу.

Рости, рости, трояндочко,
 Не хилися,
 Ой живи, живи, мій батеньку,
 Не журися.

Ой як мені не хилиться –
 Вітер повіва.
 Ой, ой як мені не журиться –
 Дитя покида.

Ой куди ж ти, та Настушко,
 Та й ходила?
 Ой що ти свою голівоньку
 Й набілила?

Набілила...
 Ой ходила, подруженьки,
 Й у вишневий сад.

Ой то й на мою голівоньку
 Цвіт білий упав.

Цвіт білий упав...
 Ой вишневий, черешневий
 Мимо полетів,
 Й а грушовий, яблуньовий
 Весь на мене сів.

Весь на мене сів...
 То вже його буйний вітер
 Та й не звіє,
 То вже його дрібен дощик
 Та й не змиє.

Та й не змиє...
 Молодая та й Настушка
 Сама зносить.

Ой ходила та Настушка
 По крутій горі.
 Ой набачила й сіре утя –
 Пливе по воді.

Пливе по воді...
Пливи, пливи, сіре утя,
Тихо по воді.
Прибудь, прибудь, ненько моя,
Тепера к мені.
Та й дай мені порадоньку,
Бідній сироті.

Бідній сироті...
Пораджайся, дитя ж моє,
Пораджайся,
Ой та й на мене, дитя моє,
Не сподівайся.

Не сподівайся...
Нехай тебе пораджають
Тітки та дядьки,
Нехай тебе пораджають
Чужі матінки.

Оддаєш мене, мій батеньку,
Заміж молоду.
Та й дай мені зозуленьку
Садовую.

Садовую...
Нащо тобі, дитя моє,
Зозуленька?
Буде тобі, дитя моє,
Свекрушенька.

Свекрушенька...
Вона сама рано встане
Й тебе збуде,
Сама піде до сусіди
Та й посуде.

Та й посуде...
Сонливе, дрімливе
Чужое й дитя,
Й іще сонце не заходить –
Вже спати ляга.

Іще сонце не заходить –
Вже спати ляга,
А вже сонце вгору б'ється –
Й не проснеться!

Не проснеться...
Сусідоньки-голубоньки,
Не вірте їй!
Бо вимила хату й сіни
Рано й до зорі.

Рано й до зорі...
Та й прибрала у світлиці
До зірниці.
Не вгодила ні діверку,
Ні зовиці.

Ні зовиці...
Ні ділечком, ні словечком,
Ні ходою,
Ні своєю дівоцькою
Красотою.

ОЙ ДЕ Ж ЦЕ ТИ, ПОДРУЖЕНЬКО

с. Веприк, Полтавщина

Поволі, впродовженістю

Ой де_ж це ти, мо - дру - жє - ньєко, по - хо - ди - ла,
мо ти сво - ю го - лі - во - ньєку мо - бі - ли - ла?

Ой де ж це ти, подруженько,
Походила,
Що ти свою голівоньку
Побілила?

Із вишеньки-черешеньки
Мимо пролетів,
А з яблуньки-кудрявоньки
На головку сів.

Ой ходила, подруженьки,
Я в сад-виноград,
А з яблуньки-кудрявоньки
Білий цвіт упав.

ОЙ ПО МОРЮ, МОРЮ СИНЬОМУ

с. Соснівка, Полтавщина

Помірно

Ой по ми - рю, ми - рю си - ньо - му, ой по мо - рю, мо - рю
си - ньо - му, по я - во - ру во зе - ле - но(му).

Ой по морю, морю синьому,
По явору по зелено(му).

(2)

Ой ви й уті, сірії й утята,
Ой нате ж вам й умиванняч(ко).

(2)

Там плавали сірії й утята,
Да Маруся й умивала(ся).

(2)

Ой нате ж вам умиваннячко,
Верніть моє дівуванняч(ко).

(2)

Да Маруся й умивалася,
Й утятами любовалася.

(2)

Ми вмивання не приймаємо,
Дівування не вертає(мо).

(2)

ГОВОРИЛА ЯБЛУНЬКА

с. Гнідин, Київщина

Повітряно

1. Ра - но - ра - но! Го - во - ри - ла я - блу - нька

Із сво - ї - ми я - блу - чка - ми. Ра - но - ран(о)!

Рано-рано!
Говорила яблунька
Із своїми яблучками.
Рано-ран(о)!

Рано-рано!
Ви й од мене всі розійдетесь,
Саму мене і залиште.
Рано-ран(о)!

Рано-рано!
Ой ви яблучка мої,
Ви й од мене всі розкотитесь!
Рано-ран(о)!

Рано-рано!
Не журися, молода Галочко,
Не саму ми покидаємо!
Рано-ран(о)!

Рано-рано!
А я й сама й зостануся
Без гілочок і без листячка,
І без вас, мої яблучка.
Рано-ран(о)!

Рано-рано!
Не саму ми покидаємо -
Ми Хведору й уручаємо.
Рано-ран(о)!

Рано-рано!
Говорила Галочка
Із своїми да дружечками.
Рано-ран(о)!

Рано-рано!
Завтра прийдем да й одвідаєм,
Да й умісті пообідаєм.
Рано-ран(о)!

Рано-рано!
Ой ви, дружечки мої,
Ой од мене всі розійдетесь.
Рано-ран(о)!

Колискові

ОЙ ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН

Томашпільський р-н, Вінниччина

Помірно, з імпровізаційною ритмікою

The musical score is written on four staves in G major and 3/4 time. It features a melody with various rhythmic patterns, including triplets and dotted rhythms. The lyrics are written below the notes.

1(2-4,6,8). Ой хо - дить сон ко - ло ві - кон, ой хо - дить сон
ко - ло ві - кон, а дрі - мо - тя ко - ло ши - тя.
5(7,9). Ой спи, ди - тя, ко - ли - шу тя, ой спи, ди - тя,
ко - ли - шу тя, як ти заснеш, по - ки - ну тя.

Ой ходить сон коло вікон, (2)
А дримота коло плота.

Питається сон дримоти: (2)
Де ж ми будем ночувати?

Де хатинка теплесенька, (2)
Де дитинка малесенька.

Там ми будем ночувати, (2)
Мале дитя колисати.

Ой спи, дитя, колишу тя, (2)
Як ти заснеш – покину тя.

Покину тя над водою, (2)
Накрию тя лободою.

Гойди, лю-лю, заколишу, (2)
Як ти заснеш – то тя лишу.

Тебе лишу, будеш спати, (2)
А я піду в поле жати.

А я піду на роботу, (2)
А прийду аж у суботу.

Гойди, лю-лю, лю-лю... (3)

Варіант тексту:

Ой ходить сон коло вікон, (2)
А дримота коло плота.

Питається сон дримоти: (2)
Де ж ми будем ночувати?

Там ми будем ночувати, (2)
Де хатина теплесенька.

Там ми будем ночувати, (2)
Мале дитя колисати.

Ой спи дитя, колишу тя, (2)
А як заснеш, то лишу тя.

Сама піду на роботу, (2)
Та й прийду аж у суботу.

ОЙ КУТУСЮ, КУТУСЮ

Полтавщина

Спокійно

Ой ку - ту - сю, ку - ту - сю, займи мо - ю те - лу - сю
на по - по - ві то - ло - ки, там тра - ви - чка по бо - ки.
А ти, ко - зак, не ле - жи, сідлай ко - ня та й бі - жи
до дів - чини - ни Га - пки. А в дів - чини - ни Га - пки
че - ре - ви - чки кра - сні. Як сів - прики - пів,
вечеря - ти не схо - тів. А, а, а, а...

Ой кутусю, кутусю,
Займи мою телусю
На попові толоки,
Там травичка по боки.

А ти, козак, не лежи,
Сідлай коня та й біжи
До дівчини Гапки.
А в дівчини Гапки
Черевички красні.
Як сів – прикипів,
Вечеряти не схотів.
А, а, а, а!

КОЛИСАЛА Я ДИТИНОНЬКУ МАЛЕНЬКУ

За аранжуванням Анатолія Авдієвського

Повільно

p

1(2). Ко - ли - са - ла я ди - ти - но - ньку ма - ле - ньку
та й по - ла - ма - ла в ко - ли - со - ньки но - же - ньку -
ньку.
3(4). Я ко - ли - со - ньку, и по - но - веньку - ю
за день, за два збу - ду - ю, а ди - ти - но - ньку
та й ма - ле - ньку - ю за сім літ не до - го - ду - ю.

Колисала я дитиноньку маленьку
Та й поламала в колисоньки ноженьку.

Не жаль мені та тої колисоньки,
А жаль же мені та тої дитиноньки.

Я колисоньку, я новенькую
За день, за два збудую,
А дитиноньку та й маленькую
За сім літ не догоду.

Бо колисонька, бо новенькая
З крутого деревенька,
А дитинонька та й маленькая
Від щирого серденька.

Поховальні

ДОНЕЧКО Ж ТИ МОЯ
(голосіння)

Резитація (ритмічно довільно)

До - не - чо ж ти мо - я, до - не - чо мо - я ма - ні - сі - нька,
до - не - чо мо - я, до - не - чо мо - я рі - ді - сі - нька!
Ой за - ці - ла ж ен - ше нька да й зо - в'я - ла, за - ці - ла
ен - ше - нька да й зо - в'я - ла, бу - ла в мо - во до - не - чка - й ту ж ві - ри - ла.
Ру - чки мо - ї бі - ло - се - нькі, ні - жки ма - ло - се - нькі,
ой де ж ен - хо - ди - ли, к - ко - ї ма - то - чки за - ба -
ма - ли? Сму - тво - ї ти не - ве - се - ло - ї, те - мво - ї...
Ту - ли ж і ен - ще не за - ці - е, та ту - ди ж і ві - тер не за - м - е.
До - не - чо ж мо - я ма - ні - сі - нька, зі - ді - ла ж я те - бе ви - гла -
да - ти - му та м - ді - ла ж я те - бе ча - ка - ти - му?

Донечко ж ти моя,
 Донечко моя манісінька,
 Донечко моя, донечко моя ріднісінька!
 Ой зацвіла ж вишенька да й зов'яла,
 Зацвіла вишенька да й зов'яла,
 Була в мене донечка – й ту я втерля!

Ручки мої білесенькі, ніжки малесенькі,
 Ой де ж ви походили, якої хаточки забажали?

Смутної та невеселої, темної...
 Туди ж і сонце не загірє,
 Та туди ж і вітер не завіє.

Донечко ж моя манісінька,
 Звідкіля ж я тебе виглядатиму
 Та відкіля ж я тебе чекатиму?

МАТІНКО, МАТІНКО НАША (поминальна)

с. Чумаки, Полтавщина.
 Записано від Чумак Г. 1919 р.н.

Рецитація [рівно ритмізована]

Ма - ті - нко, ма - ті - нко на - ша, щось сто - їть у во - ро - тях - чи не
 сме - рто - нька ваш(а)? Ді - то - чки, ді - то - чки, со - ко - ля - та мо - ї,
 чи - кри - ва - їте во - ро - та, не му - ськи - їте і - ї!

Матінко, матінко наша,
 Щось стоїть у воротах –
 Чи не смертонька ваш(а)?

Діточки, діточки, соколята мої,
 Закривайте ворота,
 Не пускайте її!

Матінко, матінко наша,
 Щось стоїть у порозі –
 Чи не смертонька ваш(а)?

Дітоньки, дітоньки, соколята мої,
 Зачиняйте двері,
 Не пускайте її!

Матінко, матінко наша,
 Щось стоїть у хаті –
 Чи не смертонька ваш(а)?

Дітоньки, дітоньки, соколята мої,
 Дайте хліба й солі,
 Виряджайте її!

Матінко, матінко наша,
 Щось стоїть у головах –
 Чи не смертонька ваш(а)?

Дітоньки, дітоньки, соколята мої,
 Засвітіть свічку,
 Дайте в руки мені.

ПОБУТОВИЙ СПІВ

Псалми, історичні та станові пісні

НЕМА В СВІТІ ПРАВДИ (псалма)

Не - ма в сві - ті пра - вди, пра - вди не зі - скар - ти;
що вже та - я пра - ва ста - ла не - пра - вдою жи - ти.
Що вже те - пер пра - ва у па - нів у те - мни - ці,
а щир - а не - пра - ва з па - на - ми в сві - тли - ці.

Нема в світі правди, правди не зіскажи;
Що вже тая правда стала неправдою жити.
Що вже тепер правда у панів у темниці,
А щира неправда з панами в світлиці.

Що вже тепер правда стоїть у порога,
А щира неправда з панами кінець стола!
Тепер уже правда у панів під ногами,
А щира неправда сидить між панами.

Тепер уже правду ногами стоптають,
А щирю неправду медом-вином напувають!
Нема в світі правди, правди не зіскажи,
Тільки в світі правди, як отець – рідна мати.

ДА Й КОЛИСЬ, ЯК БУЛИ НЕВІРНІ ЛЮДИ
(псалма про Святого Юрія Змієборця)

с. Дольськ, Волинь

Поспівачо

1(3). Да й ко - лись, як бу - ли не - ві - рні - ї лю - ди, й да не ві -
ру - ва - ли й у Го - спо - да Бо(га). 2. Да й не ві - ру - ва - ли
у Го - спо - да Бо - га, да но ві - ру - ва - ли в про - кля - то - го
Змі(я). 4(9). Хо - ди - ли о - че - редь по бі - ли - му сві - ту,
да й при - йшла о - че - редь до са - мо - го ца(ря). 5(6-8,10). А - бо сам,
ца(р, і - ди, а - бо жо - ну ви - шав! Бо ж сам на ві - ду
і жо - ну на кни(жю).

Да й колись, як були невірні люди,
Й да не вірували й у Господа Бо(га).

Да й не вірували й у Господа в Бога,
Да но вірували в проклятого Змі(я).

Да давали Змію да щодень оброку,
Да щодень оброку - да й по чолові(ку).

Ходила очередь по білому світу,
Да прийшла очередь до самого ца(ря).

Або сам, цар, іди, або жону вишли!
Бо я сам не піду і жону не вищ(лю).

Бо сам я не піду і жону не вишлю,
Й одну дочку маю – да й тую й одда(ю).

Й убирайся, доню, й у срібло, й у злото,
Й у срібло, й у злото, в дорогії ша(ти).

Й у срібло, й у злото, в дорогії шати,
Да підеш до моря, в морі води бра(ти).

Дочка вбирається – мати вглядається,
Дрібними сльозками да й обливаєть(ся).

Молода царівна до моря ступає,
Й а проклятий же Змій да й по морю гра(є).

По бережку ходить, сльозоньки втирає,
Святий Юрій Воїн на конику гра(є).

Утекай же, Юрій, утекай скорее!
Бо із'їсть він мене й заодно ще й те(бе).

Не бійся, царівньо, не бійся нечого,
Заховайсь, царівньо, за коника мо(го).

Як ударив Змія й у ребра й під боки –
Полилися з Змія кривавії рі(ки).

Да припасав Змія до пояса свого.
Да сядай, царівньо, на коника мо(го).

Да сядай, царівньо, на коника мого,
Поїдем, царівньо, до батенька тво(го).

Як тії царьове да й полякалися,
За високі замки да й поховали(ся).

Да стійте, царьове, да й не лякайтеся,
За високі ганки да й не ховайте(ся).

Та робіте церкви щонайпреславніші,
Да паліте свічки щонайпреясні(ші).

ОЙ У ЧЕТВЕР ПО ВЕЧЕРІ (псальма)

с. Дашківці, Вінниччина

Помірно

The image shows two staves of musical notation in a single system. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody consists of eighth and quarter notes. Below the first staff, the lyrics are: "1. Ой у че - твер по ве - че - рі, ой у че - твер". The second staff continues the melody with similar note values. Below the second staff, the lyrics are: "по ве - че - рі і - шов Го - сподь із ве - че - рі." The music ends with a double bar line.

Ой у четвер по вечері
Ішов Господь із вечері.	(2)	Ой ти, дівко, не лякайся,
Йди додому, попрощайся.	(2)
Ішов Господь дорогою,
Здибав дівку – несла воду.	(2)	А та дівка не прощалась,
У люстерко видивлялась.	(2)
Ой дай, дівко, води пити,
Смажні уста закропити.	(2)	Ой як дівка в церкву зайшла –
По коліна в землю ввійшла.	(2)
Ой ця вода нечистая,
З моря піском занесена.	(2)	Святий Петро, Святий Павло,
Подай ключі пекельнії.	(2)
З моря піском занесена,
З клена листком завіяна.	(2)	Подай ключі пекельнії,
Пускай душі спасеннії.	(2)
Ой ця вода пречистая,
Сама, дівко, нечистая.	(2)	Тільки тої не пускайте,
Що в неділю рано їла.	(2)
Десь ти, дівко, діток мала,
В цій криниці потопила.	(2)	Що в неділю рано їла,
А в п'ятницю пісню піла.	(2)
А та дівка злякалася,
З відер вода поллялася.	(2)		

ОЙ МОРОЗЕ, МОРОЗЕНКО (історична)

с. Люхча, Рівненщина

Стриженово
Солоїст

1. Ой Мо-ро-зе, Мо-ро-зе-ню, ти сла-вний ко-за-че, да ой за то-бо-ю,
Вгора

Мо-ро-зе-ню, Ук-ра-ї - пла-че, да // пла-че.

1 2

Ой Морозе-Морозенко,
Ти славний козаچه,
Да ой за тобою, Морозенко,
Вся Україна плаче.

}₂

Б'ється славний Морозенко
Три дні, три години,
Да ой лежать трупи, лежать орди
На чотири милі.

}₂

Ой не так та Україна,
Як те горде військо.
Да ой заплакала Морозиха,
Йдучи рано з міста.

}₂

А в нашого Морозенка
Да й червона стрічка.
Да ой де проїде Морозенко -
Там кривава річка.

}₂

Не плач, не плач, Морозиха,
Не плач, не журися,
Да ой ходи з нами козаками
Мед-вина напийся.

}₂

Да спіймали Морозенка
В неділеньку вранці,
Да ой посадили Морозенка
На біле ряденце.

}₂

Ой як мені і не їсться,
Як мені не п'ється.
Да ой як десь мій син Морозенко
З ворогами б'ється.

}₂

Посадили Морозенка
На біле ряденце,
Да ой да й достали з Морозенка
Кривавее серце.

}₂

ЗІЙШОВ МІСЯЦЬ, ЗІЙШОВ ЯСНИЙ (про смерть Т.Г. Шевченка)

с. Гнідин, Київщина. Запис Людмили Іваннікової

Сумно, поволі

Зійшов місяць, зійшов ясний,
З неба подивився,
Глянув з неба ясним оком
Та й почав журиться.

Далі в хмари завернувся,
Перестав світити.
За ним зірки поховались,
Як за батьком діти.

Місяць бачив, як учора
Могилу копали,
І в могилу домовину
Стиха опускали.

Спи, Тарасе, тихо-тихо,
Поки люд розбудим,
Твого слова на Україні
Повік не забудем!

Умер Кобзар. Його пісні
Ще більше гриміти!
І став вітер на могилі
Сумно голосити.

То завіє, то застогне,
Жалібно зав'ється,
Наче сокіл об могилу
Крилами заб'ється.

ВІЙСЬКО ЙДЕ, ВІЙСЬКО ЙДЕ (козацька)

с. Гнідин, Київщина

Помірно

1. Ві - йсько йде, ві - йсько йде, ко - ро - го - вки ма - ють,
во - па - ро - ду му - зи - че - ньяк гра - ють, по - па - ро - ду
му - зи - че - ньяк гра - ють. 2(4,6). Ба - тько мій по си - до - чку
ко - дить, зя шу - во - ди ко - ни - че - ньяк во - дить,
зя шу - во - ди ко - ни - че - ньяк во - дить. 3(5). Ой на, си - нку,
ой на, си - нку, ко - ни - ка ти не га - йся, щоб ти 'д цю - го
ві - йська не зо - ста - вся, щоб ти 'д цю - го ві - йська не зо -
ста - вся. 7. Ой на ж, ми - лий, ой на ж, ми - лий, ди - ти - ну, за -
гай - ся, щоб ти 'д цю - го ві - йська при - зо - ста - вся,
щоб ти 'д цю - го ві - йська при - зо - стався!

Військо йде,
Військо йде, корогови мають,
Попереду музиченьки грають. (2)

Батько мій по садочку ходить,
За поводи кониченька водить. (2)

Ой на, синку,
Ой на, синку, коника та не гайся,
Щоб ти 'д цього війська не зостався. (2)

Ненька моя по садочку ходить,
На рученьках сорочечку носить. (2)

Ой на, синку,
Ой на, синку, сорочку – не гайся,
Щоб ти 'д цього війська не зостався. (2)

Мила моя по садочку ходить,
На рученьках мале дитя носить. (2)

Ой на ж, милий,
Ой на ж, милий, дитину – загайся,
Щоб ти 'д цього війська призостався! (2)

ОЙ ЧОГОСЬ МЕНІ ОЙ СПИТЬСЯ, ДРІМАЄТЬСЯ
(козацька)

Ой чо - го - сь ме - ні
ой спи - ться - дрі - ма - є - ться, ой їду до - ро - го - го,
ой спи - ться - дрі - ма - є - ться, ой ї - ду до - ро - го - го,
ой спи - ться - дрі - ма - є - ться, ой ...го - го
кінь і спо - ти - ка - є - ться
кінь і спо - ти - ка - є - ться
кінь і спо - ти - ка - є - ться

Ой чогось мені
Ой спиться, дрімається,
Ой їду дорогою,
Кінь спотикається.

Ой пуцу коня
Та й на яр, на долину,
А я собі ляжу спати,
Та й трошки й одпочину.

Ой не спав козак
Ой не час, не годину.
Прийшла молода дівчина
Та й зірвала травину.

Ой прийшла ж вона,
Зірвала травиченьку
Ой та й ударила
Козака по личеньку.

Ой устань, козак,
Ой годі тобі спати –
Кличе батько свого сина
Ой у поле й орати.

ОЙ З-ЗА ГІР, З-ЗА ГІР ВИЛІТАВ СОКІЛ
(козацька)

Обробка М.Шраменка

Повітряно

S
Ой з-за гір, з-за гір ви - лі - тав со - кіл, гей, а з-за
ху - то - ра ви - лі - та - ло два.

A I
II

Ой з-за гір, з-за гір вилітав сокіл,
Гей, а з-за хутора вилітало два.

А з-за хутора вилітало два,
Гей, сокіл сокола братом назива.

Ой ти брат-сокіл, високо літав,
Гей, високо літав, що ж ти там видав?

Видав же я там зелено жито,
Гей, а в тому житі козака вбито.

Варіант тексту:

с. Буча. Записано від Жураківської с. І

Ой, з-за гір з-за гір вилітав сокіл,
Гей, а з-за хутора вилітало два.

А з-за хутора вилітало два,
Гей один другого братом називав.

Ой, брате сокіл, а де ти літав?
Гей, а де ти літав, а що ти видав?

А літав же я на Україноньку,
Гей, а видав же я горе тяжкеє.

А в полі жито копитом збито,
Гей, а в тому житі козака вбито.

А вбито, вбито не теперечки,
Ой поросла трава крізь реберечки.

Поросла трава крізь реберечки,
Гей, зелений шпориш кругом
сердечка.

Де плачуть матки, сліз течуть річки,
Ой а де вдовиці – там сліз криниці.

ОЙ ГОРЕ ТІЙ ЧАЙЦІ

Варіант алегоричної пісні про долю України,
первинний текст якої склав гетьман Іван Мазепа.
Мелодія записана від А.В. Нероди, матері Валентини Ковальської,
с. Кривин, Хмельниччина

Журно, поволі

Ой го - ре тій ча - йці, ча - є - чці - не - бо - зі,
що ви - ве - ла ча - є - ня - ток при би - тій до - ро - зі.

Ой горе тій чайці,
Часці-небозі,
Що вивела часняток }
При битій дорозі. }²

Ішли чумаченьки,
Весело співали,
І часчку зігнали, }
Часнят забрали. }²

А часчка в'ється,
Об доріжку б'ється,
К сирій землі припадає, }
Чумакив благає. }²

Ой ви, чумаченьки,
Ви ще молоденькі!
Верніть моїх часняток, }
Вони ще маленькі! }²

Буду воли пасти,
Буду поганяти,
Верніть мені часняток, }
Бо я - їхня мати. }²

ОЙ ЇХАЛИ ЧУМАКИ З УКРАЇНИ (чумацька)

*Київщина. Записано від матері Миколи Кагарлицького –
Катерини Михайлівни*

Повітря

1. Ой ї - ха - ли чу - ма - ки з У - кра - ї - ни,
ой ста - ли спо - чи - ва - ти край до - ли - ни.

6(7). Ой зо - зу - ле - кня - гін - ньо,
се - стро мо - я,
ой про - па - ли мо - ї ді - тки,
про - пав сам я!

8(9,10). Ой чи я ж то - бі, бра - ті - ку, не ка - за - ла:
ой не кла - ди гні - zde - чка край лу - же - чка!

Ой їхали чумаки з України,
Ой стали спочивати край долини.

Ой стали спочивати край долини,
Ой викресали ж огонь з рогозини.

Ой викресали ж огонь з рогозини,
Ой розпустили пожар по долині.

Ой розпустили пожар по долині,
Ой соловйове гніздечко спалили.

Ой соловйове гніздечко спалили,
Ой старому солов'ю крильця осмалили.

Прилітає соловей до зозулі:
Ой зозуле-княгиньо, сестро моя!

Ой зозуле-княгиньо, сестро моя,
Ой пропали мої дітки, пропав сам я!

Ой чи ж я тобі, братіку, не казала:
Ой не клади гніздечка край лужечка!

Ой поклади гніздечко в чистім полі
Ой на високім дереві – на тополі.

Ой ніхто ж того дерева не зрубас,
Ой соловйових діток не спужас.

ЗАЇХАВ ЧУМАК ІЗ КРИМУ ДОДОМУ (чумацька)

Повільно
Adma

1. За - і - хав чу - мак із Кри - му до - до - му,

ни дри - би - ши - чу схи - ли - вся.

2. На дри - би - но - чу схи - ли - вся, він сво - ї - ми

ка - ри - ми в о - шми - ми

ни схи - ли во - ли дри - ми -

всх. 3. А і гай, во - ли, схи - ли, по - ло - жі - І,

кто в над ва - ми на - ном бу - де?

4. Кто над ва - ми на - ном бу - де, ди і хто бу - де

сі - ном гу - лу - ва - ти?

Заїхав чумак із Криму додому,
На драбиночку схилювся.

На драбиночку схилювся,
Він своїми карими й очима
На сиві воли дивився.

А і гей, воли сірі, половії,
Хто й над вами паном буде?

Хто над вами паном буде,
Да і хто буде сіном годувати?

НА ПОПІВСЬКІЙ СІНОЖАТІ (чумацька)

Житомирщина. Запис Галини Верховинець

Широко
Соло *Дво*

На по - пі - вській сі - но - жа - ті, на па - нямко - му по - лі

Хор

S I ро - зси - па - ли ой да чу - на - че - ням чо - ти - ри бо - зи

A II

1 2
са - лі // со(ли).

The musical score is written in a single system with a key signature of one flat (B-flat) and a 4/4 time signature. It features a solo line at the top and a choral line below. The solo line begins with a treble clef and a key signature of one flat. The choral line consists of two staves: the upper staff for Soprano I (S I) and the lower staff for Alto II (A II). The lyrics are written below the notes. The score includes dynamic markings like 'Широко' and 'Хор', and performance instructions like 'Соло' and 'Дво'. There are also first and second endings marked with '1' and '2'.

На попівській сіножаті
 Й на панському полі
 Розсипали ой да чумаченьки
 Чотири вози солі.

}₂

Вчора була суботонька,
 Сьогодні неділя,
 Чом на тобі, ой да чумаченьку,
 Сорочка не біла?

}₂

Прийшла дівка, прийшла красна
 Солі купувати:
 Продай, продай, ой да чумаченьку,
 Дробової солі!

}₂

Ой не біла, ой не біла,
 Бо сьома неділя –
 Мати стара, й а сестра мала,
 Жінка й не схотіла.

}₂

Да нема солі дробової –
 Тільки попелиця.
 Полюбила й молода дівчина
 Чумаченька Гриця.

}₂

Перебреду й бистру річку,
 Стану й на пісочку,
 Ой виперу, ой да викачаю
 Грицеві сорочку.

}₂

ОЙ ЛЕТІЛИ ГУСИ ТА ВСЕ СИЗОКРИЛИ (рекрутська)

с. Плішівець, Полтавщина. Запис Олексія Долі

Сумно
Allegro

Soprano (S) I II
 Piano (A) III

Ой ле-ті - ли гу - си, ой гу - си си - зо - кри - ли.
 І-дуть хло-пці ой да до при-во - му та все чо - рно - бри - ві.
 І-дуть хло-пці ой да до при-во - му та все чо - рно - бри - ві.

2(3-7).Що в неділю рано ра - во ох і на - чи - ли прий - мати.

Де взя - ла - ся сива зозу - ленька та й ста - ла ку - вати.

ва - ти. 1 2 ва - ти.

Ой летіли гуси та все сизокрили.
Ідуть хлопці ой да до прийому
Та все чорнобриві. }2

Ой на ж тобі, пане, пухову подушку,
Верни ж мені сина додомоньку,
Вспокой мою душку. }2

Що в неділю рано ох і почали приймати.
Де взялася сива зозуленька
Та й стала кувати. }2

Ой на ж тобі, пане, ой і шовкове сидельце,
Верни ж мені сина додомоньку,
Вспокой моє серце. }2

Ой то не зозуля – то ж синова мати,
Вона прийшла ой та до прийому
Сина ж викушляти. }2

Ой на ж тобі, пане, сіроє утятко,
Верни ж мені сина додомоньку,
То ж моє дитятко. }2

Ой і на ж тобі, пане, рубля золотого,
Верни ж мені сина додомоньку,
Парня ж молодого. }2

Я Ж ДУМАЛА, СИНКУ, НЕВІСТОЧКУ МАТИ

Київщина. Записано від Миколи Литвина

Помірно

1(3,5).Я ж ду - ма - ла, си - нку, не - ві - сто - чку ма - ти, а
 ти ж, мій си - но - чку, і - деш у со - лда - ти, а
 ти ж, мій си - но - чку, і - деш у со - лда - ти. 2(4).Я ж
 ду - ма - ла, си - нку, що то скри - пка грає, а
 то тво - я ми - ла слі - зо - ньки вти - рає, а
 то тво - я ми - ла слі - зо - ньки вти - ра(є). //3.Я ж

Я ж думала, синку, невісточку мати,
 А ти ж, мій синочку, ідеш у солдати. (2)

Я ж думала, синку, що то скрипка грає,
 А то ж твоя мила слізеньки втирає. (2)

Я ж думала, синку, що то хміль повився,
 А то ж твій батенько сидить, зажурився. (2)

Якби ж то ти, мамо, моє горе знала,
 То ти б мені, мамо, посилку прислала. (2)

Синичкою – хліба, горобчиком – солі.
 Ой мамо, ой мамо, в якій я неволі! (2)

ОЙ У ЛУЗІ, ПРИ ЛУЖЕЧКУ (рекрутська)

Записано від мами, с. Неділище, Житомирщина

Поемні
mp

S
1. Ой у лузі, при лужечку, гею, гею, да гей! Да

A I
II

сто - ять хло - пці все в кру - жечку, гей, ойой, Бо - же ж ти мой!

гей, ойой,

На всіх хло - пцях кудрі в'ються, гею, гею, да гей! Да

Із оченьок сльози льються. Гей, Бо - же ж ти мой!

Ой у лузі, при лужечку,
Гею, гею, да гей!
Да стоять хлопці все в кружечку.
Гей, ойой, Боже ж ти мой!

На всіх хлопцях кудрі в'ються,
Гею, гею, да гей!
Да із оченьок сльози льються.
Гей, Боже ж ти мой!

БУЛА В МЕНЕ СТАРА МАТИ (рекрутська)

с. Плішівець, Полтавщина. Запис Олексія Долі

Поволі
Обми

Бу - ла в ме - не ста - ра ма - ти й о - да - ла -

ла ме - не в са - да - ти. Гей, гей, йо-хо,

Йо - хо, й о - да - ла ме - не в са - да - ти. (о)

Обми

2(3-18). Бе - руть ме - не пря - мо з до - му, ве - дуть

ме - не до при - йо - му. Гей, гей, йо-хо,

Йо - хо, ве - дуть ма - не до при - йо - му.

Двоє

Була в мене стара мати
Йї оддала мене в солдати.
Гей, гей, йо-хо, йо-хо,
Йї оддала мене в солдати.

Беруть мене прямо з дому,
Ведуть мене до прийому.
Гей, гей...

Що в прийомі принімався,
А в соборі присягався.
Гей, гей...

Що в прийомі скляні двері,
Там сиділи йї офіцери.
Гей, гей...

Що в прийомі все під лаком.
Як прийняли, я йї заплакав.
Гей, гей...

Що в прийомі за дверями
Стояв ящик з номерями.
Гей, гей...

Вийняв номерь – номерь п'ятий,
Закричали, що прийнятий.
Гей, гей...

А Іванька холостой
Витяг номерок шестой.
Гей, гей...

А й у Ваньки-молодця
Нема неньки, ні й отця.
Гей, гей...

Нема неньки ні й отця,
Та й нікому журиться.
Гей, гей...

Як піду я на могилу,
Розбуджу свою родину.
Гей, гей...

Вставай, батько, вставай, мати,
Беруть мене й у салдати.
Гей, гей...

Беруть мене й у салдати,
Та й нікому й оплакати.
Гей, гей...

Де взялася дівка Мар'я
Й оплакала ж Ваню-парня.
Гей, гей...

Й оплакала, й обтужила,
Ще й на коня посадила.
Гей, гей...

Ще й на коня посадила,
Ще й платочок подарила.
Гей, гей...

Цей платочок шовком шила,
Тобі, Ваню, й подарила.
Гей, гей...

Цим платочком утірайся
Та про мене не забувайся.
Гей, гей...

ОЙ У ЛУЗІ ТА ЩЕ Й ПРИ БЕРЕГУ (рекрутська)

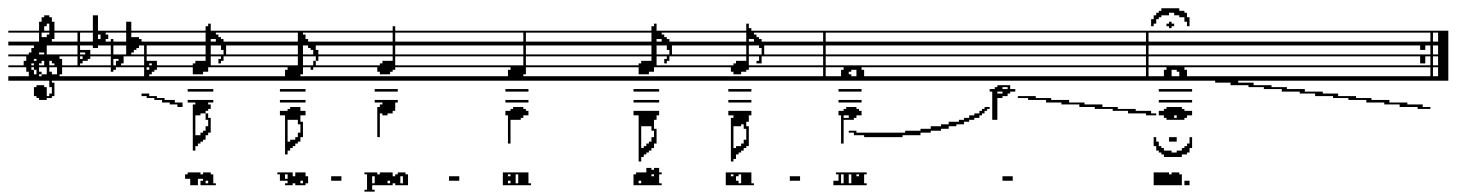
с. Плішівець, Полтавщина. Запис Олексія Долі

Широко

Ой у лузі та ще при бере - гу че - рео...

та че - рео - ни ой ки - ли - ва. Ой про_ж у

лу - зі та ще й при бе - ре - гу че - рео...

Ой у лузі та ще й при берегу
Черво..., та червона ой калина.
Ой що ж у лузі та ще й при берегу
Черво..., та червона ей калина.

Спородила та молода дівчина
Хоро..., хорошого сина. }2

Ой де ж вона а його спородила?
В зеле..., а в зеленій діброві. }2

Та й не дала тому козакові
Ні ща..., ані щастя й ні долі. }2

Тільки й дала тому козакові
Личко, личко й чорні брови. }2

Було б тобі, та моя рідна мати,
Цих брів, а цих брів не давати. }2

Було б тобі, моя рідна мати,
Щастя, а щастя й долю дати. }2

Через тії та чорні брови
Беруть, а беруть у солдати. }2

Оріхове та ще й сіделечко,
Ще й кінь, а ще й кінь вороненький. }2

Виїжджає ой із цього села
Некрут, а й некрут молоденький. }2

Як виїхав та ще й на битой шлях,
Низе... а низенько вклонився. }2

Ой прощайте, та добрії люди,
Мо', я, а мо', я з ким сварився. }2

Хоч сварився, а хоч не сварився,
Прошу, а прошу прощатися. }2

Бо вже ж мені та з цієї служби
Не за..., да не завертатися. }2

Приливайте, люди, доріженьку,
Щоб не, а щоб не пилилася. }2

Розважайте, люди, мою неньку,
Щоб не, а щоб не журилася. }2

Приливали люди доріженьку,
Та й пи..., а та й пилиться дуже. }2

Розважали люди твою неньку –
Та й жу..., а та й журиться дуже. }2

Не жаль мені доріженьки,
Що пи..., а що пилом припала. }2

А жаль мені тої дівчиньки,
Що ду..., а що дурно пропала. }2

ОЙ ТАМ НА ГОРІ В ШОВКОВОЙ ТРАВІ (солдатська)

с. Плішівець, Полтавщина. Запис Олексія Долі

Поволі, сумно

Одина

1. Ой там на горі в шовкової трави,
 в шовкової трави, там со-лдатська
 трава жовта.
 Там в шовкової трави
 на со-лдатській конь сто-їть
 в його могах ой синій конь сто-їть
 на мі-ра-нож, по-мі-ра-но
 ж, то ско-ро-ни ме-ні.

Долі

Одина

Долі

Одина

Долі

Одина

Долі

Одина

Ой там на горі
В шовковій траві,
В шовковій траві,
Там солдатик лежав.

Та в шовковій траві
Солдатик лежав,
А в його ногах
Ой сивий конь стояв.

Та товаришу мой,
Поміраю же,
Поміраю я,
То схорони мене.

Та схорони ж мене,
Та й одправ коня,
Та й одправ коня
Та й до мого двора.

Та й одправ коня
До мого двора,
Передай поклон
Та мамоньці рідній.

Та передай поклон
Мамоньці рідній,
Передай другий
Та й жені молодій.

Та хай вона не жде,
Не печалиться,
Єслі єсть другий –
Хай вінчається.

Та єслі єсть другий –
Хай вінчається.
На моєм коню
Хай катається,
На моєм дворі
Хай наживається.

Та на моєм дворі
Й наживається,
А з моїх діток
Хай не знущається.

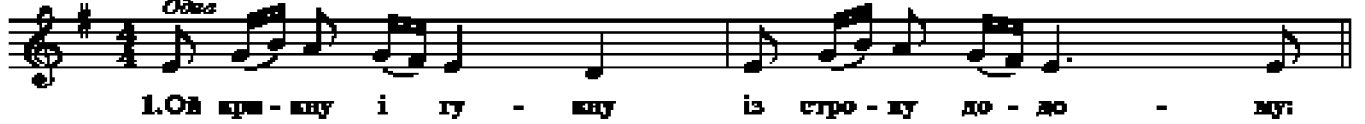
Та з моїх діток
Не знущається,
Та з моїм отцом
Хай не ругається.

ОЙ КРИКНУ І ГУКНУ ІЗ СТРОКУ ДОДОМУ (строкарська)

с. Литвяки, Полтавщина

Повітряно

Одеса

1. Ой кри - кну і гу - кну із стро - ку до - до - му:

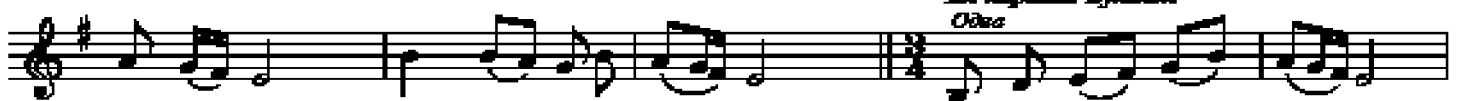

та ва - ри ж ма - ти ве - че - ри ти та й не - че - ри ти
Та й не - ма ж ма - ти то - бі, та й ди - ти - во му - ти,

ще й на мо - ю до - лю (лю), 2. Та ва - ри - ла та не -
ні ми - ски, ні ло - жки (жк).

*лас перший думлет
Одеса*

ма - ти мо - ю не - ба - га - то, тро - шки. 3. Ми - со - чку ро - зби - ла,

*лас перший думлет
Одеса*

ло - жечку спа - ли - ла. 4. Та ро - би - ла, ро - би - ла,

*лас перший думлет
Одеса*

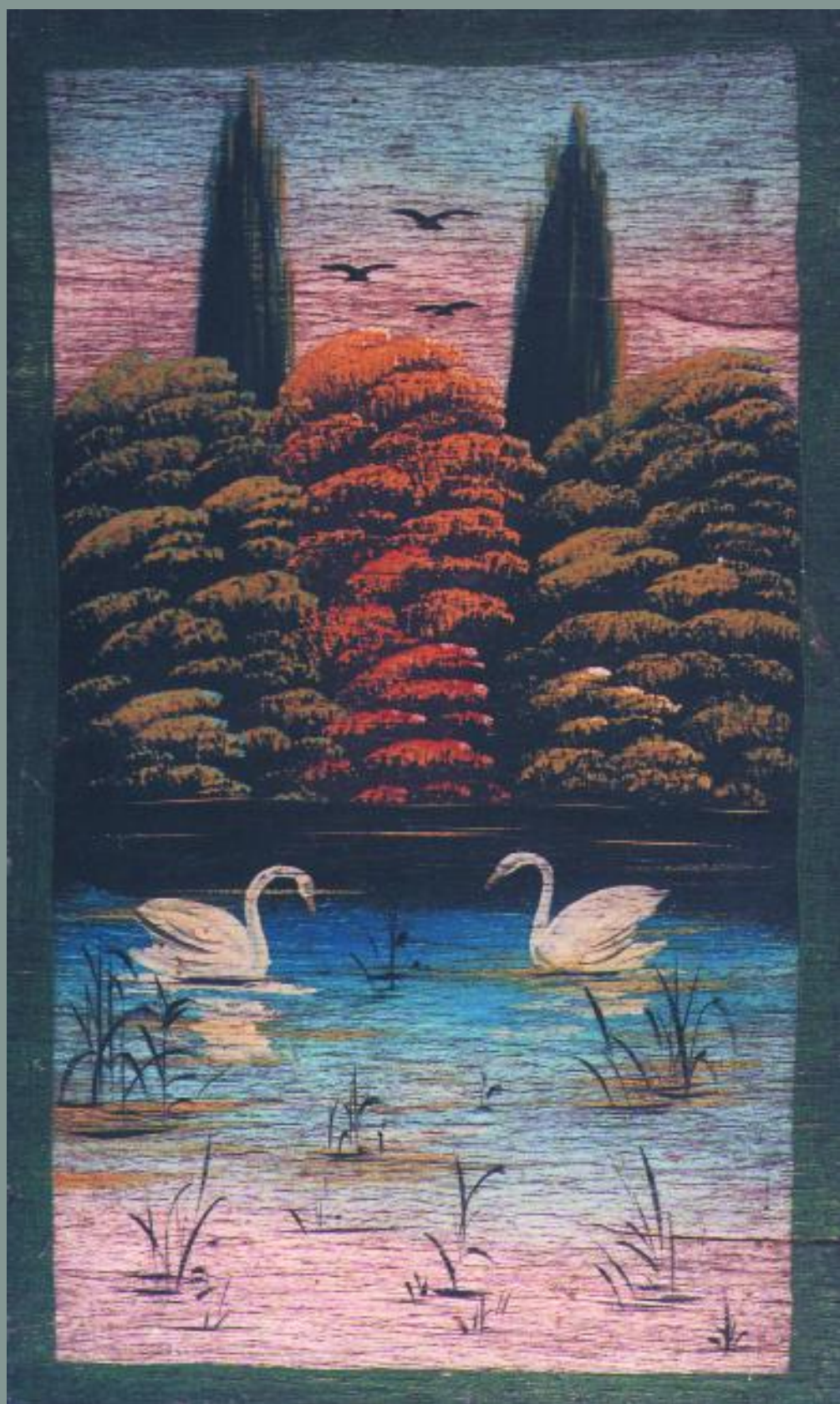
ро - бо - та й не ми - ла.

Ой крикну і гукну
Із строку додому:
Та вари ж мати, вечеряти
Ще й на мою долю.

Мисочку розбила,
Ложечку спалила.
Та іди ж туди, та дитя моє,
Де літо робила.

Та наварила та ненька моя
Небагато, трошки.
Та й нема ж тобі, дитино моя,
Ні миски, ні ложки.

Та робила, робила,
Робота й не мила.
Та й кажуть люди, та ще й говорять –
Сирота лінива.

Народна картина "Краєвид з лебедями і ластівками". 1930-ті роки.

Народна картина "Біла церква". 1930-ті роки

Народна картина на склі "Дівчино моя, напій же коня". 1930-ті роки, Опішине, Полтавщина

Народна картина "Краєвид села з вітряком". 1920-30-ті роки, Мала Перецетина, Полтавщина

Народна картина "Пари" Початок XX ст.

Кохання та дошлюбні взаємини

ЗІЙДИ, ЗІЙДИ, ЗІРКО (варіант для соло)

Початок

Полтавщина

The musical score is written in 4/4 time. It consists of a main melody and a variation. The main melody starts with a treble clef and a key signature of one flat. The lyrics are: 1(3). Зійди, зірочко, зірочко, ти зіронько та й вечірня! The variation, marked 'Var.:', starts with the same melody but changes the lyrics: 2. Ой не подоба зірці... The score ends with two endings, marked '1' and '2', which lead to the final lyrics: Ви-йди, ви-йди, ді-вко, ти дівчино моя вірна! // -рня - жі

Зійди, зійди, зірко,
Ти зіронько та й вечірня!
Вийди, вийди, дівко,
Ти дівчино моя вірна! }²

Ой не подоба зірці
Перед місяцем зходити.
Не подоба дівці
До козака та й виходити. }²

Ой ти козаче,
Ти красивий сам же собою.
Скучає дівчина
Щовечора та і за тобою. }²

ВИЙДИ, ВИЙДИ, ЗІРКО

Полтавщина

Помірно

1(3)-Ви - йди, ви - йди, зі - рко, ти зі - ро - нько

2. А не по - до - ба...

та й ве - чі - рня - жі Ви - йди, ви - йди, ді - вко,

ді - вчи - но - нько мо - я зі - рня - жі //—рня - жі

Вийди, вийди, зірко,
 Ти зіронько та й вечірняя!
 Вийди, вийди, дівко,
 Дівчинонько моя вірняя! }²

А не подоба зірці
 Проти місяця зіходить.
 Не подоба дівці
 До козаченька виходить. }²

А зіронька зійшла –
 Усе поле та й освітила.
 А дівчина вийшла –
 Козаченька та й розвеселила. }²

ОДИН МІСЯЦЬ СХОДЕ

с. Малі Будиця, Полтавщина

Поемлі
Одні

1. О - дин мі - сяць ско - де, ох і а дру - гий за - хо - де, ох і
ко - зак до ді - вчи - ни ой що - ве - чо - ра ж(а) хо - де //хо(де).

Один місяць сходе,
Ох і а другий заходе, ох і
Козак до дівчини ж
Ой щовечора ж ходе. }²

Не ходи ж, козаче,
Ох і не ходи до мене, ой
Бо любов невірна,
Ой не возьмеш ти мене. }²

Хоч возьму ж - не возьму,
Ох і то хоч нахожуся, ох і
Я з тобою ж, серце,
Ой не наговорюся! }²

ЧОРНОМОРЕЦЬ, МАТІНКО

Аранжування Анатолія Авдієвського

Широко

Чо - рно - мо - рець, ма - ті - нко, чо - рно -
ма - рець, ма - ні - ме - не бо - су - ю
ма - рець, ро - зець.

Чорноморець, матінко, чорноморець
Вивів мене босую на морозець. (2)

Вивів мене босую та й питає:
Чи є мороз, дівчино, чи немає? (2)

Ой нема морозчику, тільки роса,
А я, молоденька, стою боса. (2)

Простояла ніченьку та й байдуже:
Люблю чорноморчика, люблю дуже! (2)

ОЙ ЗА ТОКОМ, ЗА ТОКОМ

Житомирщина

Поволі
Одна

ОЙ ЗА ТО - КОМ, ЗА ТО - КОМ,
ОЙ ЗА ТО - КОМ, ЗА ТО - КОМ,
ЗА ТО - КОМ СТО - ЇТЬ ДІ - ВКА
З КО - ЗА - КОМ.

Ой за током, за током, (2)
За током
Стоїть дівка з козаком.

Стоїть дівка з козаком, (2)
З козаком,
Накрилася рукавом.

Накрилася обома, (2)
Обома,
Він цілує, обніма.

Він цілує й обніма, (2)
Обніма,
Коханкою назива.

А Я СОБІ ЗАСПІВАЮ СЯКОЇ-ТАКОЇ

Живро

А я со - бі за - спі - ва - ю ся - ко - ї - та - ко - ї,
 що - би лю - ди не ка - за - ли, що я все од - но - ї.

А я собі заспіваю
 Сякої-такої,
 Щоби люди не казали,
 Що я все одної.

Як ми вчора поцілував
 Той в капелюшині,
 Так ми легко на серденько,
 Аж чую донині.

Ой як я си нагадаю,
 Як то було зразу,
 Яка була розмовочка
 Коло перелазу!

Як ми вчора поцілував
 Губатий Микита –
 Так ми тяжко на серденьку,
 Як сто копців жита.

Ой кувала зозуленька, –
 Де ї не кувати?
 Де ми мама не родила,
 Мушу привикати.

Ой поїхав мій миленький
 До Львова, до Львова,
 Зачесав си кучерики
 Понад чорні брови.

Де ми мама не родила,
 В чужій сторононьці,
 Тепер мушу догоджати
 Чужій матіноньці.

Яблунівські парубочки
 Гонорні, гонорні,
 Бо вони си покупили
 Капелюшки чорні.

Ой кувала зозуленька
 Та й три рази кукла.
 Котра мого любка любить,
 Бодай ся розпукла!

А добринські парубочки
 Плаксиві, плаксиві,
 Бо вони си покупили
 Капелюхи сині.

Ой за нашим за стодолом
 Пшениченька сходить.
 Як то, мамцю, дуже гарно,
 Як милий приходить.

А у нашому садочку
 Зозуленька кує.
 Як то, мамцю, дуже гарно,
 Як милий цілує.

ОЙ БОДАЙ ТАЯ СТЕПОВАЯ МОГИЛА ЗАПАЛА

Полтавщина

Повільно
Одвіз

The musical score is written in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a prominent triplet of eighth notes in the right hand and a steady eighth-note bass line in the left hand. The vocal line is marked 'Повільно' (Ad libitum) and 'Одвіз' (Ad libitum). The lyrics are in Ukrainian and are written below the notes.

1. Ой бо - дай ти - я сте - по - ва - я
 мо - ги - ли ва - па - ла, же ой
 мо - ги - ли ва - па - ла, же ой
 2, 3. Ой що ж пі - д нею
 цей ве - чір сте - ря - ла, же ой
 ва - чір сте - ря - ла - (г)а - (г)а.

Ой бодай тая степовая
 Могила запала,
 Же ой могила да запала.

Ой стеряю вечір,
 Стиряю другий,
 Же ой стеряю й тепера.

Ой що ж під нею
 Я жито жала,
 Цей вечір стеряла,
 Же ой вечір стеряла.

НЕ ЖАЛЬ МЕНЄ Ж ВЕЧОРОЧКА

Повод

Одво

1. Не жаль менє - ме_ж ка - чо - ро - чки, що я

не гу - жи - ля, а жаль менє - не_ж то...

то - го пи - ри(м) - ня, що я ж(м)

що - го у - та - ри - та -

ля...

2. Там я жи - гу ж(м) у - те - ри - ля,

що_ї жє мо - ло - до - го, по - та - ри - ля го...

го - лу - скє, ще_ї жє ти - ху ой

ра... що - го - ку.

4,5. Ти - ки ну - ка рі-з(и)-но, не лай ме - не, ну - я

не нько, що я ж(и) хо... ко -

до пі - з(и) - но.

Не жаль мені ж вечорочка,
 Що я не гуляла,
 А жаль мені ж того парня,
 Що я ж його утратила.

Тим я його ж утратила,
 Ще й же молодого,
 Потеряла голосок,
 Ще й же тиху ой розмову.

Тиха мова різно...
 Не лай мене, моя ненько,
 Що я ж ходю пізно.

Я й гуляю,
 Що я ходю, ой гуляю -
 Я вечорочок маю.

ПОЛОВИНА САДУ ЦВІТЕ

Записано від мамі.
с. Неділице, Житомирщина

Помірно
mf

По - ло - ви - на са - ду ці - те, по - ло -
ви - на в'я - не, тя - жко - ва - жко на се -
ре - ньку, як ве - чір на - ста - не.

Половина саду цвіте,
Половина в'яне,
Тяжко-важко на серденьку,
Як вечір настане.

Тяжко-важко на серденьку,
Як вечір настане -
Усі хлопці на вулиці,
А мого й немає.

Усі хлопці на вулиці,
А мого й немає,
Чи він сіє, чи він оре,
Що вдома немає?

ОЙ МАМУНЮ, УМИРАЮ
(варіант для тріо)

Жваво

Ой, ма - му - ню, у - ми - ра - ю, як не пі - ду, ку - ди зна - ю!

У - ми - ра - ю без при - чи - ни, як не пу - стиш до хлоп - чини!

Ой мамуню, умираю,
Як не піду, куди знаю!
Умираю без причини,
Як не пустиш до хлопчини! }²

Любов наша, любов мила,
Що ж ти з нами поробила?
Ізушила, ізв'ялила
І хвороби наділила. }²

Од хвороби баби знають,
Од любові помирають!
Горе тому, хто любиться –
Як день, так ніч все журиться! }²

ОЙ МАМУНЮ, УМИРАЮ
(варіант для мішаного хору)

Жваво

Ой ма-му-ню, у-ми-ра-ю, як не пі-ду, ку-ди зна-ю?
(3)... як де-нь, так ніч - все жу-рить - ся!..

У-ми-ра-ю без при-чи-ни, як не пу-стиш до хло-пчи-ни!

Ой мамуню, умираю,
Як не піду куди знаю.
Умираю без причини, }
Як не пустиш до хлопчини. }²

Любов наша, любов мила,
Що ж ти з нами поробила?
Ізсушила, із'ялила }
Ще й хвороби наробила. }²

Од хвороби ліки знають,
Од любови помирають.
Горе тому, хто любиться, }
Як день, так ніч – все журиться. }²

Ой, мамуню, умираю,
Як не піду, куди знаю.
Умираю без причини, }
Як не пустиш до хлопчини! }²

(При останніх повторах темп прискорюють, поступово затихаючи.)

МАРІЄ, МАРІЄ, ЧОГО В САДУ ХОДИШ

Аранжування М.Шраменка

Повільно
mf

S
1(3). Ма - рі - є, Ма - рі - є, чо - го в са - ду хо - диш?

A. I
II

Хі - ба ти, Ма - рі - є, мо - го си - на лю - бив?

2. Як-би не мо-би - ли,
в са - ду б не хо - ди - ли,

ча - рив тво - го си - на би - стру різ - ку пак - за.

Збудливо

4. На-що ж ме-ні, ма-мо, твій во-рон-кінь зда-вся, як-що ме-ні,
 ма-мо, твій син спо-до-ба-вся! // -ба-вся!

Маріє, Маріє, чого в саду ходиш?
 Хіба ти, Маріє, мого сина любиш?

Якби не любила, в саду б не ходила,
 Через твого сина бистру річку плила.

На тобі, Маріє, коня вороного –
 Не люби, Маріє, сина молодого!

Нащо ж мені, мамо, твій ворон-кінь здався,
 Якщо мені, мамо, твій син сподобався! (2)

ОЙ У ПОЛІ ВІТЕР ВІЄ, А ЖИТО ПОЛОВІЄ

Записано від бандуристів з Тернопільщини,
радіопередача "Золоті ключі", Галина Верховинець

Poco meno mosso

Ой у по - лі ві - тер ві - є, а жи - то по - ло - ві - є. А ко - зак ді - вчи - ну та ві - рне - нько лю - бить, а за - йма - ть не по - смі - є. // - смі - є.

Ой у полі вітер віє,
А жито половіє.
А козак дівчину та вірненько любить, }
А займає не посміє. }₂

Ой тим же він не займає,
А що сватати має.
Ой тим же ж та й він та й не горнеться, }
А що слави боїться. }₂

Сидить голуб на дубочку,
А голубка на вишні.
Ой скажи та скажи, серденько-дівчино, }
А що в тебе на мислі? }₂

Голуб сивий, голубочок,
А голубка сизіша.
Ой миленький батько та милая мати, }
А любко наймиліший! }₂

ОЙ ПІДУ Я СОБІ В ЗЕЛЕНИЙ ГАЙОЧОК

Жваво

Ой пі - ду я со - бі в зе - ле - ний га - йо - чок
 та на - рву ми - ло - му че - рво - ний кві - то - чок,
 ти на - рву ми - ло - му че - рво - ний кві - то - чок.

Ой піду я собі в зелений гайочок
 Та нарву милому червоних квіточок. (2)

Та зірву я собі яблучко рум'яне,
 Однесу я тому, за ким серце в'яне. (2)

Я б за тебе вийшла, я б тебе любила,
 Щосуботи тобі голівоньку мила. (2)

Голівоньку змила б та ще й розчесала,
 Я тебе б, серденько, ще й поцілувала. (2)

ТА ЧЕРВОНА ТА КАЛИНОНЬКА

Поволі
Серед

I. Та че - рво - на та ка - ли - но - нья,
 ти че - рво на - я та ка -

S I
II

A III

Та червона та калинонька (2)
 Та на яр-море та схилила(ся).

Та на яр-море схилилася, (2)
 Та дівка з козаком любила(ся).

Та дівка з козаком любилася, (2)
 Та й від родоньку відбила(ся).

ОЙ БЕРУ Я ЯГІДКИ

Волинь

Помірно, імпровізаційно

1. Ой бе - ру я я - гі - дки, ме - ні ру - че - нья бо - лять.
При - йду до - до - му – й у - сі лю - ди го - воря - ть. 2(3-6). Не - хай го - во - рять,
як у лі - сі на во - вка, – ой у - же ж мо - я при - ви - кня - га - го - лов - ка!
ло - вка! 3. Як за - спі - ва - є – як у скри - пку за - гра - є,
як за - го - во - рить – як у дзво - ни за - дзво - нить!

Ой беру я ягідки, мені рученьки болять.
Прийду додому – й усі люди говорять.

Нехай говорять, як у лісі на вовка, –
Ой уже ж моя привикшая головка!

Ой гукну я, нехай ліс розвиває,
Ой нехай мати вечерю наливає.

Ой гукну я, сиві воли пасючи,
Зачула мати, до коморойки йдучи.

Такий голос, як у мої дитинки, –
Як заспіває, то чути за три милі.

Як заспіває – як у скрипку заграє,
Як заговорить – як у дзвони задзвонить!

ВИСОКА ЛІСОЧКА

Швидко

1(2).Ви - со - ка лі - со - чка, ма - ла я ді - во - чка - не мо - жу ді -
стя - ти го - рі - шок з вер - шок - чка. 3.Ма - ла я, ма -
ла, всі так на - ви - ва - ють, та за сім ве - ли - ких
ме - не не мі - ня - ють!

Висока лісочка,
Мала я дівочка –
Не можу достати
Горішок з вершочка.

Хто його достане,
Той мене дістане.
Хто його розкусить –
Мене взяти мусить.

Мала я, мала,
Всі так називають,
Та за сім великих
Мене не міняють!

ТЕРЕН, МАТИ, КОЛО ХАТИ

*Записано від мами.
с. Неділище, Житомирщина*

Живо, весело

Te - ren, ma - ti, ko - lo xi - ti, ne - ma ko - mu
 ѝ о - бі - рва - ти. Те - ren, ma - ti, ko - lo xi - ti,
 не - ма ко - му ѝ о - бі - рва(ти).

Терен, мати, коло хати,
Нема кому ї обірвати. (2)

Ой бачили, ще ї виділи
З гарним хлопцем-молодцем. (2)

Треба хлопців попросити,
Щоб той терен обтрусити. (2)

З гарним хлопцем-молодцем
У соборі під вінцем. (2)

Ходить мати по садочку
Та ї питає свою дочку. (2)

Ї у вишневому садочку,
Ї у зеленім барвіночку. (2)

Сусідочки, голубочки,
Чи не бачили моеї дочки? (2)

ГЕЙ, ДОЛИНО, ДОЛИНОЧКО

Повірно

Гей, до - ли - во, до - ли - во - чко, до - ли - во ши -
ро - ка - я, гей, до - ли - во ши - ро - ка - я!

Гей, долино, долиночко,
Долино широкая,
Гей, долино широкая!

Гей, на тобі, долиночко,
Туман розлягається,
Гей, туман розлягається!

Гей, туман розлягається,
Туча занімається,
Гей, туча занімається!

Гей, сонце висяється,
За гору скривається,
Гей, за гору скривається!

ОД ПОЛЯ ДО ПОЛЯ ВИРОСЛА ТОПОЛЯ

Повітряно
Одвоє

Од во - ля до по - ля ви - ро - сла то - по - ля.

Ска - жи, ді - вко, пра - вду, чи бу - деш ти мо - я?

Од поля до поля
 Виросла тополя.
 Скажи, дівко, правду,
 Чи будеш ти моя? }²

Поцитай, козаче,
 Всі зорі на небі, –
 Як всі почитаєш,
 То вийду за тебе. }²

Щитав козак зорі
 Та й не доцитався,
 Питав дівки правди,
 Та й не допитався. }²

Пішов козак яром,
 Дівка – долиною,
 Зацвів козак терном,
 Дівка – калиною. }²

Козакова мати
 Пішла терен рвати,
 А дівчини мати –
 Калину ламати. }²

Ой то ж не калина –
 То моя дитина,
 Ой то ж не терночок –
 То рідний синочок. }²

ОЙ НЕ ХОДЯТЬ ХЛОПЦІ ДО НАС БЕРЕГАМИ

Наспівав Микола Кагарлицький

Помірно
Соло

1. Ой не ко-дять хло-пці до нас бе-ре-
га-ми, бо в нас не-ма ді-вчат
з чо-рних - мих бро-ва - ми, бо в нас не-ма
ді-вчат з чо-рних - мих бро-ва - ми.

Ой не ходять хлопці
До нас берегами,
Бо в нас нема дівчат
З чорними бровами. }²

Пішли до другого –
А той не вінчає.
Скарай того, Боже,
Хто нас розлучає! }²

Нема ж, нема дівчат –
Самі молодиці.
Піду й утоплюся
В безодній криниці. }²

Пішов козак ярмом,
Дівка ж долиною,
Зацвів козак терном,
Дівка – калиною. }²

Ой не топись, хлопче,
Бо душу загубиш.
Ходім обвінчаймось,
Коли вірно любиш. }²

Козакова мати
Пішла терня рвати,
Дівчинина мати –
Калину ламати. }²

Пішли вінчатися –
Попа ж нема дома.
Чи моє нещастя,
Чи твоя недоля? }²

Ой то ж не калина –
То моя дитина,
Ой то ж не терночок –
То рідний синочок. }²

ЖУРАВЛИКИ ОДЛІТІЛИ

Музична партитура для пісні «Журавлики одлетіли». Складено для голосу та фортепіано. Тональність: дві дізми (D major). Метр: 4/4. Пісню виконано на двох рядках нот. Під нотою вказано українські літери, що відповідають текстовим рядкам.

Жу - ра - вли - ки од - ле - ті - ли, де ся мо - ї лі - та ді - ли,
лі - та мо - ї мо - лод - нькі ми - ну - ли - ся мо - ма - ле - нькі.

Журавлики одлетіли,
Де ся мої літа діли?
Літа мої молоденькі
Минулися помаленьки.

Плачут мої сірі очі,
Як із дня, так і з ночі.
Они плачут не маленько,
Бо болить моє серденько.

Боже, Боже з високости!
Перервалися дві любости.
Дві любости, дві серденька
Любилися одмаленька.

ВИСОКА ВЕРБА

Із збірника Л.Яценка "Буковинські народні пісні"

Повільно

Музична партитура для пісні «Висока верба». Складено для голосу та фортепіано. Тональність: дві дізми (D major). Метр: 4/4. Пісню виконано на чотирьох рядках нот. Під нотою вказано українські літери, що відповідають текстовим рядкам.

Ви - со - ка ве - рба, ви - со - ка ве - рба
ши - ро - кий лист зро - ди - ла.
Ве - ли - ка жу - рба, ве - ли - ка жу - рба
лиш ма - лю на - ро - би - ла.

Висока верба, висока верба
 Широкий лист зродила.
 Велика журба, велика журба
 Лиш жалю наробила.

Рік ся любили, рік ся любили,
 А два ся не виділи.
 Як ся уздріли, як ся уздріли,
 З жалю ся розболіли.

Над дівчиною, над молодогою
 Батько й мати плачуть.
 А над козаком, над молоденьким
 Лиш чорний ворон криче.

ОЙ НЕ ЛІТАЙ ЖЕ ТИ, ДА ТИ ЧОРНАЯ ЖЕ ГАЛКО

с. Крячківка, Полтавщина.

Запис і розшифрування Володимира Матвієнка

Повеслі
Одеса

1. Ой не літай же ти, да ти, чо - рна - я

га - лко,
 да ні - зько і над во - до(ю).

2(3,4). Ні - зько над во - до - ю... Да ой на ка - жи

да мо - є - му ж(и) да й ро - до - ті, і да ж

що я й си., що я й си - ро - то(ю).

Ой не літай же ти,
 Да ти чорная же галко,
 Ой не літай же низько й над водо(ю).

Низько над водою...
 Да ой не кажи да моему ж да й родові,
 І да ж що я й си..., що я й сирото(ю).

Що я й сиротою...
 Да сиротою, да скажи, ой не якою
 Же да в світі при..., в світі приоставсь.

В світі й приостався...
 Да засватана ж да тая ж ой і дівчинонька,
 Же да, що я й же..., що я й женихавсь.

Варіант II

Широко, вільно

Ой не ле - тай же ти, де ти чор -
 ни - в жб га - ль - ка,
 тай же ни - зько над во - (го) - дой.
 не лі - тай же ни - зько над во - (го) - дой.
 ой не лі - тай же ни - зько на - д(и) во - (го) - дой.
 ой ни - зько над во - дой, ой же
 ой да ой во ка(зи),
 ка-зи да ой мп-с - му ро - ду, ой да ой во ка - зи, да
 ой во ка - зи, да
 ой во ка - зи, да

мо в си - (ти) - ро - (го) - та. -

мо в си - ро - та.

мо в си - (ти) - ро - (го) - та.

ТИ РОЗВИВАЙСЬ, ВИСОКИЙ ДУБЕ

Грайливо журиниво

Волинь

1. Ти ро - зви - ваєш, ви - со - кий ду - бе,
 й на чо - та - ри ли - сти. Лю - бие ки - зак
 три ді - вчи - ни - во мнє з них ко - ри - сти. Лю - бие ко - зак
 три - ді - вчи - ни - во мнє з них ко - ри - сти.

2(3). Є - ди на - біла в о - сінє зм - мух, а дру - га в м'я - син - ці. А тре - тє - и,
 чо - рив - ва - я, й пі - шла й у чо - рив - ці. - рив - ці.

4(5,6). Хо - дя - ла б я в бі - ле - нько - му - но ска - жуть "чо - рив - ца", хо - дя - ла б я
 в чо - ро - во - му - ска - жуть: ча - рі - ннє - ннє. // - ннє - ца."

Ти розвивайсь, високий дубе,
Й на чотири листи.
Любив козак три дівчини – }
Не мав з них користи. }²

Єдна вийшла в осінь замуж,
А друга в м'ясниці.
А третя, чорнявая, }
Пішла й у чорниці. }²

А в чорницях добре жити –
Є що їсти й пити.
Тільки туга на серденьку – }
В чорному ходити. }²

Ходила б я в біленькому –
Не скажуть "чорниця".
Ходила б я в червоному – }
Скажуть: чарівниця. }²

Ой дівчино моя люба,
Ой дай мені рути!
Бо, єй-Богу, дівчиноньку }
Не можу забути. }²

А в мене є таке зілля
Близько перелазу,
Як дам тобі напиться – }
Забудеш одразу. }²

ОЙ У ПОЛІ БИЛИНА СТОЯЛА

с. Крячківка, Полтавщина

Помірно

Adagio

1(2,3). Ой у ши - лі би - ли - ни сто - я - ла,
 під би - ли - ною Ма - ру - ся ле - жа - ла.
 4(5-8). О - бі - смі - смі ко - смі - те - нько з га - ю:
 єсть у ма - на три ко - ні ко - ро - ні

Ой у полі билина стояла,
 Під билиною Маруся лежала. (2)

Ой став козак зіллячко копати,
 Стала йому зозуля кувати. (2)

Під билиною Маруся лежала,
 Із-за моря зіллячка бажала. (2)

Ой не копай, козаченьку, зілля,
 Бо назавтра в Марусі весілля! (2)

Ой, хто ж тебе зіллячко дістане,
 Той зі мною на рушничок стане! (2)

Ой став козак коня нажимати,
 Щоб Марусю дівкою застати. (2)

Обізвався козаченько з гаю:
 Єсть у мене три коні вороні. (2)

Приїжджає козаченько вранці,
 А в Марусі музики та танці. (2)

Першим конем до моря доїду,
 Другим конем море переїду. (2)

А в козака шабля заблистіла,
 А в Марусі голівка злетіла. (2)

Третім конем берега достану,
 Із-за моря зіллячко дістану! (2)

Оце ж тобі похорон-весілля,
 Щоб не слала козака по зілля! (2)

МАТИ Ж МОЯ МАТИ, ЩОСЬ МАЮ КАЗАТИ

с. Люхча, Рівненщина

Попірно

S I
II

Ma - ти ж мо - я, ма - ти, що сь ма - ю ка - за - ти

A III

вже й лі - та про - хо - дять, а я не ме - жу - ба - тий,

вже й лі - та про - хо - дять, а я не ме - жу - ба(тій).

Мати ж моя, мати,
Щось маю казати:
Вже й літа проходять, }
А я нежонатий. }²

Купи собі, синку,
Коня вороного.
Прийде темна нічка - }
Розмовляй до нього. }²

Насівав я жига -
Буде зимувати,
Насівав пшениці - }
Нема кому жати. }²

Бодай тобі, мати,
Так тяжко казати,
Як мні, молодому, }
З конем розмовляти. }²

Насівав пшениці -
Нема кому жати,
Прийде темна нічка - }
Ні з ким розмовляти. }²

Кінь води нап'ється,
На солomé ляже,
А мні, молодому, }
Правдоньки не скаже. }²

Ой дам тобі, синку,
Рубля золотого.
Купи собі, синку, }
Коня вороного. }²

ЗА ГОРОЮ ЗА КРУТОЮ

Житомирщина

Жваво
Var. I

За го - ро - ю, за кру - то - ю ро - сло жи - то а ло - бо - до - ю.
Ро - сло жи - то а ло - бо - до - ю, в пше - ни - ци а о - со - ко - ю.

Var. II

Там ді - вчи - на жи - то жа - ла, в пра - вій ру - чці серп де - ржа - ла.
В пра - вій ру - чці серп де - ржа - ла, а лі - во - ю підби - ра - ла. Ой!

За горою за крутою
Росло жито з лободою.
Росло жито з лободою,
А пшениця з осокою.

Там дівчина жито жала,
В правій ручці серп держала.
В правій ручці серп держала,
А лівою підбирала.

А лівою підбирала,
Назад себе жменьки клала.
Ой гаю, гаю, канарею,
Назад себе жменьки клала.

Назад себе жменьки клала,
Вернулася – позбирала.
Вернулася – позбирала
Да й в снопочки пов'язала.

Да й в снопочки пов'язала,
Да й в купочки поскладала.
Ой гаю, гаю, канарею,
Да й в купочки поскладала. Ой!

ОЙ ПОПІД ГАЙ ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ

Повітряно

Ой по-під гай зе-ле-не-нький, ой по-під гай
зе-ле-не-нький бра-ла вдо-ва льон дрі-бне-нький.

Ой попід гай зелененький (2)
Брала вдова льон дрібненький. (2)

Брала вона, вибирала, (2)
Тонкий голос подавала. (2)

Там Василько сіно косить, (2)
Тонкий голос переносить. (2)

Кинув косу додолоньку, (2)
А сам пішов додомоньку. (2)

На тисовий стіл схилився, (2)
Тяжко-важко зажурився. (2)

Дозволь, мати, вдову взяти, (2)
Вдова вміє шанувати. (2)

Не дозволю вдову брати, (2)
Вдова вміє чарувати. (2)

Зчарувала мужа свого, (2)
Ще й зчарує сина мого. (2)

ТА РОЗСТИЛАЙСЯ, БАРВІНОЧКУ

Житомирщина

Повільно
Сільва

1. Та ро-зсти-ла-йся, ба-рві-но-чку,
а_під ко-ре-ни ли-стом.

2(3-7). З_від ко-ре-ни ли-стом... Та ой ви-кли-кав ко-зак ді-вку ве-го-по-сом-си-вом.

Та розстилайся, барвіночку,
Не коренем – листом.

Не коренем – листом...
Та ой викликав козак дівку
Не голосом – свистом.

Не голосом – свистом...
Та чи чула ж ти, дівчинонько,
Як я тебе кликав?

Як я тебе кликав...
Та через твоє подвір'ячко
Сивим конем їхав.

Сивим конем їхав...
Та чи чула я, чи бачила –
Не озивалася.

Не озивалася...
Та темна нічка, дрібний дощик,
Не сподівалася.

Не сподівалася...
Та бодай же ти, дівчинонько,
Зозулі не чула.

Зозулі не чула...
Та як ти мого голосочка
За сном не почула.

НА ВГОРОДІ ЯВОРИ

с. Солониця, Полтавщина

Широко
Одна

1. На во - ро - ді я - во - ри, ой на во -

Всі

Горак

во - ри, гу - ли - ли хли - ни, як ор - ли!

Одна

2(3-7). Во - ни гу - ли - ли, гу - ли - ли, ой во - ни гу -

Всі

ли - ли, гу -

Detailed description: The image shows a musical score for the song 'На вгороді явори'. It consists of five systems of music. The first system is a vocal line in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The tempo is marked 'Широко' (Broadly) and the performance style is 'Одна' (Solo). The lyrics for the first line are '1. На во - ро - ді я - во - ри, ой на во -'. The second system is a piano accompaniment with two staves, labeled 'Всі' (All) and 'Горак' (Gorak). The lyrics for the second line are 'во - ри, гу - ли - ли хли - ни, як ор - ли!'. The third system is a vocal line with a triplet of eighth notes marked with a '3' above it. The lyrics for the third line are '2(3-7). Во - ни гу - ли - ли, гу - ли - ли, ой во - ни гу -'. The fourth system is a piano accompaniment with two staves, labeled 'Всі' (All). The lyrics for the fourth line are 'ли - ли, гу -'. The score uses various musical notations including notes, rests, slurs, and dynamic markings.

ли - ли, що - ма - нших се - стер лю - би - ли.

На вгороді явори,
 Ой на вгороді явори,
 Гуляли хлопці, як орли.

Вони гуляли, гуляли,
 Ой вони гуляли, гуляли,
 Що менших сестер любили.

Менших сестер любили,
 Ой менших сестер любили,
 А старших в оброк оддали.

Старша й меншу гукнула,
 Ой старша й меншу гукнула:
 Ох, пойдьом, сестро, до броду.

Пойдьом, сестро, до броду,
 Ой пойдьом, сестро, до броду,
 Будем дивитися й у воду.

Будем дивитися й у воду,
 Ой будем дивитися й у воду –
 Ой котра й краща й на виду.

Старша й меншу турнула,
 Ой старша й меншу турнула –
 Тільки косою й майнула.

ОЙ ТАМ ЗА ЛІСОЧКОМ

Повільно

Andante

1. Ой там за лісочком
сушив-крушив козак дівку
своім голосочком...

Ой там за лісочком
Сушив-крушив козак дівку
Своім голосочком.

Гордуєш ти мною...
Буде твоє гордування
Все перед тобою.

Своім голосочком...
Не я тебе сушив-крушив,
Сама ти зів'яла.

Все перед тобою...
Шовковая нагаєчка
Понад головою.

Сама ти зів'яла...
Як я тебе тричі сватав,
То ти відказала.

Понад головою...
Та ще й руса твоя коса
Під моєї ногою.

То ти відказала...
Ой як пішов до другої –
Ти переказала.

Це тая нагайка,
Що із дроту звита,
Це ж тая дівчина,
Що зроду не бита!

Ти переказала...
Ой дівчино-гордівнице,
Гордуєш ти мною!

ОЙ ТАМ КОЛО МЛИНУ

Помірно

Одні

Бі

1. Ой там ко - ло мли - ну, ой там ко - ло бро - ду кли -
кав ко - зак ді - вку й уз - вав у ко - му - ру, кли -
кав ко - зак ді - вку й уз - вав у ко - му - ру. 2(3-4). Не
по - йду, ко - за - ча, я в но - ву ко - му - ру, бо я ж, мо - ло - да - я, бо -
юсь по - го - во - ру, бо я ж, мо - ло - да - я, бо -
юсь по - го - во - ру.

Ой там коло млину,
Ой там коло броду,
Кликав козак дівку
Й узвав у комору. }²

Не пойдучи, козаче,
Я в нову комору,
Бо я ж, молодая,
Боюсь поговору! }²

Не бойся ж, дівчино,
Й не слухай нечого -
Козак молоденький
Не зрадив нікого. }²

Ой зрадив одну,
Й не зрадив другу -
Я тебе, дівчино,
Єй Богу, не зрадо! }²

ОЙ ПРИ ЛУЖКУ, ПРИ ЛУЖКУ

с. Шишаки, Полтавщина. З фондів ІМФЕ НАН України

Повільно

1. Ой при лу-жку, при лу-жку, там пла-вали

сі-рі гу-си у кру-жку. 2(3,4). Ой ги-ля, ги-ля,

сі-рі гу-си, до-до-му, ой ги-ре ж то-му

ле-бе-де-нку са-мо-му.

Ой при лужку, при лужку,
Там плавали сірі гуси й у кружку. (2)

Ой гиля, гиля, сірі гуси, додому,
Ой горе ж тому лебеденку самому. (2)

Ой горе ж тому лебеденку самому,
А що поросло біле пір'я на йому. (2)

Ой то ж не пір'я – то дівочая краса.
Ой чого в дівки не заплетена коса? (2)

ОЙ ГЛИБОКИЙ КОЛОДЯЗЮ, ЗОЛОТІІ КЛЮЧІ

Із збірника Д.Ревуцького

Дуже повільно, імпровізаційно

The musical score is written on six staves in a single system. It begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 4/4 time signature. The tempo and performance style are indicated as 'Дуже повільно, імпровізаційно' (Very slowly, improvisationally). The first staff starts with a piano (*p*) dynamic marking. The melody is characterized by long, sweeping lines with many ties, creating a slow, flowing feel. The lyrics are written below the notes, with some words split across lines. The score concludes with a double bar line.

Ой гли - бо - кий
ко - ло - дя - зю,
зо - лу - ті - і
клю - чи,
зо - лу - ті
клю - чи,
зо - лу - ті
клю - чи.

Ой глибокий колодязю,
Золотіі ключі. (3)

Ой глибокий колодязю,
Боюсь, щоб не впала. (3)

Полубила невірного
Та й навіки пропала. (3)

ОЙ У САДУ СОЛОВЕЙКО

Повітряно
Allegro

Ой у са-ду со-ло-ве - йко, ой у са - ду
со - ло - ве - йко ще - бе - че ра -
не - нько. // не - нько.

Ой у саду соловейко (2)
Щебече раненько. (2)

Молодая дівчинонька (2)
За козаком плаче. (2)

Не плач, дівко, не журися, (2)
Твій козак ще не женився. (2)

КОЛО МЛИНА КРЕМЕНИНА

Затисано від мами, с. Неділице, Житомиричина

Гушійво

Одне

Дві

1(2-4). Ко - ло мли - на кре - ме - ни - на, за - ці - ли ки - ли - на,

S I
II

за - хо - ті - ли в_сад гу - ли - ти мо - ло - ди ді -

A III

вчи - на, за - хо - ті - ли в_сад гу - ли - ти

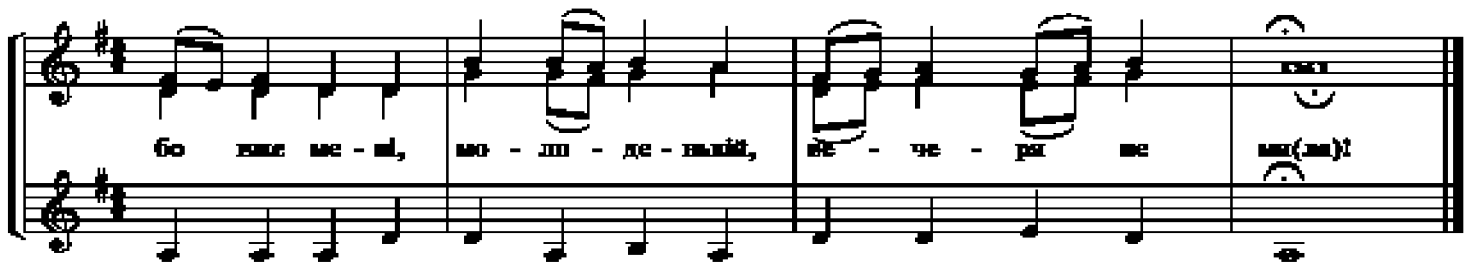
мо - ло - ди ді -

вчи(на).

5(6). Ой во - че - рай, мо - я ма - ти, що ти на - ва - ри - ла,

бу кво ме - ні, мо - ло - ді - ний, во - че - рай во ми - ла,

Коло млина кременина,
Зацвіла калина.
Захотіла в сад гуляти
Молода дівчина.

Захотіла в сад гуляти
Поміж яблуньками,
Вона вела розмовоньку
З трьома козаками.

Вари, мати, вечеряти –
Я йду в сад гуляти.
Як запіють перші півні,
То прийду до хати.

Піють півні, піють другі,
Ще ї курка сокоче.
Кличе мати вечеряти,
А дочка не хоче.

Ой вечеряй, моя мати,
Що ти наварила,
Бо вже ж мені, молоденькій,
Вечеря ї не мила.

Бо вже ж мені, молоденькій,
Вечеря ї не мила,
Бо вже ж мого миленького
Друга полюбила.

Ідуть хлопці під вікнами,
Підковками крешуть,
Вони ж мені, молоденькій,
Русу косу чешуть.

Ідуть хлопці під вікнами,
Почали співати,
А дівчині жалко стало,
Почала плакати.

ЗАЙДИ, ЗАЙДИ, МІСЯЧЕНЬКУ

с. Крячківка, Полтавщина

Помірно
Adagio

1. За - йди, за - йди, мі - ся - чен - ьку, за - ту - ю ко - му - ру.

Var.:

2nd

І я ста - ну із ми - леньким тро - шки по - го - во - рю.

Var.:

Зайди, зайди, місяченьку,
За тую комору,
А я стану із миленьким }
Трошки поговорю. }₂

Поговорим тихесенько,
Та й стану питати:
Чи ти мене вірно любиш, }
Чи думаєш брати? }₂

А я тебе вірно люблю,
І любити буду.
Признаюсь тобі по правді - }
Сватати не буду. }₂

Бо не велить батько й мати
Тебе, бідну, брати.
Кажуть, поїдь на Україну }
Багатшу шукати. }₂

ОЙ ЗАЖУРИЛАСЯ БІДНА УДІВОНЬКА

с. Гнідин, Київщина. Запис Людмили Іваннікової

Повірно

1. Ой за - жу - ри - ла - ся бі - да - я у - ді - во -
 нька, що не ко - шче - на зе - ле - на ду - бри - во -
 нька. 2. Ой ко - са - ри ко - сять, а ві - тер во -
 ні - м - є, що - ко - ва тра - ва на по - ко - си
 ли - га - є. 3. Ой що - ко - ва тра - ва
 на по - ко - си ли - га - є, ко - зак ді - вчи - ну
 сло - ва - ми що - во - ри - є. 4(5-7). Ой да
 ти ді - вчи - но, ти па - ху - ща, як зі - ля,
 не взяв я те - бе - да про - шу на ве - сі - лля.

Ой зажурилася бідная удівонька,
 Що не покошена зелена дубривонька.

Ой не проси мене, й а проси свого роду,
 Щоб ти женився щомісяця й щогоду.

Ой косари косять, а вітер повіває,
 Шовкова трава на покоси лягає.

Ой щоб ти женився, щоб тобі дівчат не стало,
 Щоб над тобою сонечко не сіяло.

Ой шовкова трава на покоси лягає,
 Козак дівчину словами вговоряє.

Ой щоб над тобою ясен місяць не сходив,
 Ой щоб ти дівчат да й з розуму не зводив.

Ой да ти дівчино, ти пахуща, як зілля,
 Не взяв я тебе – да прощу на весілля.

ОЙ ПОХОЖЕНО, А ПОБРОЖЕНО

Поволі, *improvisatione*

1. Ой во - ко - дже - но, в ш - бро..., в до - бро - дже - во
 та й ко - до во ра кі - ням,
 та й ко - до - во ра кі - ням. 2. Ко - до
 во - ра кі - ням... А не так
 кі - ням, ой в не так, в не так кі - ням,
 як жу - ра - во - ча з ді - тям.
 3(5). Жу - ра - во - ча з ді - тям... А й жу - рав
 гра - є, ой та й жу - рав, й а жу - рав гра - є,
 та й жу - ра - во - ча схи - чить.
 4(6). Жу - ра - во - ча схи - чить...
 А й мо - ло - да ді - вчи - на та й се ко - за - ком

Ой похожено, а побро.., а поброжено
Та й коло моря кіньми. (2)

Коло моря кіньми...
А не так кіньми,
Ой а не так, а не так кіньми,
Як журавочка з дітьми (2)

Журавочка з дітьми...
А й журав грає,
Ой та й журав, й а журав грає,
Та й журавочка скачить. (2)

Журавочка скачить...
А й молода дівчина
Та й за козаком плачить,
Ой за козаком плачить.

За козаком плачить...
А й не плач, дівко,
Та й не плач, а й не плач, красна,
Та й така ж ти нещасна. (2)

Бо така й ти нещасна...
Ой не плач, дівко,
Та й не плач, а й нещасная,
Та така твоя доля. (2)

ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ

Largo

1. Ти - хо, ти - хо

Ду - най во ду на -

се, в не ти - хис

ді - нки ко - су че - нді.

2. Пти - ми, ко - са,

ти - хо ми во до - до -

ви, а я пі - лу у -

у - слід за то - бо - ю.

3. Не - ми кра - ю

ти - хо - му Ду - на -

в, ма - ма син - ку,
 до - ки - но - му си - ну. 4. Не -
 ми син - ку до - ки - ну му
 си - ну, що зів' а у - ма
 ді - ву - си - ро - ти -
 ну. 5. Си - дить со - бі,
 на скри - по - чку гра -
 стру - на стру - ні
 стн - ки про - мо - ви -
 є. Тн - хо, тн - хо

Му - зика з нотами та ліричними текстами українською мовою.

Тихо, тихо Дунай воду несе,
А ще тихше дівка косу чеше.

Пливи, косо, тихо за водою,
А я піду услід за тобою.

Нема краю тихому Дунаю,
Нема впину вдовиному сину.

Нема впину вдовиному сину,
Що звів з ума дівку-сиротину.

Сидить собі, на скрипочку грає,
Струна струні стиха промовляє.

Тихо, тихо Дунай воду несе,
А ще тихше дівка косу чеше.

НЕ ЩЕБЕЧЕ СОЛОВЕЙКО

Слова Т.Шевченка, музика (обробка?) Г.Верьовки

Помірно

The musical score is written for voice and piano. It consists of five systems of staves. The first system includes a vocal line (Soprano) and a piano accompaniment (Piano I and II). The lyrics are: "Не ще-бе-че со-ло-вей-ко в-лу-зі н-як во-". The second system continues the lyrics: "до-ю, не спі-ва-є чор-но-бун-як,". The third system: "сто-я під кар-бо-ю. Не спі-ва-є,-". The fourth system: "жк си-ро-та, бі-лим спі-там му-дять.". The fifth system: "Без м'ясо-го бігть-ко, ми-та, жк чу-жі-ї / Без ми-до-го". The score includes various musical notations such as clefs, time signatures, dynamics (p), and articulation marks.

Не ще-бе-че со-ло-вей-ко в-лу-зі н-як во-
до-ю, не спі-ва-є чор-но-бун-як,
сто-я під кар-бо-ю. Не спі-ва-є,-
жк си-ро-та, бі-лим спі-там му-дять.
Без м'ясо-го бігть-ко, ми-та, жк чу-жі-ї
Без ми-до-го

лю - де. Без ми - ло - го со - нце сві - тить,
 як во - рог смі - є - ться; без ми - ло - го
 скрізь моги - ли... А сер - деч - ко б'є
 ться!

Не щебече соловейко
 В лузі над водою,
 Не співає чорнобрива,
 Стоя під вербою.

Без милого сонце світить,
 Як ворог сміється;
 Без милого скрізь могила...
 А серденько б'ється!

Не співає – як сирота,
 Білим світом нудить.
 Без милого батько, мати,
 Як чужії люде.

К.П. Білокий.
Мальована керамічна
миска. 1950-ті роки.
Смотрич, Хмельничина.

Гончарний посуд. Кінець XIX – початок XX ст.,
Обухівський р-н, Київщина
Анастасія Рак. Малюнок на склі "Козак і дівчина".
Середина 1990-х років, Васильки, Полтавщина
Каленченко Г.І. Декоративний розпис "Чайки". 1977 рік

Василь Шостопалець. Керамічна банька.
XIX ст., Сокаль, Львівщина
Кудина Молочко. Плахта ткача (депаль).
Кінець XIX ст., Макиши, Чернігівщина
Писанки, відтворені з оригіналів збірки Івана Гончара
Надією Біломткоч та Ларисою Головнєво. 1996 рік, Київ

Народна картина "Дівчина з коромислом". 1940-50-ті роки. Чошки, Київщина

НАСТУПАЄ ЧОРНА ХМАРА, А ЗА НЕЮ СИНЯ

Пошвидко
Синя

На - сту - пає - є чо - рна хма - ра,
Чи є в сві - ті та - ка дру - га,
як я, нещаслива?
Ой на ста - ву, на ста - вочку
Качечка носеться.
Не будемо, серце, в парі -
Душа моя чує.

Наступає чорна хмара,
А за нею синя.
Чи є в світі така друга,
Як я, нещаслива? }²

Розкопайте в кінці греблю,
Нехай вода лється.
Занехаймо це кохання,
Нехай западеться. }²

Ой на ставу, на ставочку
Качечка носеться.
Не будемо, серце, в парі -
Душа моя чує. }²

Ой як тяжко, ой як важко
Греблю розкопати,
А ще тяжче, а ще важче }²
Любов забувати.

Ой на ставу, на ставочку
Качечка носеться.
Не будемо, серце, в парі -
Так мені здається. }²

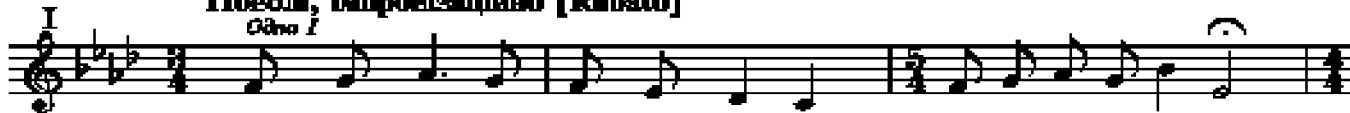
З ким любилає - розлучилає.
Треба забувати.
З ким не зналає - покохалає, }²
Треба привикати.

СИЗОКРИЛИЙ ГОЛУБОНЬКУ

с. Мала Офірна, Київщина.
Записано від художника Олександра Мельника

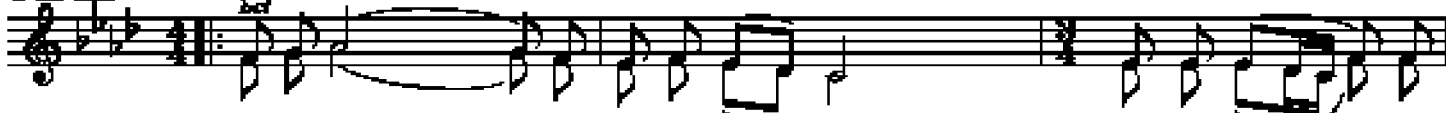
Поемі, імпровізаційно [Ritato]

Одна I

1(4). Си - зо - кри - лий го - лу - бо - ньку, по до - ло ді - та - єш.

I II III

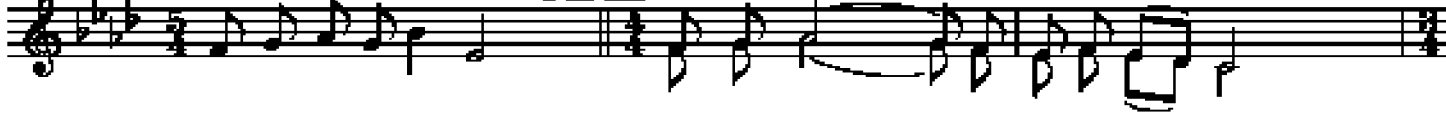

Ти не сі - єш, ти не о - раш, з чи - го жи - ти

ми - єш? 2(3). Ой з то - го я жи - ти ми - ю,

I II III *bet*

по па - хар па - ха - є па - хар сі - є, мі - тер сі - є

I II

зе - рю й о - ді - та - є, па - хар сі - є,

мі - тер сі - є

зе - рю й о - ді - та - є

мі - тер сі - є

Сизокрилий голубоньку,
По полю літаєш,
Ти не сієш, ти не ореш – }
З чого жити маєш? }²

Ой з того я жити маю,
Що пахар пахає:
Пахар сіє, вітер віє – }
Зерно й одлітає. }²

Пахар сіє, вітер віє,
Зерно й одлітає,
Я ж літаю, позбираю – }
З того жити маю. }²

Посідали на обніжку
Стали говорити,
Найшли стрільці-чужоземці }
Хочуть нас убити. }²

Найшли стрільці-чужоземці.
Голубоньку вбили.
Я ж недавно пару знайшов, }
А ви розлучили! }²

Ой чи я ж вам шкоду роблю,
Чи вашому просу?
Я ж недавно пару знайшов, }
Пароньку хорошу! }²

Ой чи я ж вам шкоду роблю,
Чи вашому жити?
Я ж недавно пару знайшов, }
Не дали пожити. }²

НА ЖОВТЕНЬКОМУ ПІСОЧКУ

с. Малі Будища, Полтавщина

Помірно
Соло

1. На жи-вте-нью - му пі - сь - чку над рі - чкою - в лузі -
сі си-дять па - ра го - луб'яток - ток та й во -
рку - вють ду - же.

2. Го - луб си - зий, во - на бі - ла -
лю - бо й по - ди - вить - ся. І спа -
ру - є їх су - дьби - на, і на - в'як ро - злу - чить.

На жовтенькому пісочку,
Над річкою в лузі
Сидить пара голуб'яток,
Та й воркують дуже.

Голуб сизий, вона біла -
Любо й подивиться.
І спарує їх судьбина,
І навік розлучить.

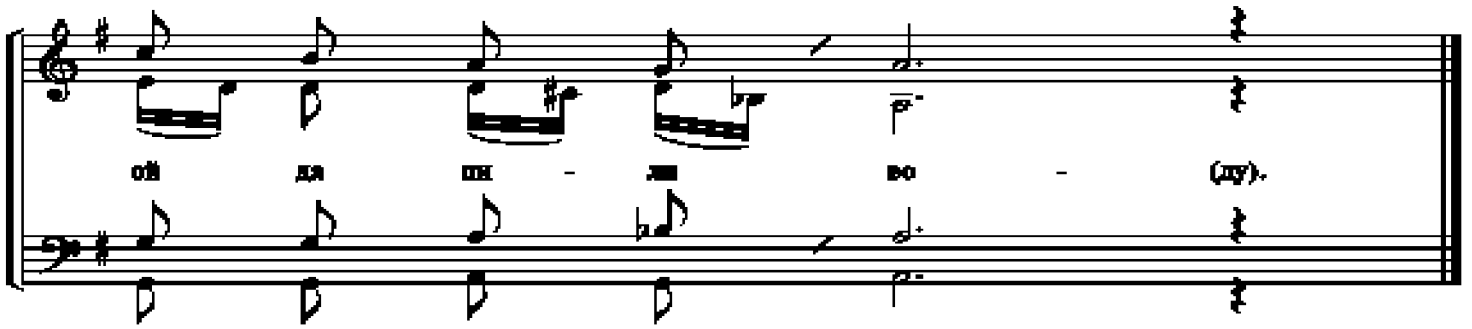
Знялись вони, полетіли
Та й поцілувались.
Тяжко, важко й на серденьку -
То ж вони прощались.

КОЛО РІЧКИ, КОЛО БРОДУ

Запис та розшифрування Володимира Матвієнка

Широко, вільно -

The musical score is written for voice and piano. It consists of four systems of staves. The first system shows the vocal line with lyrics: "Ко - ли рі - чка, ко - ло бро - ду, ко - ло". The piano accompaniment features a simple harmonic pattern. The second system continues the vocal line with lyrics: "ли рі - чка, ко - ло бро - ду, ко - ло". The piano accompaniment includes a triplet of eighth notes. The third system continues the vocal line with lyrics: "ли рі - чка, ко - ло бро - ду, ко - ло". The piano accompaniment includes a triplet of eighth notes. The fourth system continues the vocal line with lyrics: "ли рі - чка, ко - ло бро - ду, ко - ло". The piano accompaniment includes a triplet of eighth notes. The score is in a key signature of one sharp (F#) and a 4/4 time signature.

Коло річки, коло броду,
Коло річки ой да коло броду
Два голуби ой да пили воду.

Вони пили, напилися,
Вони пили ой да напилися,
Крилоньками ой да обнялися.

Вони пили, буркотіли,
Вони пили ой да буркотіли,
Ізнялися ой да полетіли.

Крилоньками стрепенули,
Крилоньками ой да стрепенули,
Про кохання ой да спом'янули.

Любов наша, любов мила,
Любов наша, ой да любов мила,
Що ти з нами ой да поробила?

Ісушила, ізв'ялила,
Ісушила ой да ізв'ялила,
І хворобу ой да наділила.

Од хвороби баби знають,
Од хвороби ой да баби знають,
А з любові ой да помирають!
От!

ПОПІД ГАЄМ ЗЕЛЕНЕНЬКИМ

Рухливо

1. По - під га - єм зе - ле - нь - ньким, там, де хо - дить
со - не - чко, що - сить ста - ра ма - ти
мо - ло - ду ді - вчи - ну: не жу - ри сі, до - не - чко!

Попід гаєм зелененьким,
Там, де ходить сонечко,
Просить стара мати
Молоду дівчину: } 2
Не жури сі, донечко!

Ой як мені не журитись?
Самі сльози жаль дають,
Як собі згадаю,
Що пари не маю, } 2
Літа мої марно йдуть.

Вийшла мати на поріг
Та й сі оглянула,
Скоренько вернулась,
До доні всміхнулась: } 2
Доню, свати мед несуть!

Хай несуть, хай несуть,
Я його п'ять не буду!
Молодця не знаю –
Сватів не вітаю } 2
І за нього не піду.

ХЛОПЦІ-ЧОРНОМОРЦІ РИБАЦЬКОГО РОДУ

Поводі

Хло - пці - чо - рно - мо - рці ри - ба - цьо - го ро - ду, ві -

зьміть ме - не на свій чо - вен, пе - ре - ве - зть че - рез во - ду! Візь - // во - ду!

Хлопці-чорноморці
Рибачького роду,
Візьміть мене на свій човен,
Перевезіть через воду! }²

Сіла дівка в човен
Та й тяжко зідхнула.
Відбилася від берега,
Тільки рукою махнула. }²

Не будемо везти,
Не будемо брати,
Бо там стоїть стара мати
Та й буде гірко плакати. }²

Ніхто це не бачив,
Тільки стара мати,
Що стояла край бережка
Та й стала гірко плакати. }²

Не будемо везти,
Щоб хвиля не збила,
Щоб за тобою рідна мати
Не плакала, не тужила. }²

Не плач, не журися,
Не тужи за мною!
Сонце зайде, місяць зійде -
Я повернуся з водою. }²

Не буде плакати,
Не буде тужити -
Сама вона добре знає,
Що я не маю з ким жити. }²

БУВАЙТЕ ЗДОРОВІ, ШЛЯХИ ТА ДОРОГИ

Вінниччина

Повалі

Бу - ва - йте здо - ро - ві, шля - хи та до - ро - ги,
ой де по - хо - ди - ли мо - ї бі - лі но(ги),
ой де по - хо - ди - ли мо - ї бі - лі но(ги).

Бувайте здорові, шляхи та дороги,
Ой де походили мої білі но(ги). (2)

Ой де я ходила, ходити не буду,
Ой кого любила – любити не бу(ду). (2)

А вже не ходити ранком попід замком,
А вже не стояти з козаком-кохан(ком). (2)

Бувайте здорові, тутешнії люди,
Прошу споминати, як мене не бу(де). (2)

Споминайте мене добрими словами,
Не було дівчини, як я межи ва(ми). (2)

БУВАЙТЕ ЗДОРОВІ, ТУТЕШНІ ЛЮДИ

Полтавщина

Перелік
Одеса

Бу - ва - йте здо - ро - ві, ту - те - шні - і лю - ді,
про - шу, спо - ми - на - йте, як ме - не не бу - де.

I II
III

Var.:

Будьте здорові, тутешні люди!
Прошу, споміняйте, як мене не буде. (2)

Прошу, споміняйте добрими словами:
Де той хлопець дівся з чорними бровами? (2)

Чи його убито, чи в полон забрато,
Що його не видно не в будень, не в свято? (2)

Що його не видно й не в будень, не в свято,
Тільки на пісочку два слідочки знято. (2)

Що перший слідочок коня вороного,
А другий слідочок миленького мого. (2)

Ой піду в садочок, та зірву листочок,
Та й понакриваю милого слідочок. (2)

ОЙ У ПОЛІ ДРЕВО

с. Крячівка, Полтавщина.
Запис та розшифрування Володимира Матвієнка

Поволі, сумно

Ой у по - лі дре - во ой тон - ко - є
ди - ви - со - ко - є. Й а на ньо - му ли - стя
ши - ро - ко - є да зе - ле - но(є).

Ой у полі древо
Ой тонкое да високоє,
Й а на ньому листя
Широкоє да зелено(є).

Й а мені постеле
Ой жовтая да буркунина,
Ой у голівоньці
Й голубая да жупанина.

А на тому древі
Чорний ворон сидить да кряче.
Та по козакові
Молодая дівчинонька пла(че).

Ой ти козаче,
Ти хрищатий да барвіночку,
Хто ж тобі постеле
У доріженьці постіло(ньку)?

Варіант II

Поволі

Му у па - лі дре - во ой то - н(и)-ко - є
да ви - со - о - ко - є, а на ньо - му
ш - ста ши - ро - ко - є да со - во -

The image shows a musical score for a piece titled "Поволі" (Variant II). It consists of four systems of music. The first system is a vocal line with lyrics: "Му у па - лі дре - во ой то - н(и)-ко - є". The second system continues the vocal line with lyrics: "да ви - со - о - ко - є, а на ньо - му". The third system continues with lyrics: "ш - ста ши - ро - ко - є да со - во -". The fourth system shows instrumental accompaniment for the piano, with two staves. The music is written in a key with one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The vocal line is in a soprano or alto register, and the piano accompaniment is in a lower register.

Му - се, в на - чо - му ж - сть
 му - ро - ке - е ж - се - ле - не (с).

ЯК У ЛУЗІ, ТАК І В ЛІСІ

Повільно
Allegro

1. Як у лу - зі, так і в лі - сі, як у лу - зі, так і
 в лі - сі со - ло - вейко на го - рі - сі

Як у лузі, так і в лісі (2)
 Соловейко на горісі.

А зозуля на калині, (2)
 Десь мій милий на чужині.

На конику проїжджає, (2)
 На сонечко поглядає.

Чогось сонце рано сходить, (2)
 Чогось мила сумна ходить.

Видно милу по личеньку, (2)
 Що не спала всю ніченьку.

Видно милу по білому, (2)
 Що журиться по милому.

ОЙ КУДА Я ІДУ

Волинь

Ходимо

1. Ой ку - да я і - ду хо - ро - ше вби - ру - ся, то лю - дям зда - є - ться, що я й не жу - ро - ся.

2(3-5). Ой ку - да я і - ду та й у - са си - ма - ю, то лю - дям зда - є - ться, що я ро - зко - ші ма - ю.

Ой куда я іду –
Хороше вбираюся,
То людям здається,
Що я й не журюся.

Ой куда я іду –
Та й усе співаю,
То людям здається,
Що я розкіш маю.

Ой Боже ж мій милий,
Де мій милий дівся –
Чи звірі із'їли,
Чи в ріку втопився?

Якби звірі з'їли,
То б луки шуміли.
Якби й утопився –
То б Дунай розлився!

Якби звірі з'їли,
То б музики грали,
Якби й утопився –
То б дяки співали.

ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНОНЬКА ПО САДОЧКУ

Повільно
Ойна

1(2). Ой хо - ди - ла ді - вчи - но - нька по са - до - чку,

підко - ло - ла та бі - лу ж(и) ні - жку на те - рно - чку.

3(4-8). Та хо - див ко - за - к(и) та до ді - в(и) - ни - ни три го - до - чки,

з ді - вчи - ні то зди - ло - ся три де - ньо - чки.

Ой ходила дівчинонька
По садочку.
Підколола та білу ж ніжку
На терночку.

Та болить ніжка, та болить біла,
Болить больно.
Ходив козак та й до дівчини,
Та й не довго.

Та ходив козак та до дівчини
Три годочки.
А дівчині то здалося
Три деньочки.

А як забрали та миленького
Й у солдати,
Та й забула та дівчинонька
Розпитати.

Та й забула та дівчинонька
Розпитати:
Ой чи мені та й заміж іти,
Чи гуляти?

А й гуляй, гуляй, та моя мила,
Як гуляла,
Стели, стели та й постіль білу,
Яку слала.

А й один прийде та постіль білу
Перетопче,
Ходитиме та й любитиме -
Брать не схоче.

А другий прийде ж та постіль білу
Перекине,
Ходитиме та й любитиме,
Та й покине.

ОЙ ЗАДУТА ДОРІЖЕНЬКА

Поволі

Ой за - ду - та до - рі - же - нья, за - ду - та, за - ду - та.

Не - ща - сли - ва та ді - вчи - ва, ко - тра лю - бить ре - кру - та.

Ой задута доріженька,
Задута, задута.
Нещаслива та дівчина,
Котра любить рекрута. }²

Бо той рекрут молоденький
Всі дороги знає.
До котрого села зайде,
Там дівчину він має. }²

Бо той рекрут молоденький,
Що блудить світами,
Не пізнає твої коси,
Замаєні квітками. }²

Ой задута доріженька,
Навкруг поле чорне.
А хто ж тебе, дівчинонько,
До серця пригорне? }²

ОЙ ВОЛИ МОЇ ПОЛОВЕЙКІЇ

Волинь

Повільно, імпровізаційно

Ой во - ли мо - ї по - лу - ве - йкі - ї, чом са -
мі не о - ре - те? Ой лі - та мо - ї мо - ло -
да - йкі - ї, чо - го так ма - рно йде - те?

Ой воли мої половеїкїї,
Чом самі не орете?
Ой літа мої молодеїкїї,
Чого так марно йдете?

}²

Ой обмарує мою постільку,
Чобітки взуваючи,
Ой обцілує моє личейко,
На коня сідаючи.

}²

Щоб моїм волам та й трава була,
То вони б траву їли.
Щоб моїм літам та й розкіш була,
То б вони молоділи.

}²

Ой щоб так тобі, як тепер мені,
Ой біда за бідую,
Щоб ти приїхав, мене одвідав,
Хоч би я за горою.

}²

Рання пташечка невеличейка
По ліщинійці скаче.
Молода дівка безрозумная
По козакові плаче.

}²

Ой щоб так тобі, як тепер мені,
То би я й не тужила,
Буду згадувать, де б я не була,
Кого вірно любила.

}²

Не плач, дівчино, не плач, молода,
Не клопоч головоїки,
Найдуться люде, що й тебе везьмуть }²
З чужої сторонойки.

Ой постіль моя тонка, білая,
Хто ж тебе й обмарує?
Ой личко моє молодеїкоє,
Хто ж тебе й обцілує?

}²

ОЙ ПОВІЙ, ВІТРЕ ТА БУЙНЕСЕНЬКИЙ

Повілі
Бусько-Бусько

Ой по - вій, ві - тре та бу - йне - се - нький,
з гли - бо - ко - го я - ру ж(я), при - будь, при - будь,
та мій ми - ле - нький, з да - ле - ко - го кра(ю)!

Ой повій, вітре та буйнесенький,
З глибокого яру ж,
Прибудь, прибудь, та мій
миленький,
З далекого краю!

Летять галки ой через балки,
Та й летючи крячуть.
Перекажіть ой моїй миленькій –
Хай вона не плаче.

Ой рад вітер та повівати –
Яр дуже глибокий.
Ой рад би я та й прибувати –
Край дуже далекий.

Та нехай вона та і не плаче –
Я тут не журюся.
Нехай вона заміж іде,
Я тут оженюся.

Та що я свого та миленького
На Дон виряджала ж,
Дала йому ой зозуленьку,
Щоб рано й кувала.

Да бодай тебе та й оженила
Лихая година!
Зав'язала та білії ручки
Малая дитина.

Та дала йому ой зозулину,
Собі соловейка.
Нехай йому а й тяжко й важко,
Мені й веселенько.

Зав'язала ой білії ж ручки –
Ніхто не розв'яже.
Ніхто ж мені та й молоденькій
Правдоньки не скаже.

ЧИ ВОНА ВАМ, ТАТУ Й МАМО

Волинь

Рухливо

1(3). Чи во - на вам, та - ту й ма - мо, чи во - на вам, бра - ття,
 чи во - на вам не по - пра - ла на не - ді - лю шма - ття?
 шма - ття? 2. Шма - ття по - пра - ла ще й по - ка ча - ла,
 при - йшла на - ді - лька - по - ро - зда - ва - ла.

Чи вона вам, тату й мамо,
 Чи вона вам, браття,
 Чи вона вам не попрала }
 На неділю шмаття? }²

Шмаття попрала,
 Ще й покачала,
 Прийшла неділька - }
 Пороздавала. }²

Ой то хто ж вам, тату й мамо,
 Випере сорочку,
 Що ви віддаєте }
 За нелюба дочку? }²

Родинне життя

ПОКОСИЛИ СІНО

Записано від мами,
с. Неділице, Житомирщина

Холою

Музична партитура для голосу. Дві системи нот на п'ятилінійних лінійках. Під нотами вказано ліричні тексти українською мовою. Перша система: По - ко - си - ли сі - но, та й ста - ла не - го - да. Друга система: Пла - ка - ла - ри - да - ла ді - вчи - на мо - ло - да.

Покосили сіно, та й стала негода.
Плакала-ридала дівчина молода. (2)

Плаче вона, плаче та й з личка змарніла –
Видко, дівчинонька козака жаліла. (2)

Ой жалю мій, жалю, великий печалю,
Через тебе, жалю, помирати маю. (2)

Коси розпустила, плечі устелила,
Вийшла за нелюба – жалю наробила. (2)

Я Ж ДУМАЛА, В БАТЬКА Й ГОРЕ

с. Плішівець, Полтавщина. Запис Олексія Долі

I
II
III

1. Я_жду-ми-ла- в_ба-тька й_го-ре, в_сво-кра й

в_сво - кра

по-гу-ли-ю. 2(3-8). Ом у_сво-кра

гі-рше по-кли, та сви-та й

сви - та

не-кли-ди-ю.

Я ж думала – в батька й горе,
В свекра й погуляю. (2)

Ой у свекра гірше пекла,
Та світа й не видаю. (2)

Було, в батька заганяю
Та йду, та гуляю. (2)

А у свекра заганяю
Та й спати лягаю. (2)

А як піду я у садочок
Та й нарву квіточок. (2)

Й а й зорву я з рожі квітку
Та й пущу на воду. (2)

Пливи, пливи, ой та з рожі квітко,
Й аж до мого роду. (2)

Пливла, пливла та з рожі квітка
Та й стала в'ялиться. (2)

Вийшла мати та воду брати
Та й стала дивиться. (2)

Ой чого ж ти, та з рожі квітко,
На воді зів'яла? (2)

Ой чого ж ти, моя й доню,
Така стара стала? (2)

Ой я ж синів й оженила,
Й дочок поодавала. (2)

Ой того я, та моя мати,
Така стара стала. (2)

ОЙ САМА Я, САМА, В ПОЛІ ЖИТО ЖАЛА

с. Гнідин, Київщина

Повільно

The musical score is written on four staves in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The melody is written in a simple, folk-like style with various note values and rests. Below the first staff, the lyrics are written in a stylized, spaced-out font: "1. Ой са - ма я, са - ма". The second staff continues the melody and lyrics: "в по - лі жи - то жа - ла". The third staff continues: "Ой при - йду я із по - ля до - до - му". The fourth staff concludes the phrase: "та не - ма ну - го па(на)".

Ой сама я, сама,
В полі жито жала.
Ой прийду я із поля додому –
Та нема мого па(на).

Нема пана дома,
Ні прислугів його.
Ой рада б я та й заговорити –
Та немає до ко(го).

Постілька біленька,
А стіна німенька,
Ой рада б я та й заговорити,
Бо й сама молодень(ка).

СВІТИ, СВІТИ, МІСЯЧЕНЬКУ

Із збірника Б.Лятошинського

Помірно
mf

Сві-ти, сві-ти, мі - ся - чень - ку, з за го - ри,
бо при - ї - хав мій ми - лень - кий з до - ро - ги.

Світи, світи, місяченьку,
З-за гори,
Бо приїхав мій миленький
З дороги.

Розпрягає сиві воли
На дворі,
А сам іде до світлоньки
Нової.

Добрий вечір, моя мила,
Чи чуєш,
А з ким же ти, миленькая,
Ночуєш?

З діточками, мій миленький,
З малими,
Як у лузі з квіточками
Калини.

Одно кладу в колисочку,
Друге в бік,
Пропає мені, мій миленький,
З ними вік!

ОЙ ЯК СЯДУ Я КРАЙ ОКОНЕЧКА ПРЯСТИ

с. Гнідин, Київщина

Повітря

1. Ой як сяду я край о - ко - не - чки
пря - сти, ой да пу - щу я во - ло - ко - нце в о - ко - нце.

2(3-9). Ой да пу - щу я во - ло - ко - нце в о - ко - нце,
ой по - ди - влю - ся, да чи ви - со - ко сонц(е)?

The musical score is written on four staves in a single system. It features a treble clef and a 3/4 time signature. The melody is simple and folk-like, with some notes beamed together. The lyrics are written below the notes, with some words underlined. The first line of music corresponds to the first line of lyrics, and the second line to the second line. The third and fourth lines of music correspond to the two lines of the second verse.

Ой як сяду я край оконечка прями,
Ой да пущу я волоконце в оконце).

Ой да пущу я волоконце в оконце,
Ой подивлюся, да чи високо сонц(е)?

Ой що сонечко да й по хмароньці бродить,
Ой а мой милий да й по риночку ход(ить).

Ой а мій милий да й по риночку ходить,
Ой він чужу милу да й за рученьку вод(ить).

Ой води, милий, хоч по три, по чотири,
Ой а я ж буду сама й краща меж ним(и).

Ой де ти, мила, того зілля достала,
Ой що ти мені сама кращя стал(а)?

Ой по тому ж я сама кращя стала,
Ой що я з тобою да й під вінцем стоял(а).

Ой ми з тобою да й під вінцем стояли,
Ой ми з тобою один хрест цілувал(и).

ОЙ НЕ ЖАЛЬКО МЕНІ

с. Крячкіюка, Полтавщина.
Запис і розшифрування Володимира Матвієнка

Сумно, повільно

The musical score is written for three voices: I (Soprano), II (Alto), and III (Tenor/Bass). It consists of three systems of staves. The first system has three staves with lyrics: 'Ой не жа - лько ма - ні та й і ні на ко - го'. The second system has two staves with lyrics: 'ко - го, тї - льки жа - лько ма - ні'. The third system has two staves with lyrics: 'ні да й на отця же сво - го'. The music is in a minor key and features a slow, somber tempo.

Ой не жалько мені
Та й і ні на кого,
Тільки жалько мені
Да й на отця же свого.

На отця свого,
На родимого,
Бо женив він мене
Малолітнього.

Малолітнього,
Малоюного,
Малоюного
І нерозумного.

Да й узяв він жону
Не до любові,
Не до любові
І не до розмови.

Не до любові
І не до розмови.
Не білес личко
І не чорнії брови.

ОЙ ПЛАЧУ Я, ПЛАЧУ

Київщина. Записано від матері
Миколи Кагарлицького – Катерини Михайлівни

Повільно

1. Ой пла - чу я, пла - чу, не зна - ю, чо - го:
ой п - дав мене ба - тько за бо - зна - ко -
го.
2(3-8). Ой да - вим - да - вно я
в ба - те - нька бу - ла - ой у - же та й сте -
же - чка те - рньом за - росла.
ой заросла терньом, ще й калиною,
ой де я ж походила ще й дівчиною.
ой як і схочу - терен висічу,
а калину зламаю, в пучки пов'яжу.
калину зламаю - в пучки пов'яжу,
а листя позбираю, на воду пущу.
ой листя позбираю, на воду пущу,
ой а до свого ж батенька в гості полечу.
ой лечу я, лечу поміж галиччю,
да ой сяду я ж, впаду в батенька саду.
ой сяду я ж, впаду в батенька в саду,
а на тій черешеньці, що серед саду.
ой на тій черешеньці, що рясно
родить.
а мій рідний батенько по двору ходить.

Ой плачу я, плачу - не знаю, чого:
Ой оддав мене батько за бозна-кого.

Ой давним-давно я в батенька була -
Ой уже та й стежечка терньом заросла.

Ой заросла терньом, ще й калиною,
Ой де я ж походила ще й дівчиною.

Ой як і схочу - терен висічу,
А калину зламаю, в пучки пов'яжу.

Калину зламаю - в пучки пов'яжу,
А листя позбираю, на воду пущу.

Ой листя позбираю, на воду пущу,
Ой а до свого ж батенька в гості полечу.

Ой лечу я, лечу поміж галиччю,
Да ой сяду я ж, впаду в батенька саду.

Ой сяду я ж, впаду в батенька в саду,
А на тій черешеньці, що серед саду.

Ой на тій черешеньці, що рясно
родить.
А мій рідний батенько по двору ходить.

А мій рідний батенько по двору ходить,
А своїх невісточок стихенька будить.

Ой дочки ви, дочки, послушайте мене,
А що ж то за пташка у саду кує?

Найстаршая каже: чужа чужина,
А середня каже: наша родина.

А третя каже: то ж ваша дочка,
Ой то ж ваша доня-безталанночка.

Що вона без щастя уродилася,
В далеку сторону та й одбилася.

Ой далека сторонка без вітру шумить,
Ой нерідний батенько не б'є, да болить.

Ой нерідний батенько не б'є, да болить,
А з чужою матір'ю горе в світі жить.

А вийде за ворота да й стане судить:
А ледача невістка, не хоче робить.

ОЙ ДАВНО, ДАВНО В МАТІНКИ БУЛА

Повільно, сумно

Adagio

Ой да - вно, да - вно
в ма - ті - нки бу - ла.

А вже та до - рі - женька
А вже та до - рі - женька
А... до - рі - женька...

те - р(и) - но - ж(и) за - (га) - ро - сли.
те - р(и) - но - ж(и) за - ро - сли.
А... за - ро - сли.

Ой давно, давно в матінки була,
А вже та доріженька терном заросла.

Ой не так терном, як шипшиною,
Де ми походили із матінкою.

Ой як я схочу, терен висічу,
Колочу шипшину в припіл виломлю.

Колочу шипшину в припіл виломлю,
До своєї неньки у гості полечу.

ОЙ ГАЮ МІЙ, ГАЮ

Повільно, тужливо

ОЙ га - ю мій, га - ю, во - ли - нь - ний
 чом на то - бі, га - ю,
 га - ю,
 та ли - стя - чка не - ма - є?
 ли - стя - чки не - ма - є?

Ой гаю мій, гаю,
 Гаю зелененький.
 Чом на тобі, гаю,
 Та листячка немає? }²

Листячка немає,
 Вітер не колише.
 А брат до сестриці
 Та часто листи пише. }²

Часто листи пише,
 Та в листі питає:
 Чи привикла, сестро,
 Ой у чужому краю? }²

Ой хоч не привикла –
 Мушу привикати.
 Таку породила
 Та нещасливу мати. }²

ОЙ ЖУРАВКО, ЖУРАВКО

Поволі, ніжно

Ой жу - ра - вко, жу - ра - вко, ой жу - ра - вко, жу - ра -
 вко, чо - го кри - чииш жо - ра - вку? Ой йой,
 йой! Чо - го кри - чииш жо - ра - вку?

Ой журавко, журавко, (2)
 Чого кричиш щоранку?
 Ой, йой, йой!
 Чого кричиш щоранку?

Як же мені не кричать, (2)
 Як немає з ким літять.
 Ой, йой, йой!
 Як немає з ким літять.

Відбилася від роду, (2)
 Як той камінь у воду.
 Ой, йой, йой!
 Як той камінь у воду.

Упав камінь та й лежить, (2)
 Горе на чужині жить.
 Ой, йой, йой!
 Горе на чужині жить!

ОЙ ВОЛИ, ВОЛИ СІРІ, ПОЛОВІ

Вінниччина.

Наспівала Надія Галабурда з подругами

Поволі

Ой во - ли, во - ли сі - рі, по - ло - ві,
 чо - го ж ви не оре - те? Ой лі - та мо - ї,
 мо - ло - да - нькі - ї, чо - го так ма - рно йде(те)?

Var.(2):

Var.:

Ой воли, воли сірі, полові,
 Чого ж ви не орете?
 Ой літа мої молоденькі,
 Чого так марно йде(те)?

Не вернемося, літа молоді,
 Не вернемося в гості,
 Ой було б же нас та шанувати
 Та ще й при молодос(ті).

Ой якби волам та й ратай добрий –
 Орали б, не стояли.
 Ой якби жінці чоловік добрий,
 То й літа б панува(ли).

Ой там за мостом травиця зростом,
 А верхи зеленіють.
 За добрим мужем, за хазяїном
 То й літа молоді(ють).

Ой пошли мої літа молоді
 По кленовому мості.
 Ой вернітєся, літечка мої,
 Хоть до мене й у гос(ті).

ОЙ ЧИ Я СПИЛА, ЧИ Я З'ІЛА

Київщина. Записано від матері
Миколи Кагарлицького – Катерини Михайлівни

Повільно

1. Ой чи я спи - ла, чи я з'ї - ла, чи га - рно й ско -
ди - ла? Ті - лям те - є сво - га - да - во,
що й ва - жко ро - би - ла.

Ой чи я спи́ла, чи я з'ї́ла,
Чи га́рно й schoди́ла?
Ті́льки теє спога́даю,
Що́ й ва́жко ро́била. }²

Ой я́ рано уста́вала,
Ді́лечко ро́била:
Чужі́ скрині́ поповня́ла,
Здо́ров'я збу́вала. }²

Брати́ ж мої́, брати́ ж мої́,
Брати́-со́ловейки,
За́прягайте, брати́ мої́,
Ко́ні воро́ненькі. }²

За́прягайте, брати́ ж мої́,
Ко́ні воро́нії,
Та́ й пої́дем до́ганяти
Лі́та мо́лодіі. }²

Ой на́гнали лі́та свої́
На ка́м'яні́ мості́:
Ой ве́рнітьс́я, лі́та мої́,
Ой хо́ть до ме́не в го́сті! }²

Ой не ве́рнемось – за́баримось,
Бо ми зна́єм, чо́го;
Було́ лі́та ша́нувати,
Як здо́ров'ячка́ свого! }²

І ОЙ ЩОБ ЖЕ Я БУЛА ЗНАЛА

Вінниччина

Сумно, поволі

1. І ой щоб же я бу - ла ж_зна - ла
та - ку сво - ю ли - ку до - лю, ти по - кла - ла б, по - ли -
ли - ла ва - жкий ка - мінь над во - до - ю.
2(3). Ві - тер ві - є, со - нце пе - че, а той ка - мінь лу - па -
є - ться. Ой де ж_мо - я гі - рка до - ля
по сім сві - ті ски - та - є - ться?

І ой щоб же я була знала
Таку свою лиху долю –
То поклала б, положила
Важкий камінь над водою.

Вітер віє, сонце пече,
А той камінь лупається,
Ой де ж моя гірка доля
По сім світі скитається?

Нехай вона скитається,
Та колись прибуде.
Може ж, мені, молоденькій,
Хоч на старість лучче буде.

ПОРОДИЛА МЕНЕ МАТИ

Вінниччина

Повільно

1. По - ро - ди - ла ме - не ма - ти
у свя - ту на - ді - лю, да - ла мені -
ні ли - ху до - лю - де - ж я і - і по - ді(ну)? Да - ла
ме - ні ли - ху до - лю - де - ж я і - і по - ді(ну)?

*) лозокор підляси у Г купуєш, всі інші – без лозокору

Породила мене мати
У святу неділю.
Дала мені лиху долю –
Де ж я її поді(ну)? }²

Іди, іди, лиха доле,
Та в степ загубися,
Та й за мною, молодою,
Та й не волочи(ся).

Повезу я лиху долю
В місто продавати –
Знають люди, що лихая,
Не хтять купува(ти).

Як я піду, моя мила,
У степ загублюся,
А ти прийдеш жито жати,
Я ж в тебе вчеплю(ся)!

Ой купуйте, люди, долю!
Моя доля добра:
Як нап'ється – з людьми б'ється,
Не ночує вдо(ма).

Іди, іди, лиха доле,
В кирницю втопися,
Та й за мною, молодою,
Та й не волочи(ся).

Молодице молодая,
Веди її додому,
Знаєш добре, що лихая –
Не зич її ніко(му).

Як я піду, моя мила,
В криницю втоплюся,
А ти прийдеш води брати,
Я ж в тебе вчеплю(ся)!

Прийшла, прийшла лиха доля
З базару додому,
Забилася лиха доля
Об стіл голово(ю).

Ой ти прийдеш води брати
З новими відрами,
А я ж в тебе учеплюся
Обома рука(ми)!

ОЙ МИКИТО, МИКИТО

1. Ой Мв - ки - ти, Мв - ки - ти, чи є рі - лля на жи - то?

Гей, чи є рі - лля на жи - то?

Ой Микито, Микито,
Чи є рілля на жито?
Гей, чи є рілля на жито?

А на жито рілля є,
На пшеницю немає.
Гей, на пшеницю немає.

На пшеницю немає.
П'є Микита, гуляє.
Гей, п'є Микита, гуляє.

Як Микита воли мав
То й з кумами пив-гуляв.
Гей, то й з кумами пив-гуляв.

Як Микита приупав,
То й кум його не впізнав.
Гей, то й кум його не впізнав.

Були в кума хрестини –
Не прислав кум дитини.
Гей, не прислав кум дитини.

А ми, жінко, не пани –
Ходім до кума самі.
Гей, ходім до кума самі.

Як прийшли ми у сіни –
Всі багаті засіли.
Гей, всі багаті засіли.

Станьмо, жінко, у кутку,
З'їжмо хліба по шматку.
Гей, з'їжмо хліба по шматку.

Та й підемо додому,
Та й не кажи нікому.
Гей, та й не кажи нікому.

Та підемо на місто,
Та продамо намисто.
Гей, та продамо намисто.

Та продамо намисто,
Та й купимо волів сто.
Гей, та й купимо волів сто.

Стали ціни набивать,
Стали куми прибувать.
Гей, стали куми прибувать.

Де ж ти, куме, гроші взяв,
Що ти воли сторгував?
Гей, що ти воли сторгував?

ДА ДУБРОВОЮ ВОЛИ ГНАЛА

с. Люхча, Рівненщина

Помірно
Allegro

Да ду - бра - во - ю, да ду - бра - во - ю
во - ли гна - ла, да з ду - бра - во - ю жи - ро - зво - вля - ла.

Да дубровою, (2)

Воли гнала.

Да з дубровою ж
Розмовляла.

Ти, дубровонько, (2)

Зеленая,

Да й у три ряди
Саджена.

Да й у три ряди, (2)

Да й у три полі.
Да й сидить сокіл
На тополі.

Да й сидить сокіл (2)

На тополі.

Да поє песні
По неволі.

Ти, сокілоньку, (2)

Вчини волю,

Да й зостав мене
Й удовою.

Да й зостав мене (2)

Удовою.

Да хорошою
Й молодую.

Не зостав мене (2)

В таких літях,
Да й у маленьких
Дрібних дітях.

Да нехай же я (2)

Поголяю,
Так, як рибонька
По Дунаю.

Так, як рибонька (2)

Краснопірка,
А я, молода,
Так, як дівка.

Так, як рибонька (2)

З окунцями,
А я, молода,
Із хлопцями.

Так, як рибонька (2)

Попід льодом,
А я, молода,
З своїм родом.

ОЙ КОБ ЖЕ Я ЗНАЛА, ЩО БУДУ ВМИРАТИ

с. Люхча, Рівненщина

Повсюди
Одна

1. Ой коб же я знала, що буду вмирати,
рати, послала б милого Явора зрубати.
Явора зрубати,
Явора зрубати, труну виробляти.
Виробила труну

Ой коб же я знала,
Що буду вмирати,
Послала б милого
Явора зрубати.

Положила б батька –
Великий жаль буде.
Положила б матку –
Не буде порядку.

Явора зрубати,
Труну виробляти.
Виробила труну
На всі штири боки.

Положила б брата –
В брата нова хата,
Положила б сестру –
В сестри дрібні дітки.

Виробила труну
На всі штири боки,
Простояла труна
Двадцять штири роки.

Лягай, мила, сама,
Нічого не буде,
Малую дитину
Вигодують люди.

На двадцять п'ятий
Стала промовляти:
Ой доки я буду
Порожня стояти?

Малую дитину
Вигодують люди,
А мні, молодому,
Друга жінка буде.

ОЙ МАТИ Ж, МАТИ, ТИ Й ПОРАДНИЦЕ Й У ХАТІ

Любешівський р-н, Волинська обл

Поволі, ритмічно досільно

1. Ой ма-ти ж, ма-ти, ти й по-ра-ди-ци у ха-ті,
ой по-радь, ма-ти, як ми-лу ма(м) по-ка-ра-т(и).

2. Ой о-зьми, си-нку, да й на-гай-ку д(и)-ро-ти-нку,
й і-зчо-рни ми-лу та як чо-рну-ю га-лк(у).

Ой мати ж, мати,
Ти й порадице й у хаті,
Ой порадь, мати,
Як милу ж покарат(и).

Ой порадила,
Як милую та забити,
Й а тепер порадь,
Як її пробудит(и).

Ой озьми, синку,
Да й нагайку-дротянку,
Й ізчорни милу
Та як чорную галк(у).

Ой озьми й синку
Да й дитину й маленьку,
Й а збуди свою
Милую й молоденьк(у).

Ой ізвечора
Коморонька дзвеніла,
Ой із півночі
Да й нагайка шуміл(а).

Ой устань, мила,
Ой устань, миленькая,
Ой плаче твоя
Дитина й маленька(я).

Ой із півночі
Да й нагайка шуміла.
До дня білого
Мила й онімил(а).

Ой нехай же плаче
Да й тобі на потіху,
Вже я не й устану
Да й до судного й вік(у).

Ой да мати ж, мати,
Порадителько й у хаті,
Ой порадила,
Як милу й забит(и).

ХОДИТЬ ЖУРАВ ПО ГОРІ

Повільно

1. Хо - дить жу - ра - в по го - рі, хо - дить жу - ра - в
по го - рі, а жу - ра - вка по дру - гій.

Ходить журав по горі, (2)
А журавка по другій.

Питається журавка: (2)
Котра лучча хазяйка?

Я з первою дітей мав, (2)
А з другою розігнав.

А з другою розігнав, (2)
А з третьою поскликав.

Хтось у лісі гукає, (2)
Батько дітей скликає.

Ідіть, діти, додому, (2)
Не буде вам розгону.

Ідіть, діти, до хати, (2)
Вже мачуха, як мати.

Прийшли діти до хати, (2)
А мачуха їх гнати.

Тільки діти на поріг, (2)
А мачуха за батіг.

Тільки діти за кусок, (2)
То мачуха за кілок.

Що ж тепер будем робить, (2)
Де ж ми, сестро, будем жить?

ОЙ КОВАЛЮ, КОВАЛЬ-КОВАЛЕНКУ

с. Люхча, Рівенщина

Помірно
Allegretto

Ой ко - ва - лю, ко - валь - ко - ва - лен - ку,
 чом не ку - єш ра - но - по - ра - ньє - ну,
 чом не ку - єш ра - но - по - ра - ньє - ну?

Ой ковалю, коваль-коваленку,
 Чом не куєш рано-пораненьку? (2)

Ой чи в тебе заліза немає,
 Ой чи в тебе сталі не хватає? (2)

Ох є в мене заліза доволі,
 Ох є в мене жінка до любові. (2)

Ох є в мене дочка Катерина,
 Вона мені слави наробила. (2)

Ізвечора води наносила,
 А з півночі сина породила. (2)

А з півночі сина породила,
 До схід сонця в криницю втопила. (2)

А то ж була криниця панська,
 Там плавала дитина ковальська. (2)

ТИ ДОНЕЧКО, ТИ УЛЯНОЧКО

с. Гнідин, Київщина

Помірно

1. Ти до-не-чко, ти У - ля - но-чко, ти до-не-чко, ти У - ля - но-чко, чо-го хо - дити край Ду - на - є - чку?

2. Чи ти хо - дити да ри - бу ло - виши, чи ти хо - дити да ри - бу ло - виши, чи ти хо - дити да й пе - ре - во - зиши?

*) Солов'яка співає тільки вночі, а "вечора" — вечірню пісню.

Ти донечко, ти Уляночко, (2)
Чого ходиш край Дунаєчку?	Не так доля, як те ледащо, (2)
Пропав мій вік так як не за що.
Чи ти ходиш да рибу ловиш, (2)
Чи ти людей да й перевозиш?	Пропав мій вік, як ожинька, (2)
Що невірная дружинька.
Гірки, мамо, перевізеньки, (2)
Обливаю дрібні слізеньки.	Пропав мій вік так, як маків цвіт, (2)
Що вночі цвів, а вдень лист опав.
Чи ти, мамо, діло робила, (2)
Що ти мене да й не збудила?	Що вночі цвів, а вдень лист опав, (2)
Да так, мати, да мій вік пропав.
Чужі дочки да рано встали (2)
По щасливій да долі взяли.	
А я, мамо, й упознилася, (2)
Гірка доля приключилася.	

ЩО Ж ТИ, МАТЬОНКО, НАРОБИЛА

Рівненщина

Повільно

1. Що ж ти, ма - тьо - нко, що ж ти, ма - тьо - нко, на - ро -
би - ла, що ме - не ра - но не збу - ди - ла.

Що ж ти, матьонко,
Що ж ти, матьонко, наробила,
Що мене рано не збудила?

Що чужі дочки,
Що чужі дочки рано встали
Да й щастя й долю розібрали.

А я, молода,
А я, молода, спізнилася,
Да лиха доля судилася.

Да не так доля,
Да не так доля, як ледащо,
Да пропав мій вік марно за що.

Да пропав мій вік,
Да пропав мій вік, як маків цвіт,
Що вночі зацвів, а вдень обпав –
Да отак мій вік марно пропав.

МАТІНКО МОЯ, ДЕ ТИ ДОЛЮ ДІЛА

с. Крячківка, Полтавщина

Помірно, імпровізаційно

1(4). Ма - ті - нко мо - я, де ти до - лю ді - ля?

Чи в мо - рі вто - пи - ла, чи в по - лі згу - бля... (ля)? 2. Як у

по - лі за - гу - бя - ла - то по - йду шу - ка - ти, як у

мо - рі за - то - пи - ла - бу - ду го - рю - ва... (ти).

3. Ді - то - ньки мо - ї, го - ренько ме - ні з ва - ми,
4. Ко - трі бі - льше - нькі - зня - лись мо - ло - ді - ля,

я ще мо - ло - ді - ля зос - та - лась із ва... - (ми).
ко - трі ме - нше - нькі - ко - ло ма - ті - нки сі... - (ли).

Матінко моя, де ти долю діла?
Чи в морі втопила, чи в полі згубила?

Як у полі загубила – то поїду шукати,
Як у морі затопила – буду й горювати.

Дітоньки мої, горенько мені з вами,
Я ще молода зосталась із вами.

Котрі більшенькі – знялись полетіли,
Котрі меншенькі – коло матінки сіли.

Матінко моя, нащо ти вродила
Да нещасну долю мені й уділила?

Да нещасну долю мені й уділила,
Лучче б ти мене малою була й утопила.

Була й утопила, камньом придушила,
Щоб наверх я не зринала, горенька не знала.

ПРИЇХАЛА ПОШТА

с. Крячківка, Полтавщина

Повільно

1. Приїхала пошта, привезли писмо.
Ой чи чула, миленька, вбито милого.
2(3,4). Ой біжить же миленька, біжить і кричить,
у германську землю, де милий лежить.

Приїхала пошта,
Привезли писмо.
Ой чи чула, миленька, – }₂
Вбито милого.

Ой біжить же миленька,
Біжить і кричить
У германську землю, }₂
Де милий лежить.

Ой уставай, миленький,
Вставай, не лежи,
Осідлай же коня, }₂
Додому біжи!

Плачуть твої діти,
Плаче стара мати.
Ой, як нам же, миленький, }₂
Тебе забувати?

ШЛА ВДОВА ДОЛИНОЮ

с. Крячківка, Полтавщина

Помірно

1. І - шла вдо - ва до - ли - но - ю з ма -
ле - нько - ю дит - ти - во... (во). 2. Сі - ла вдо - ва
сто - ти - ма - ти, ма - ле дит - ти го - ду -
ва... (ти). 3. Ой си - ну мій, си - ну, сини ма -
ле - сенький, де твій ба - те - нко рі - див - сень... (жін),
4. Ле - тів о - рел по - вал мо - рел та й
сів о - рел ви - ду петь да йди взо -
ви го - во - рять. 5. Ой
у - до - во, й у - до - во, я - ка ти пра -
ва - сні, я - ка тво - я, й у - до - во, да йдо - ли ма - нис(ни).

б.А я тво - го, й у - до - во,
а я му - жа зна - ю - сім раз на день да й че - ре - ги -
да(ю). 7.Ой сні - да - ю і о -
бі - да - ю, мо - лу - дву - ю і ве - че - ря(ю).

Ішла вдова долиною
З маленькою дитиною.

Сіла вдова спочивати,
Мале дитя годувати.

Ой сину мій, сину, син малесенький,
Де твій батенько ріднесенький?

Летів орел понад морем,
Та й сів орел воду пить,
Да й до вдови говорить.

Ой удово, удово, яка ти прекрасна,
Яка твоя, й удово, да й доля нещасна.

А я твого, й удово, а я мужа знаю –
Сім раз на день да й перевідаю.

Ой снідаю і обідаю,
Полудную і вечеряю.

На чорний чуб наступаю,
З лоба очі виїдаю,
Кров'ю річок доповняю.

Кров'ю річок доповняю,
Чорним чубом степи й устиляю.

Чорним чубом степи й устиляю,
Косточками мости вимощаю.

Косточками мости вимощаю –
Отак, удово, твого мужа знаю.

ОЙ ВИОРЮ НИВКУ ШИРОКУЮ

с. Литвяки, Полтавщина

Помірно, ритмічно довільно
Одні

1. Ой ви - о - ро нив - ку ши - ро - ку - ю,
та на - сі - ю хме - лю ви - со - го - го.

Ой виорю нивку широкою
Та насію хмелю високого. (2)

Та й насію хмелю висого,
Та й наварю пива солодкого. (2)

Та й наварю пива солодкого
Задля свого роду далекого. (2)

По багату сестру коней пошлю,
Вдові – бідній сестрі перекажу. (2)

Що багата сестра кіньми їде,
Вдова – бідна сестра пішки їде. (2)

Що багата сестра з калачами,
Вдова – бідна сестра з діточками. (2)

Що багата сестра за стіл сіла,
Вдова – бідна сестра не посміла. (2)

Що багата сестра кінець столу,
Вдова – бідна сестра край порогу. (2)

Ходім, дітки, ходім з хати,
Не мішаймо дядькові пиль-гуляти. (2)

Вставай, тату, вставай з гробу –
Горе жити бідним коло роду! (2)

ОЙ ГОРЕ, ГОРЕ З ТАКОЮ РОДИНОЮ

с. Гнідин, Київщина

Поволі

1. Ой го-ре, го-ре з та-ко-ю ро-ди-но-ю -
 про-кля-ла ма-ти ма-лю-ю ди-ти-но(ю).

2(4,6). Про-кля-ла ма-ти, як пелю-ше-чки пра-ла:
 Бо-дай ти, до-ню, ща-стя-до-лі не ма(ла).

3(5,7). Ой ма-ти, ма-ти, на-що так про-кля-ти-ти?
 Го-ре в сві-ті жить - ща-стя-до-лі на ма(ти).

Ой горе, горе, з такою родиною, -
 Прокляла мати малою дитино(ю).

Прокляла мати, як пелюшечки прала:
 Бодай ти, доню, щастя-долі не ма(ла).

Ой мати, мати, нащо так проклинати?
 Горе в світі жить - щастя-долі не ма(ти).

Діточки мої, горенько мені з вами,
 Що не маю хазяїна над ва(ми).

Матінко наша, не журися ти нами,
 Як поростимо, розийдемося са(мі).

Буде нас, мати, по горах, по долинах,
 Буде нас, мати, по чужих краї(нах).

Будеш ти, мати, як зозуля кувати,
 Що мала діток - нікому води да(ти).

Будеш ти, мати, як та орлиця, биться,
 Що мала діток - ні на кого диви(ться).

У НЕДІЛЮ РАНО-ПОРАНЕНЬКУ

Позолі

 Musical notation for the song 'У неділю рано-пораненьку'. It consists of three staves of music in a 4/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The melody is written on a treble clef. The lyrics are written below the notes. The first staff starts with a 'P' (Pizzicato) marking. The lyrics are: 'У не - ді - лю ра - но - по - ра - не - ньку,'. The second staff continues: 'у не - ді лю ра - но - по - ра - на - ньку'. The third staff concludes: 'про - га - ня - є та син сво - ю не - ньку.'

У неділю рано-пораненьку (2)
 Проганяє та син свою неньку.

Іди, ненько, тепер ти од мене, (2)
 Будуть гості сьогодні у мене.

Будуть гості в шовках, в оксамиті, (2)
 А ти, нене, в полатаній свиті.

Пішла ненька ярмом-долиною, (2)
 Зустрілася з рідною дочкою.

Іду, доню, я місця шукати, (2)
 Бо вигнав син та з своєї хати!

Іди ж, нене, тепер ти до мене, (2)
 Будеш глядіть діточок у мене!

А як буде лиха доля бити, (2)
 Не кидайся, нене, боронити!

А як вийде лиха доля з хати, (2)
 Тоді будем, нене, розмовляти!

ЛЕТІЛА ЗОЗУЛЯ З ГОРИ ТА В ДОЛИНУ

Мелодія від мамі.

Редакція тексту А.П.Могилі

Стримано

Ле - ті - ла зо - зу - ля з го - ри та в до - ли - ну
та й ста - ла ку - вати мо - го тину.

Летіла зозуля з гори та в долину
Та й стала кувати коло мого тину. (2)

Зозуле, зозуле, деє ти горе чуєш –
Коло мої хати на калині куєш? (2)

Зозуля кувала, правдоньку сказала,
Що моєї неньки та й в світі не стало. (2)

Добігла до хати, стала на порозі,
Забилось серденько, покотились сльози. (2)

Ой матінко, мати, де тебе узяти,
Чи піти купити, чи намалювати? (2)

Наїхали маляри з далекої сторони
Змалювали неньку на білій оселі. (2)

Змалювали личко, змалювали брови
Та не змалювали щирої розмови. (2)

ОЙ ТИ Ж МОЯ Ї МАТИ

Кагарлицький р-н, Київщина.

Записано від матері Миколи Кагарлицького – Катерини Михайлівни

Поволі, сумно

The image shows two staves of musical notation in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff contains the melody for the first line of lyrics, and the second staff contains the melody for the second line. The lyrics are written below the notes.

Ой ти_ж мо - я й_ма - ти, ой де_ж те - бе ви - яти?

Ой чи за - - ро - би - ти, ой чи за - слу - жи(ти)?

Ой ти ж моя й мати,
Ой де ж тебе взяти?
Ой чи заробити,
Ой чи заслужити?

Ой змалюю ж матір
В церкві на одвірку,
Стану ж подивлюся,
Як на ясну зірку.

Ой змалюю ж матір
В церкві на престолі,
Тільки не змалюю
Тихої розмови.

Ой змалюю ж матір
В церкві на помості,
Ой буду ж ходити
До матінки в гості.

Жартівливі, танцювальні

ЗІБРАВ БАТЬКО КУМПАНІЮ

с. Литвяки, Полтавщина

Рухливо

Andante

Andante

1. Зібрав ба - тько ку - мпа - ні - ю не - во - ли - ку,

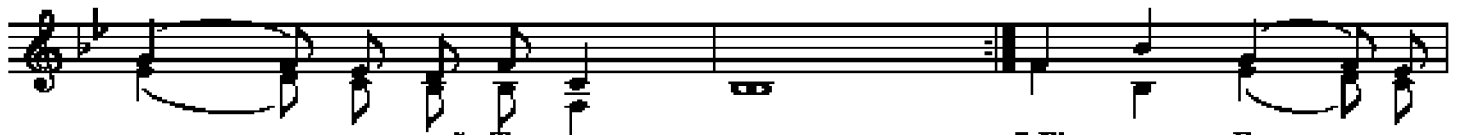
я - ле ча - сну: Ка - рпа, Гім - ба і Де - мі - на, Па - нна, Гри - цка і І - ва - на,

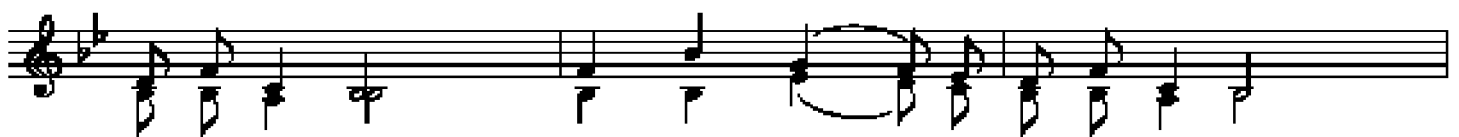
Я - шка, Сте - цка і Га - рри - ла, і Ки - рил - ла і Да - ни - ла, Пе - тра, Ми - тра і А - рзон - па,

Хо - му, Ла - шка і Та - ра - са, Га - ра - си - ма, О - па - ма - са, Ма - ком - ма, О -

ме - лья мо - я Те - ре - ша. 2. Бі - жать Га - нна,

мо - я Те - ти - ма, стра - шать ба - тька Ку - пи - р'я - ма.

Бі - жать Га - нна, мо - я Да - ни - лас:
Ті - бай, та - ту, ку - де ви - ко!
Ось ма - ту - ся вдо - вим бу - же!
О - дин ка - же: і - сарай - мо - си!
Дру - гий ка - же: при - звай - мо - си!
О - дин ка - же: си - дів ти - ко!
Дру - гий ка - же: бу - де ли - ко!

я Ку - пи - р'я ма - же: я - нось - то ма

Зібрав батько кумпанію
 Невелику, але чесну:
 Карпа, Гліба і Дем'яна,
 Павла, Грицька і Івана,
 Яцька, Стецька і Гаврила,
 І Кирила, і Данила,
 Петра, Митра і Архипа,
 Хому, Левка і Тараса,
 Гарасима, Опанаса,
 Максима, Омелька ще й Терешка.

Біжить Ганна, ще й Тетяна,
 Страшать батька Купир'яна.
 Біжить Ганна, ще й Данилко:
 Тікай, тату, куди видко!
 Ось матуся йде – всім буде!
 Один каже: іскриймося!
 Другий каже: признаймося!
 Один каже: сидім тихо!
 Другий каже: буде лихо!
 А Купир'ян каже: якось-то да буде! (2)

ОЙ УЧОРА В КУМИ

Житомирщина. Запис Тетяни Шевчук

Рухливе
Ойця

Ой у - чо - ра в_ку - ми і сьо - го - дні в_ку - ми.

Дит

Ой ко - ли_ж я ку - му та_ї за го - сти при - йму?

Ой учора в куми,
І сьогодні в куми.
Ой коли ж я куму }
Та й за гостя прийму? }²

Я тебе не ріжу,
Різати не буду, }
А я своїх любих гостей }
Без тебе одбуду. }²

Ой ви гості мої,
Ви забавтеся в нас!
Є у мене сивий віл, }
Я заріжу для вас. }²

Є у мене соловей }
У вишневім саду, }
А я того солов'я }
Із гармати заб'ю. }²

Ходить віл по двору –
Головка донизу.
Не журися, сивий віл, }
Я тебе не ріжу! }²

Із кишок-потрошок,
Ковбаси нароблю, }
Із крилець, із ножок }
Холодцю наварю. }²

Я тебе не ріжу,
Різати не буду,
А я своїх любих гостей }
Й без тебе одбуду. }²

А стегенця й реберця }
На базар понесу, }
А за тії грошенята }
Та й вина накуплю. }²

Ой ви гості мої,
Ви забавтеся в нас!
Є у мене ряба квочка – }
Я заріжу для вас. }²

А за тії грошенята }
Та й вина накуплю – }
От тоді я куму }
Та й за гостя прийму! }²

Ходить квочка по двору,
Головка донизу.
Не журися, ряба квочко, }
Я тебе не ріжу! }²

Народна картина "Чумаки". Кінець XIX ст.
Теракотова вахля. XVIII–XIX ст., Уманський р-н, Черкащина
Народні музичні інструменти XVIII – початку XX століть. Вгорі: дві бандури;
внизу: дві бандури, цимбали, колісна ліра і кобза

Народна картина "Козак-Малмай" ("Кримський запорожець").
Кінець XVIII – перша половина XIX ст., Остан'є, Полтавщина

ХОЧЪ ДЫВЫСЬ НА МЕНЕ ТАКЪ БЫ УГАДАЕШЬ ВІДКНІА
 РОДОМЪ Я, ЦАКЪ ЗВУМЪ НІ ЧИ ЧЫРКЪ НЫСКАЖЕШЬ, КОЛЫ
 ПРАПЫЛОСЬ ВЪ СТЕПАХЪ БУВАТЫ ТО МОЖЕШЬ МОЕ
 ПРІЗРЕЩЕ УГАДАІНЫ УМЕНЕ МЕНЬША НІ ОДНО ЄСТЬ ІХЪ ДОКАТА
 ТАКЪ ЯКЪ НАЛУЧИШЪ НА ЯКОГО СВАТА, ЖЫДЪ ЗЪНАІ
 ЗАРІДНОГО БАТЬКА ПОЧИТА МЫЛОСТЫВЦЫМЪ ДОБРОДІЕМЪ ЛЯХЪ
 ВІЛЫЧА ДІТИ ЯКЪ ХОЧЪ НА ЗОВИ НА ВСЕ ДОЗВОЛЯЮ ЛУЖЫ
 НЫ КРАМАРАМЪ БО ЗАТЄ ПОДАШЬ НЫ БІЙСЯ ЯКЪ БУВЪ Я БОГАТІ
 ПОКАЗАЛЫ ІВАНЪ БРАТІ ЯКЪ ЗАГУЛЯЄ ГОЛОТА ТО ПОДІ
 НА БЕРЕШЬ РОЛЮ ДОЧЕРТА, ІВ СЯКЪ ЗНАВІА КІЛЯ РОДОМЪ Я
 ОКУ ЗВУМЪ МОЖЕ СКАЖИШЬ СІММУ УРОДОМЪ ЗНАТИХЪ ДІТЪ ПЛАДОМЪ

мене
що
куди
бїа
убрався
буюсь
пиду
дїахъ
сирмаха
жїнка
щосє
гїкуляхъ
вїсїтъ
схоє
павїтї
що
мїнї
журї
стало
мою
дїа
хїба
звї
шїбля
пїаїа
матї
якъ
я
злї

Крымскыи
Заворожыць.

Къ мнѣ коня даруеаа раднѣ нагерѣ знаянытныи
 къ той кинѣ степный уволн пѣакъ сей козакъны беззадн
 нхто нхто закозакомъ нызаплаче отака бачу
 ридъ мене вназцравса дѣ нѣгсрауларчевый кужухъ
 мене кинѣ вороный и самъ моладый хибѣ я дѣкнѣ
 шогорил къ упляциниста ао хибѣ спрѣва
 шу можутъ попы отъ помнати татарынъ цурастнѣ
 рѣка убайракъ поцупытѣ ще мене естъ лѣвна мушкетѣ
 сваха Гей бандура моя золотая колы въ дотѣбѣ
 з ажъ дѣвѣцѣ нѣодынѣ чумакъ видѣ цуравса солы мѣха
 дашннѣ наплечи аще въ нѣлахомъ поборовсѣ въ зрѣчи,

Гарган якъ я молодъ бувавъ шогорбула
 Засла було боровше врага
 рука ным лила атеперъ
 нвоша удоллила. Отеперъ
 Годи степы знаты
 прѣйшло время часъ
 Умыраты.

Народна картина "Слухають лірику", XIX ст., Тихий Хутір, Черкащина
Василь Шостопалець, "Дівчата", 1872 рік, Сокаль, Львівщина
Народна картина "Селяни", Кінець XIX – початок XX ст.
Вовчесько, Народна картина "Місячна ніч", 1930 рік

І ТИ, КУМА, І Я, КУМА, ОДНОЇ НАТУРИ

Житомирщина. Запис Тетяни Шевчук

Жваго
Одна *Дві*

І ти, ку - ма, і я, ку - ма, од - но - ї на - ту - ри
ви - но - си - ли до шин - ка - рки чу - ба - тис ку - ри.

І ти, кума, і я, кума, одної натури,
Виносили до шинкарки чубатіє кури. (2)

А на шуляка напасть – кури пропадають!
Ой там кури пропадають, де куми гуляють. (2)

Ой я йду, ой я йду – всім людям завидно:
Я ж сховала під полу, а чубочок видно. (2)

А наш півень-остропір наніс яець три копи,
Та й накрався крильцем, бо й назавтра з яйцем! (2)

ОЙ ГУЛЯЛА ЧУМАКОВА ЖІНКА

Київщина. Запис Людмили Іваннікової

Повірно

Ой гу - ля - ла чу - ма - ко - ва жі - нка од се - ре - ди
ніч до по - но - ді - лка. Чу - ма - ко - ва жі - нка гу -
ля - є, бо чу - ма - ка їдо - ма но - ма - є.

Ой гуляла чумакова жінка
 Од середи аж до понеділка.
 Чумакова жінка гуляє,
 Бо чумака вдома немає. }²

Серце чумаче, голубче,
 Чого ж ти не робиш як лучче?
 Серце, чумаче, небоже,
 Чого ж ти не робиш, як гоже?

Гуляй, гуляй, моя чорноброва,
 Поки моя головка здорова.
 А як моя головка схибнеться,
 Тоді твоє гуляння минеться. }²

Уже ж люди конопельки сіють,
 А нашії у мішечку пріють.
 Серце-чумаче, голубче,
 Чого ж ти не робиш, як лучче? }²

Гуляй, гуляй, моє милування,
 Тільки ходи додому зарання.
 Як не будеш зарання ходити,
 Буду тебе щовечора бити. }²

Уже чумак дочумакувався.
 Штанів нема – очкур перервався.
 Чумакова жінка гуляє,
 А чумака вдома немає. }²

Уже ж люди в полі поорали,
 Ми ж з тобою удвох прогуляли.

БИЛА ЖІНКА МУЖИКА

*с. Крячківка, Полтавщина.
 Розшифрування В. Пилипчака*

Жваво

Била жінка мужика, пішла до жінки.

Пристала до мужика, ще й жінку.

ще й жін - ку, ще й жін - ку про - ха - ти.

Била жінка мужика,
 Пішла позивати.
 Присудили мужикові
 Ще й жінку, ще й жінку }
 Ще й жінку прохати. 2

Та що й од пива болить спина,
 З меду - голова.
 Купи мені горілочки,
 Щоб весела, щоб весела, }
 Щоб весела я була! 2

Та прости мені, моя мила,
 Що ти мене била!
 Куплю тобі стакан меду,
 Коновочку, коновочку, }
 Коновочку пива. 2

В МІСЯЦІ ІЮНІ ВИПАЛА ПОРОША

Житомирщина. Запис Тетяни Шевчук

Життєво
Allegro

1. В мі - ся - ні і - ю - ні ви - па - ла по - ро - ша.

Так дід ба - бу по - ло - бив, що ба - ба хо - ро - ша.

2. Так дід ба - бу по - ло - бив - по - на мо - ло - ди - ця,

мри - ди - ми - вся ба - ба в_ау-бу ба - ба во го - ди - ться!

3(6).Важн пін ба - бу за ру - че - ныку, по - сін у са - до - чок:

Ся - дай, мо - е пи - во - ма - ння, ми - ко - най ціл - то - чок!

4.О - тут, мо - я ба - бо, тут же до - га - дий - ся,

тут во - дя - ци хо - ло - дна - я, тро-шки во - лу - ш - ня!

5.Ста - ли ба - ба й п - пи - ра - ться, а дід ба - бу ки - см!

По-чаль ба - ба бу - льо - та - ла, по - ки не про - шь - я.

7.Ща а ре - сі - лям І - де, ба - ба а ро - ди мі - се:

Чи ти, д - ду, вси - веда, чи ти і - скру - ти - веда,

мо и мо - веда ку - ца - ти - ца, а ти о - ве - ни - веда?

В. Ни - ль дц на ве - рбу, сть Бо - гу мо - ли - ться

Сні-лям в сні - ті мить и бу - ду - не бу - ду мо - ли - ться!

В місяці юні випала пороша.
Тим дід бабу полюбив, що баба хороша. (2)

Тим дід бабу полюбив – вона молодиця,
Придивився бабі в зуби – баба не годиться! (2)

Взяв він бабу за рученьку, повів у садочок:
Сядай, моє шановання, маковий цвіточок! (2)

Отут, моя бабо, тут же догадайся,
Тут водиця холодная, трошки покупайся. (2)

Стала баба й опираться, а дід бабу – києм!
Потиль баба бульботала, поки не пропала. (2)

Виліз дід на вербу, став Богу молитися:
Хвалить Бога, втопив горе – вже буду жениться! (2)

Дід з весіллям їде, баба з води лізе:
Чи ти, діду, впився, чи ти іскрутився,
Що я пошла купатися, а ти оженився? (2)

Виліз дід на вербу, став Богу молитися:
Скільки в світі жить я буду – не буду жениться! (2)

ЯК ПОЙДУ Я ДО КИЄВА ЛЮЛЬКУ КУПУВАТИ

Житомирщина. Запис Тетяни Шевчук

Весело
Одина

1. Як по - їду - я до Ки - є - ва лю - льку
ку - пу - ва - ти. Як по - їду я
до Ки - є - ва лю - льку ку - пу - ва - ти
2(3-9). Лю - льку ку - пу - ва - ти...
На - шовк лю - льку че - рво - ну - ні з ким
то - про - па - ла - ти.

Як поїду я до Києва люльку купувати.	(2)	За крупу, за гроші...
Люльку купувати...		Кури, кури, мій миленький, чорнявий, хороший.
Найшов люльку червону - ні з ким торговати.	(2)	(2)
Ні з ким торговати...		Чорнявий, хороший...
Ой там дівка, ой там Галя пшоном торговала.	(2)	Люлька ж моя червона з вечора курила. (2)
Пшоном торговала...		З вечора курила...
Вона ж мені молодому люльку сторговала.	(2)	Положив я на полицю, впала та й розбилась. (2)
Люльку сторговала...		Впала та й розбилась...
За люлечку - копійчку, за крупу, за гроші.	(2)	Ой пропала волів пара, пропаде й друга. (2)

ЗІБРАЛАСЯ ЗВІРИНА

Житомирщина

Весело
Ойня

Зі - бра - ла - ся зві - ри - на всі - є - ї гро - ма - ди,

по - са - ди - ли ве - дме - дя за сто - лом до ра - ди.

Зібралася звірина всієї громади,
Посадили ведмедя за столом до ради. (2)

Та й стали гадати, та й стали судити,
Ой якого молодця треба оженити? (2)

Та вибрали зайця – хорошого молодця:
Він по полю гуляє, в нього жінки немає. (2)

Зарізали комара панам на вечерю,
Де не взявся пан Пашковський – забрав у кишеню. (2)

А індики – музики, високі, бубнисті,
А ти котик, чернохвостик, не маєш де сісти. (2)

А той щур, як почув, ускочив до хати,
Розібрав, що весілля, та й став танцювати! (2)

ОЙ ЗІЙШЛАСЯ ЗВІРИНА

Волинь

Весело

1. Ой зі-йшла-ся зві-ри-на а всі - є - ю ди-чи-но - ю,
по - ся - ди - ми за сто-лом ве - ді - ди су - дья - ю.

2. Ти й ста - ли су - ди - ти, ста - ли го - во - ри - ти?
Ой ко - го то ми бу - де - мо а ди - чи - ни жо - ни - ти?

3(4,8). О - же - ни - мо за - йди, пре - кра - сно - го ми - ши - дя,
не - хай со - бі жи - ну ма - є, хай по лі - сі не гу - жи - є.

5(13). А во - дяць був дру - жбо - ю, а воєк був слу - жбо - ю.
Ста - ли со - бі го - во - ри - ти: го - сно - ди - но тра зро - би - ти?

6. А сви - ни дя - ка - я бу - де го - сно - ди - ни.
Не - вся ве - прик, хрю - ку, хрю - ку, при - ту - ли - вся ко - ло бо - ку.

7. А во - ро - ни ста - рі жо - ни ко - ро - ний мі - си - ли,
а са - ро - ки бі - ло - ли - ці ска - чуть ко - ло ла - ви.

Ось десь тут по - ді - ли - си на - ші - і ци -мба - ли.
 8(9-12,14). І взяли під бо - ки та й ве - дуть до шлю - бу,
 а ма - дедь до - ро - го - ю ре - ве на всю гу - бу.

Ой зійшлася звірина з всею дичиною,
 Посадили за столом медведя суддюю.

Та й стали судити, стали говорити:
 Ой кого то ми будемо з дичини женити?

Оженимо зайця – прекрасного молодця,
 Нехай собі жінку має, хай по лісі не гуляє!

Оженимо зайця з молодією куною,
 Нехай собі мужа має, хай по воді не гуляє!

А медвідь був дружбою, а вовк був службою,
 Стали собі говорити: господиню тра зробити.

А свиня дикая буде господиня,
 Взявся веприк, хрюку-хрюку, притулився коло боку.

А ворони – старі жони – коровай місили,
 А сороки білолиці скачуть коло лави:
 Ой десь то поділися нашії цимбали?

І взяли під боки та й ведуть до шлюбу,
 А медвідь дорогою реве на всю губу.

Сидить сова за столом, скося поглядає,
 За кого ж це куна пошла, що хвоста не має?

Сидить зайчик за столом, собі промовляє:
 Ой хоч я хвоста не маю, таки собі жінку маю.

А медвідь-дружбойко та коровай крає,
 Тому-сьому, куда швидше – та й до рота пхає.

Де узявсь пан-князь зі своїми псами,
 Розігнав те весілля да й поміж лісами.

Хто куди, хто куди, а медвідь у зіллі.
 Ой Господи ж милосердний, де ж наше весілле?

Сидить зайчик під корчем та й думку думає,
 Що втратився й оженився – а жінки не має!

ЩО ТО В ЛІСІ СТІЛЬКИ СЛУХУ

Волинь. Запис Тетяни Шевчук

Живо

Що то в лісі слі-ляж слуху, що ш-сє-тєв ко-мар му-ху?
Старій му-сі тре все зна-ти, як-то тре-ба пі-дає-ва(ти).

Що то в лісі стільки слуху,
Що посватав комар муху?
Старій мусі тре все знати,
Як-то треба віддава(ти).

Летить муха попереду,
На весілля несе меду.
Летять оси з комарами,
Ідуть з всякими дара(ми).

Як ми пили мед і пиво,
Ми бачили чудо й диво,
Як ми випили по шклянці –
Піднялися в лісі тан(ці).

Взяв метелик в руки скрипку
Та і сів собі під липку.
Як взяв жміль у руки бубен
Та й і сів собі під ду(бом).

Як ударив жміль у бубен –
Пошла в танці липа з дубом.
Пошла в танець ще й береза,
Бо вже вона й не твере(за).

Пішов медвідь і лисиця,
Зобралася всяка птиця,
Пошов танець по долині –
Лист танцює й на кали(ні).

Вже по тому три неділі,
Як ми були на весіллі,
Як ми пили мед і пиво,
Ми бачили чудо й ди(во).

КОЗАЧОК
інструмент - скрипка

Живьо, весело

Скрипка

Музична партитура для скрипки, що складається з п'яти рядків нот. Ключова підпис: один дієзнак (F#). Темп/стиль: Живьо, весело. Початок першого рядка позначено динамічним позначенням 'f'.

ТВОРИ УКРАЇНСЬКИХ АВТОРІВ

ЧОМ, ЧОМ, ЧОМ, ЗЕМЛІ МОЯ

Слова Костянтини Малицької,
мелодія запозичена з сербського фольклору і записана Остапом Нижанківським

Повільно

1. Чом, чом, чом, зем-лі мо-я, так лю-ба ти ме-ні, так лю-ба ти ме-ні?

The first system of the musical score consists of three staves. The top staff is the vocal line, the middle is the piano accompaniment, and the bottom is the bass line. The music is in 4/4 time and features a simple, folk-like melody. The lyrics are written below the vocal staff.

Чом, чом, чом, зем-лі мо-я, ча-ру-є так ме-не кра-са тво-я?

The second system of the musical score continues the melody from the first system. It also consists of three staves (vocal, piano, and bass). The lyrics are written below the vocal staff.

Чом, чом, чом, земле моя,
Так люба ти мені,
Так люба ти мені?
Чом, чом, чом, земле моя,
Чарує так мене
Краса твоя?

Чим, чим, чим манить мене
Пташні твоєї спів,
Пахучий цвіт лісів?
Чим, чим, чим манить мене
Вода річок твоїх,
Що тут пливе?

Тим, тим, тим, дитино, знай,
Що тут ти вперше світ
Узріла в цвіті літ.
Тим, тим, тим, дитино, знай,
Що води ті й ліси –
Твій рідний край!

Тут, тут, тут діди твої
Пролили кров свою
За віру й свободу!
Тут, тут, тут усі твої
Найближчі серденьку
І дорогі.

ПІСНЯ ПРО МАТІР

Слова Бориса Олійника, музика Ігоря Поклада

Andante non troppo

Голос

Ма - ма, ка-пір до-го -

Вск.вно

Ф-п.

ра,

ви-гля-да те-бе ро - са,

A...

тіл-ки ти, на-моє зо - ра, да - ле - ні - єш в на-бе - сах,

Solo

A...

Музыкальный фрагмент с нотами и текстом. Включает вокальную партию и фортепиано.

ДА - ЛЮ - БИ - СЯ, ЖЕ ВЕ ЧЕ - Я - НИ СЯКО - ВА.

Музыкальный фрагмент с нотами и текстом. Включает вокальную партию и фортепиано.

Ты від лю - го - І ЖИ - НИ за - ту - ли - ла нас кривь -

Solo

Музыкальный фрагмент с нотами и текстом. Включает вокальную партию и фортепиано.

МЕ, ПИИ - ХИ - ЛИ - ЛИ - СИ ТИИ - ЛИН ЛЮ - ГО - ТОИ, ЖИ - ДИИ -

A...

ду-хо-во спи-тан - ко-во-е, жи-вот-ны-ко-во, со-ши-м

Mia...

со-ши-ком, си-ра нас-ти-ко, си-ра со-меч-ко. Си-ра

rit. poco a poco

rit. poco a poco

rit. poco a poco

нас-ти-ко, си-ра со-меч-ко.

нас-ти-ки, си-ра со-меч-ко.

pp

Мамо, вечір догоря,
вигляда тебе роса,
тільки ти, немов зоря,
даленієш в небесах,
даленієш, як за віями сльоза.
Ти від лютої зими
затуляла нас крильми,
прихилялася теплим леготом,
задивлялася білим лебедем,
дивом казкою
за віконечком,
сива ластівко,
сиве сонечко.

Сад вишневий на порі,
повернулись журавлі.
а мені, як до зорі,
долітати на крилі –
все до тебе, як до вічної зорі.
Там, де ти колись ішла,
тиха стежка зацвіла
вечоровою матіолою,
житом-долею
світанковою,
дивом-казкою,
юним соняхом,
сива ластівко,
сиве сонечко...

ТЕРНОВА РУЖА

Слова Володимира Іванишина,
музика Галини Менкуш

Moderato cantabile, espressivo

Ва - со - ле ме - бо, ме - бо Вкра - ї - ни. Шли - хи дя -
 ле - кі, сти - гмо мо - гчи - ны. На чи - стях бо - жих, на ру -
 І - вях те - рно - ва ру - жа ці - ля ко - за - нням.
 Те - рно - ва ру - жа, те - рно - ва до - ля, сво - га - дом бі - лям
 М... М... М... М... М...
 кру - жки - сп в не - бі. Те - рно - ва до - ля, те - рно - ва
 ру - жа - і - ду до те - ба, і - ду до те - ба.

Високе небо –
Небо України,
Шляхи далекі,
Стигле мовчання.
На чистих болях,
На руїнах
Тернова ружа
Цвіла коханням.

Приспів:

Тернова ружа,
Тернова доля,
Спогадом білим
Кружляєш в небі.
Тернова доля,
Тернова ружа –
Іду до тебе,
Іду до тебе!

Нас розлучили
Тумани ранні.
Хололо небо
В очах тернових,
В мареві синім
Пливли останні
Терпкі суцвіття
Крил пелюсткових.

Приспів.

Холодні ночі,
Солоні вії,
Губи зашерхли –
Довге чекання.
У снах торкаюсь
Сивої мрії –
Твоєї мрії,
Квіте кохання.

Приспів.

ЯК Я ЛЮБЛЮ ТЕБЕ

Слова Дмитра Луценка,
музика Ігоря Поклада

Tempo rubato

Спів

The first system of the musical score consists of a vocal line and piano accompaniment. The vocal line is written on a single staff with a treble clef and a common time signature. It begins with a whole rest. The piano accompaniment is written on two staves (treble and bass clefs) with a common time signature. It starts with a piano (*p*) dynamic and features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes.

The second system continues the musical score. The vocal line has a treble clef and contains the lyrics "Як я люб - ли те -". The piano accompaniment continues with similar rhythmic patterns. There are some performance markings like *mf* and *ff* in the piano part.

Як я люб - ли те -
ли те -

The third system continues the musical score. The vocal line has a treble clef and contains the lyrics "Бей Бей Хай роз - ка - жуть то - бі во - чо - ри го - лу - бі про мо -". The piano accompaniment continues with similar rhythmic patterns. There are some performance markings like *mf* and *ff* in the piano part.

Бей Бей Хай роз - ка - жуть то - бі во - чо - ри го - лу - бі про мо -
Бей Бей Хай роз - ка - жуть то - бі пов - ні сця - ги кус - та про шас -

Я - лю - блю. Я - лю - блю. Я - лю - блю. Я - лю - блю. Я - лю - блю.
 Я - лю - блю. Я - лю - блю. Я - лю - блю. Я - лю - блю. Я - лю - блю.

мо - щей жур - ты по зна - ко - мей тро - яе все слу - ка - ло слов. Я - лю - блю - лю - те -
 се - рдце мо - е, як ко - лось, рос - ти - тель, бо ро - во же - мля.

бе, хай роз - ка - же мо - я тор - до - ли - ва ду - ша - ти у

мій у - вєсь. Я - лю - блю - лю - те - бе, а ко -

3 3 3 3
 КРИ-МЪ ТЪО - Е - ДО - БЪК - ЛЪ - БЪ ИЪТЪ - ИЪТЪ - ДО - ДЪ - ТЪ - КЪ ДЪСЪ. МЪ

Andante

МЪ КО - ХЪ - ЛЪСЪ, БЪ - МЪ МЪН - СЪ -

БЪ - ЛЪСЪ, 1 ИЪТЪ - КЪ - ЛЪ ДЪ - СЪ

БЪ ТЪКЪ - ДЪСЪ - ИЪТЪ ПОТЪ - ИЪ. МЪ МЪ ДЪО -

бі - лись, мо - ли зует - рі - чи - лись,

в ду - ші ли - шнь - ся бінь ся - мо -

ти. Яке до - ті - ва - є сон - тра - ва, яке о - сінь лис - тя з віт зри -

ка, в д_га - як три - вож - ний літ

му-ка-ю ви-но-ро-ті п'єт. Як я люб-// Як я люб -

лю те-бе! Як я люб - лю те-бе! Як я люб -

Він, роса в роса

лю те-бе! Люб - лю...

pp

Як я люблю тебе!
Хай розкажуть тобі
Вечори голубі
Про мою любов.
Як я люблю тебе!
У дівочій журбі
По знайомій тропі
Все блукаю знов.

Як я люблю тебе,
Хай розкаже моя
Терпелива душа -
Ти у ній увесь.
Як я люблю тебе,
А кохання твоє -
Полохливе пташа -
Полетіло десь.

Приспів:

Як ми кохались,
Навік присягались,
І плакали очі
В тривожнім вогні.
Як ми любились,
Коли зустрічались!
В душі лишився
Біль самоти.
Вже дотліває сон-трава,
Вже осінь листя з віт зрива,
А я в гаях тривожних літ
Шукаю папороті цвіт.

Як я люблю тебе!
Хай розкажуть тобі
Повні спраги вуста
Про щасливу мить.
Як я люблю тебе!
Ти хоч серце моє,
Як колись, розпитай,
Бо воно щемить.

Як я люблю тебе,
Хай розкаже моя
Терпелива душа -
Ти у ній увесь.
Як я люблю тебе,
А кохання твоє -
Полохливе пташа -
Полетіло десь.

Приспів.

Як я люблю тебе! (3)
Люблю!

ДИКІ ГУСИ

Слова Юрія Рибчинського, музика Ігоря Поклада

Andante cantabile

Ой ла-ті-ли ди-кі гу-си, ой ла-ті-ли у на -
ді-лю до-про-ву. Нпа-ло пі-р'я на по -
дір'я, ва-ко-ти-вось над-ва-чір'я у тра-ву.
Ой ла-ті-ли ди-кі гу-си, гой - а, гой -
а, ой ла-ті-ли ди-кі гу-си че-рез
ліс... Не ка-жи сво-їм по-дру-зі,
Moderato
кто то-бі ко-ра-ли зо-ря-ні кри-лі.

Приспів

Як по-сту-ка ніч-ка тем-на у ві-кон-це знов,
не пи-тай ме-не да-рем-но
про мо-ю лю-бов. Ой ле-ті-ли в день о-сі-н-ній
ди-кі гу-си до са-мо-тньої ве-р-би... Там, де дво-є - там ве-сіль-я,
а де тро-є - пер-ші я-го-ди жу-р-би.

Ой летіли дикі гуси,
Ой летіли у неділю дощову.
Впало пір'я на подвір'я,
Закотилось надвечір'я у траву.
Ой летіли дикі гуси, гой-я, гой-я,
Ой летіли дикі гуси через ліс...
Не кажи своїй подрузі,
Хто тобі корали зоряні приніс.

Приспів:
Як постука нічка темна
У віконце знов,
Не питай мене даремно
Про мою любов.

Ой летіли в день осінній
Дикі гуси до самотньої верби...
Там, де двоє – там весілля.
А де троє – перші ягоди журби.

Ой летіли до світання
Дикі гуси через марево ночей...
Бережи своє кохання
Ти, дівчино, від корисливих очей.
Ой летіли понад вечір
Дикі гуси через ліс у зелен гай...
Відчини подрузі двері,
Але серце їй своє не відкривай.

Приспів.

ЧАРІВНА СКРИПКА

Слова Юрія Рибчинського, музика Ігоря Поклада

Andante doloroso

Сі-ла пта - ха бі-ло-кри-ля на ту -
 до лю, сі-ло еси - це
 мо-над во-чір за по - ля. По-ко -
 ха - ла, по-ко-ки-ля и до бо -
 лю мо-ло - до - го, мо-ло-до-го скри-ви -
 ля. По-ко - ха - ла,
 за-чє-ро-ка-на стру-во ю, за-бу -
 ки - ла ти ме-ло-ді-я в га - ш.
 В гай зе - ле - ний жу - ран - ли - во - го пєс -
 ну ю я при - не - сля

сво - є сер - це скри - па - ля. Йшла до//

2

Сіла птаха білокрила на тополю,
 Сіло сонце понад вечір за поля.
 Покохала, покохала я до болю
 Молодого, молодого скрипалю.

Покохала, зачарована струною,
 Зблукала та мелодія в гаю.
 В гай зелений журавлиною весною
 Я принесла своє серце скрипалю.

Йшла до нього, наче місячна царівна,
 Йшла до нього, як до березня весна,
 І не знала, що та музика чарівна
 Не для мене, а для іншої луна.

КОЛИСКОВА ЗОРІ

Слова Миколи Сингаївського, музика Ірини Кириліної

Andante

Солн

Прис-лу-ха-юсь, як спить він

Ф-II

p

слова: роси а роси

снів,

прось до сні - ту не - ко - че він,

прис-лу-ха-юсь, при - слу - ха - юсь...

Чу - ю сон і стр-хан - ні він - го,

в е-ди-ти-чи-му сні - ж - ні -

mp

слова: роси а роси

Госи... При-слу-ха-юсь, при-слу-ха-юсь,

The first system of the musical score consists of a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The vocal line begins with a rest followed by the lyrics 'При-слу-ха-юсь, при-слу-ха-юсь'. The piano accompaniment features a flowing eighth-note melody in the right hand and a more rhythmic bass line in the left hand. Dynamics include piano (p) and piano fortissimo (pff).

мое до сви-де-ств, пред-ста-ви сто-я,

The second system continues the musical score. The vocal line has a triplet of eighth notes. The piano accompaniment maintains the eighth-note texture. Dynamics include piano (p) and piano fortissimo (pff).

мое до сви-де-ств, пред-ста-ви сто-я. При-слу-ха-юсь, при-слу-

The third system continues the musical score. The vocal line has a triplet of eighth notes. The piano accompaniment maintains the eighth-note texture. Dynamics include piano (p) and piano fortissimo (pff).

ха-юсь, как рос-те ис-по-сы - да ни-ли,

The fourth system concludes the musical score. The vocal line has a triplet of eighth notes. The piano accompaniment maintains the eighth-note texture. Dynamics include piano (p) and piano fortissimo (pff).

МОЕ ДО ВЪСХОДНО-НИКЪ СЪЗДАНИЕ І ИИ - ДІИ, ПРИ - СЛУ - ХИ - ЮСЬ, ПРИ - СЛУ -

ХА - ОСА, ПРИ - СЛУ - ХИ - ЮСЬ.

ЧУ - СТИ, СЯ - СУ, ЦІО - ХИ ИИ ДІИ ТІ - БО

ХІИ СЯИ - ДІ, СІИ СІИ - ПРИ ТА ХІИ ИИ - БО. СЯ - СУ ХІИ, СЯ - СУ, ХІИ - НА СІИ -

лі сон ба-ре-ни тей обмань-ки, пра-ді

Моє до спра-ги мо-є і зми-лі, до шир-ки, по веселю рі-

лі при-слу-ха-нось...

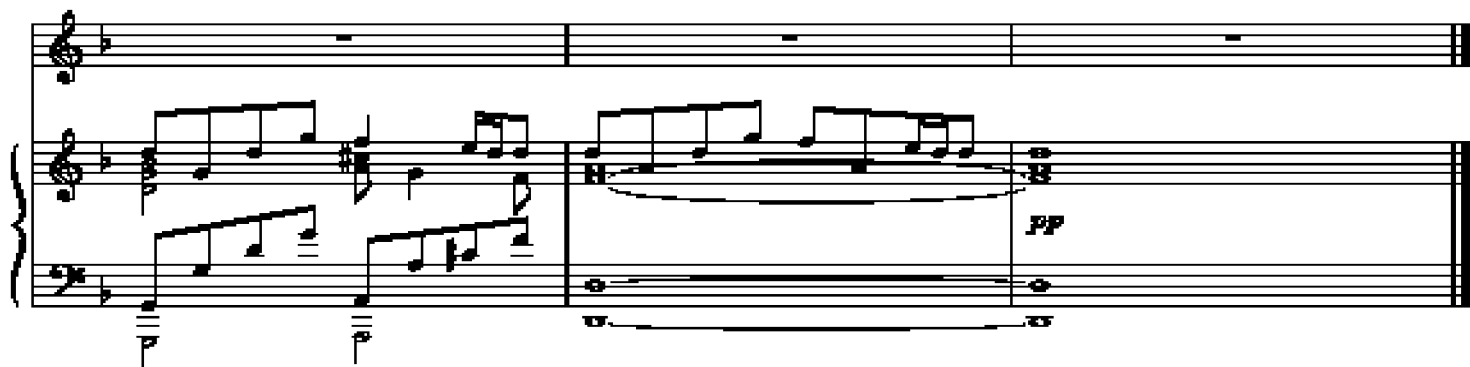
Чу - ти несе-чи і ми-ре-ти

Musical score system 1. Vocal line: *отр.* вы - се ом-ра і сон, і по - стр. Piano accompaniment features triplets in both hands.

Musical score system 2. Piano accompaniment. The right hand has a melodic line with a triplet. The left hand has a bass line.

Musical score system 3. Piano accompaniment. The right hand has a melodic line. The left hand has a bass line.

Musical score system 4. Vocal line: Пре - сту - па - юсь, як світль мій омр. Piano accompaniment includes dynamics markings *mp* and *p*.

Прислухаюсь,
Як спить мій син,
Щось до світу шепоче він,
Прислухаюсь. (2)
Чую сон і зітхання його,
А в дитячому серці вогонь...
Прислухаюсь.

Прислухаюсь,
Мов до сонця, що в травах стоїть,
Мов до пtiці, що лине в блакить.
Прислухаюсь, (2)
Як росте непосида малий,
Мов до власних бажань і надій
Прислухаюсь.

Чуєш, сину, пісня ця для тебе
Від землі, від сонця та від неба.
Сину мій, сину, рідна земля
Сон береже твій зблизька, здаля.

Мов до спраги моєї землі,
До зерна, що не спить у ріллі,
Прислухаюсь...
Чую всесвіт і материн світ,
Чую сина і сон, і політ.
Прислухаюсь,
Як спить мій син...

Алфавітний покажчик народних пісень

А В ГОРОДІ ЧОРНОБРІВ ЗАРОДИВ	353	КОЛО МЛИНА КРЕМЕНИНА	460
А В КОВАЛИХИ СОБАКИ ЛИХІ	326	КОЛО РІЧКИ, КОЛО БРОДУ	479
А НА ДОБРИЙ ВЕЧІР	284	КОЛО ТИХОГО БРОДУ	369
А НАША ХАЗЯЄЧКА МОЛОДА	357	КУПАЛОЧКА З КУПАЛ ІДЕ	346
А СВЯТИЙ МИКОЛА, СІВШИ КОЛО СТОЛА	277	КУСТА, КУСТА, ДА ПШЕНИЧЕНЬКА ГУСТА	334
А СЬОГОДНІ, МАТЬОНКО, ПЕТРОВКА	347	ЛЕТІЛА ЗОЗУЛЯ З ГОРИ ТА В ДОЛИНУ	524
А У ГУБЧІ СЕРЕД СЕЛА	319	МАРІЄ, МАРІЄ, ЧОГО В САДУ ХОДИШ	431
А ХТО В НАШІМ СЕЛІ НЕЖОНАТИЙ ХОДИТЬ	321	МАТИ Ж МОЯ МАТИ, ЩОСЬ МАЮ КАЗАТИ	449
А Я СОБІ ЗАСПІВАЮ СЯКОЇ-ТАКОЇ	424	МАТІНКО МОЯ, ДЕ ТИ ДОЛЮ ДІЛА	517
БИЛА ЖІНКА МУЖИКА	534	МАТІНКО, МАТІНКО НАША	390
БОГ ПЕРЕДВІЧНИЙ ГОРОХ МОЛОТИВ	276	МИ ЦЬОГО ДВОРА НЕ МИНАЄМО	275
БРАТІК СЕСТРИЦЮ РОЗПЛАТАВ	376	НА ВГОРОДІ ЯВОРИ	453
БУВАЙТЕ ЗДОРОВІ, РУТЕШНІ ЛЮДИ	484	НА ГРЯНІЙ НЕДІЛІ РУСАЛКИ СИДІЛИ	337
БУВАЙТЕ ЗДОРОВІ, ШЛЯХИ ТА ДОРОГИ	483	НА ДВОРІ ЧОРНА ХМАРА В'ЄТЬСЯ	276
БУДЕ ТОБІ, МОЯ МАТІНКО	370	НА ЖОВТЕНЬКОМУ ПІСОЧКУ	478
БУЛА В МЕНЕ СТАРА МАТИ	409	НА ІВАНА КУПАЙЛОГО	345
В ВИФЛІЕМІ МІСТІ ІСУС СЯ РОДИВ	263	НА НАШУ, ХЛОПЦІ, НА НАШУ	303
В МІСТІ ВИФЛІЕМІ СТАЛАСЯ НОВИНА	265	НА ПОПІВСЬКІЙ СІНОЖАТІ	404
В МІСЯЦІ ПОНІ ВИПАЛА ПОРОША	535	НАЙСВІТША ПАННА	266
В ПОЛІ РУТОЧКА ЗІВ'ЯЛА	351	НАСТУПАЄ ЧОРНА ХМАРА, А ЗА НЕЮ СИНЯ	475
ВЕДУ РУСАЛКУ ІЗ БОРУ ДО БОРУ	338	НАША МАЛАНКА – ПОДНІСТРЯНКА	298
ВЖЕ СОНЕЧКО В РОЗІ, А МИ Й У ДОРОЗІ	354	НЕ ЖАЛЬ МЕНЕ Ж ВЕЧОРОЧКА	426
ВИЙДИ, ВИЙДИ, ЗІРКО	420	НЕ ЩЕБЕЧЕ СОЛОВЕЙКО	469
ВИЙДИ, МАТІНКО, ВИЙДИ	379	НЕБО ЯСНІ ЗІРКИ ВКРИЛИ	283
ВИСОКА ВЕРБА	442	НЕМА В СВІТІ ПРАВДИ	391
ВИСОКА ЛІСОЧКА	437	НЕМА МОГО ПЕТРУСЯ	313
ВИЙСЬКО ЙДЕ, ВИЙСЬКО ЙДЕ	397	НОВА РАДОСТЬ НАМ ЯВИЛАСЬ	258
ГАРНИЙ БАРВИНОК НА ВІНОК	351	ОД ПОЛЯ ДО ПОЛЯ ВИРОСЛА ТОПОЛЯ	440
ГЕЙ, ДОЛИНО, ДОЛИНОЧКО	439	ОДИН МІСЯЦЬ СХОДЕ	421
ГІЛЕЧКО ЗАВИВАЄМО	368	ОЙ БЕРУ Я ЯГІДКИ	436
ГОВОРИЛА ЯБЛУНЬКА	385	ОЙ БОДАЙ ТАЯ СТЕПОВАЯ МОГИЛА ЗАПАЛА	425
ДА ДУБОВОЮ ВОЛИ ГНАЛА	510	ОЙ БУЛА В МЕНЕ МАТИ-МАЧУХА	333
ДА ІШЛИ ДІВКИ	344	ОЙ В ЛІСКУ, В ЛІСКУ НА ЖОВТІМ ПІСКУ	280
ДА Й КОЛИСЬ, ЯК БУЛИ НЕВІРНІ ЛЮДИ	392	ОЙ В НОВОМУ КОЛОДЯЗІ	352
ДЕ ТИ, ВЕСНА КРАСНА?	301	ОЙ ВИОРЮ НИВКУ ШИРОКУЮ	521
ДОБРИЙ ВЕЧІР, ЩОДРИЙ ВЕЧІР	288	ОЙ ВОЛИ МОЇ ПОЛОВЕЙКІ	491
ДОНЕЧКО Ж ТИ МОЯ	389	ОЙ ВОЛИ, ВОЛИ СІРІ, ПОЛОВІ	505
ДУМАЙ ЖЕ, ДУМАЙ, ПОДРУЖЕНЬКО	367	ОЙ ГАЮ МІЙ, ГАЮ	503
ЖУРАВЛИКИ ОДЛЕТІЛИ	442	ОЙ ГЛИБОКИЙ КОЛОДЯЗЮ, ЗОЛОТІ КЛЮЧІ	458
З ВОЛОКА ТЕЧЕ – Й У ХАТІ СУХО	278	ОЙ ГОРЕ ТІЙ ЧАЙЦІ	401
ЗА ГОРОЮ ЗА КРУТОЮ	450	ОЙ ГОРЕ, ГОРЕ З ТАКОЮ РОДИНОЮ	522
ЗАЇХАВ ЧУМАК ІЗ КРИМУ ДОДОМУ	403	ОЙ ГУЛЯЛА ЧУМАКОВА ЖІНКА	533
ЗАЙДИ, ЗАЙДИ, МІСЯЧЕНЬКУ	462	ОЙ ДАВНО, ДАВНО В МАТІНКИ БУЛА	502
ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ	328	ОЙ ДЕ Ж ЦЕ ТИ, ПОДРУЖЕНЬКО	384
ЗАПЛАКАЛА ТА ГАЛИНА	377	ОЙ ДІВА МАРІЯ СИНА ПОРОДИЛА	256
ЗАСКРИПІЛИ ВОРИТЕЧКА	378	ОЙ ДЯДЮ, ДЯДЮ, БІГ ТЕБЕ ЗОВЕ	285
ЗАЩЕБЕТАЛА СИВА ЛАСТІВКА	295	ОЙ ЖНІТЕ, ЖЕНЧИКИ, ЖНІТЕ	355
ЗІБРАВ БАТЬКО КУМПАНІЮ	526	ОЙ ЖУРАВКО, ЖУРАВКО	504
ЗІБРАЛАСЯ ЗВІРИНА	540	ОЙ ЗА ТОКОМ, ЗА ТОКОМ	423
ЗЙДИ, ЗЙДИ, ЗІРКО	419	ОЙ ЗАДУТА ДОРІЖЕНЬКА	490
ЗЙШОВ МІСЯЦЬ, ЗЙШОВ ЯСНИЙ	396	ОЙ ЗАЖУРИЛАСЯ БІДНАЯ УДІВОНЬКА	463
І ОЙ ТАМ В ВИФЛІЕМІ	262	ОЙ 3-ЗА ГІР, 3-ЗА ГІР ВИПЛАТАВ СОКІЛ	400
І ОЙ ЩОБ ЖЕ Я БУЛА ЗНАЛА	507	ОЙ 3-ЗА ПІРОНЬКИ ДА 3-ЗА КРУТОЇ	286
І ТИ, КУМА, І Я, КУМА, ОДНОЇ НАТУРИ	533	ОЙ 3-ЗА ГОРИ КАМ'ЯНОЇ	269
ІЗ-ЗА ГОРИ ТО НЕ ГРІМ ГРИМИТЬ	375	ОЙ 3-ЗА ГОРИ, ГОРИ ТРИ МІСЯЦІ ЯСНІ	316
ІШЛА ВДОВА ДОЛИНОЮ	519	ОЙ ЗЙШЛАСЯ ЗВІРИНА	541
КАЧАТА, ГУСЯТА УСІ ГОРИ ВКРИЛИ	320	ОЙ І ХОДИВ ЖЕ Я ТА Й НЕ ДЕНЬ І НЕ ДВА	267
КЛАНЯЙСЯ, МАРІЙКО	372	ОЙ ІВАНЕ, ІВАНЕ, ІВАНЕ	347
КОЗАЧОК	544	ОЙ ЇХАЛИ ЧУМАКИ З УКРАЇНИ	402
КОЛИСАЛА Я ДИТИНОНЬКУ МАЛЕНЬКУ	388	ОЙ КОБ ЖЕ Я ЗНАЛА, ЩО БУДУ ВМИРАТИ	511

ОЙ КОВАЛЮ, КОВАЛЬ-КОВАЛЕНКУ	514	ПОКОСИЛИ СІНО	494
ОЙ КРИКНУ І ГУКНУ ІЗ СТРОКУ ДОДОМУ	414	ПОКОТИЛАСЬ ПО ДОРОЗІ ЦИНОВА ТАРІЛКА	320
ОЙ КУДА Я ІДУ	488	ПОЛОВИНА САДУ ЦВІТЕ	428
ОЙ КУТУСЮ, КУТУСЮ	387	ПОПІД ГАЄМ ЗЕЛЕНЕНЬКИМ	481
ОЙ ЛЕЖАЛИ ЖЕНЧИКИ, ЛЕЖАЛИ	356	ПОПІД ЛІСОМ ЛІЩИНА	359
ОЙ ЛЕТІВ ЖЕ СИЗИЙ ГОЛУБ	374	ПОРОДИЛА МЕНЕ МАТИ	508
ОЙ ЛЕТІЛИ ГУСИ ТА ВСЕ СИЗОКРИЛІ	405	ПОРОСЛИ Й УКРОПИ	323
ОЙ МАМУНЮ, УМИРАЮ	429	ПОХИЛЬЧАСТЕ ДЕРЕВЕЧКО	373
ОЙ МАМУНЮ, УМИРАЮ	430	ПРЕЧИСТАЯ МАТИ ХОДИЛА ЩЕДРОВАТИ	282
ОЙ МАТИ Ж, МАТИ, ТИ Й ПОРАДНИЦЕ Й У ХАТІ	512	ПРИЇХАЛА ПОШТА	518
ОЙ МИКИТО, МИКИТО	509	ПУСТІТЬ ДО ХАТИ, БУДЕМ ПЛЯСАТИ	277
ОЙ МОРОЗЕ, МОРОЗЕНКО	395	СВІТИ, СВІТИ, МІСЯЧЕНЬКУ	498
ОЙ НЕ ЖАЛЬКО МЕНІ	500	СИЗОКРИЛИЙ ГОЛУБОНЬКУ	476
ОЙ НЕ ЛІТАЙ ЖЕ ТИ, ДА ТИ ЧОРНАЯ ЖЕ ГАЛКО	443	СТЕЛІТЕСЬ, КУДРІ, БО Я ІДУ	360
ОЙ НЕ РОСТИ, КРОПЕ	324	СТОЯЛА СОСНА СЕРЕД ДУНАЮ	254
ОЙ НЕ ХОДЯТЬ ХЛОПЦІ ДО НАС БЕРЕГАМИ	441	СУДИ, БОЖЕ, ДА ЛАТАТТЄ ДОЖДАТИ	332
ОЙ НОВИНА В НАС, НОВИНА	259	СЬОГОДНІ ІВАНА, Й А ЗАВТРА КУПАЛА	342
ОЙ ПІДУ Я СОБИ В ЗЕЛЕНІЙ ГАЙОЧОК	434	ТА РОЗСТИЛАЙСЯ, БАРВІНОЧКУ	452
ОЙ ПЛАЧУ Я, ПЛАЧУ	501	ТА ЧЕРВОНА ТА КАЛИНОНЬКА	434
ОЙ ПЛЯШУ, ПЛЯШУ	279	ТА ЩО ТИ ГАДАЄШ, ПАНЕ ГОСПОДАРЮ?	257
ОЙ ПО ГОРІ ЛЬОН, ЛЬОН	328	ТАК РАНО, МОЯ НЕНЬКО, ТАК РАНО	365
ОЙ ПО МОРЮ, МОРЮ СИНЬОМУ	384	ТАМ НА РІЧЦІ, НА КРИНИЦІ	300
ОЙ ПОВІЙ, ВІТРЕ ТА БУЙНЕСЕНЬКИЙ	492	ТЕПЛІЙ ВІТРЕЦЬ ПОВІВАЄ	312
ОЙ ПОПІД ГАЙ ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ	451	ТЕРЕН, МАТИ, КОЛО ХАТИ	438
ОЙ ПОРОСТИ, КРОПЕ	325	ТИ ДОНЕЧКО, ТИ УЛЯНОЧКО	515
ОЙ ПОХОЖЕНО, А ПОБРОЖЕНО	464	ТИ РОЗВИВАЙСЬ, ВИСОКИЙ ДУБЕ	446
ОЙ ПРИ ЛУЖКУ, ПРИ ЛУЖКУ	457	ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ	466
ОЙ ПРОВЕДУ РУСАЛОЧОК ДО БРОДУ	339	ТУМА ТАНЧИК ВИВОДИТЬ	304
ОЙ САМА Я, САМА, В ПОЛІ ЖИТО ЖАЛА	497	У НЕДІЛЮ РАНО-ПОРАНЕНЬКУ	523
ОЙ СТОЯЛА ЛИПА ТОНКА ТА ВЕЛИКА	297	УБЕРЕМО КУСТА	335
ОЙ ТАМ ГАННУСЯ ВОЛИКИ ПАСЛА	273	ФАЙНА ПАНЕНКА ПО ГОРІ ХОДИЛА	272
ОЙ ТАМ ЗА ЛІСОЧКОМ	455	ХЛОПЦІ-ЧОРНОМОРЦІ РИБАЦЬКОГО РОДУ	482
ОЙ ТАМ КОЛО МЛИНУ	456	ХОДИТЬ ЖУРАВ ПО ГОРІ	513
ОЙ ТАМ МАЛАНКА ПЛАТТЯЧКО ПРАЛА	274	ХОДИТЬ СОРОКА КОЛО ПОТОКА	327
ОЙ ТАМ НА ГОРІ В ШОВКОВОЙ ТРАВІ	412	ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛЬЦЕ ВЕЗЛИ КЛЕН-ДЕРЕВЦЕ	317
ОЙ ТАМ У ПОЛІ ВИРОСЛА СОСНА	281	ЧИ ВОНА ВАМ, ТАТУ Й МАМО	493
ОЙ ТИ Ж МОЯ Й МАТИ	525	ЧИ Є, ЧИ НЕМА Й ГОСПОДАР ВДОМА?	255
ОЙ ТИ ІВАНКУ-ПОПОВИЧУ	349	ЧОМ ТИ, РОЖЕНЬКО, В ГОРОДІ ЄДНА?	270
ОЙ ТИ СОЛОВЕЙКО	302	ЧОРНОМОРЕЦЬ, МАТІНКО	422
ОЙ ТРІЙЦЯ, ТРІЙЦЯ	331	ШО В БАТЬКА, БАТЬКА ОДИН СИНОЧОК	268
ОЙ У ГОРОДІ, ОЙ У ЧИСТОКОЛЛІ	272	ШО ТО В НЕБІ ЗАДЗВЕНІЛО	330
ОЙ У ЛІСІ НА ГОРІСІ	322	ЩЕДРИЙ ВЕЧІР З НАМИ	260
ОЙ У ЛУЗІ ТА ЩЕ Й ПРИ БЕРЕГУ	410	ЩЕДРИЙ ВЕЧІР З НАМИ, ЩАСЛИВА ГОДИНА	261
ОЙ У ЛУЗІ, ПРИ ЛУЖЕЧКУ	408	ЩЕДРИЙ ВЕЧІР НА СВЯТИЙ ВЕЧІР	291
ОЙ У ПОЛІ БИЛИНА СТОЯЛА	448	ЩЕДРИЙ ВЕЧІР НА СВЯТИЙ ВЕЧІР	287
ОЙ У ПОЛІ ВІТЕР ВІЄ, А ЖИТО ПОЛОВІЄ	433	ЩЕДРИЙ ВЕЧІР, ДОБРИЙ ВЕЧІР	292
ОЙ У ПОЛІ ДРЕВО	485	ЩЕДРИК, ЩЕДРИК, ЩЕДРИВОЧКА	290
ОЙ У ПРАВУ СЕРЕДУ	311	ЩО Ж БО І СЕЄ ЗА СЕЛО	374
ОЙ У САДОЧКУ Й У ЗАТИНОЧКУ	358	ЩО Ж ТИ, МАТЬОНКО, НАРОБИЛА	516
ОЙ У САДУ СОЛОВЕЙКО	459	ЩО Й У НЕДІЛЕНЬКУ РАНО	371
ОЙ У ЧЕТВЕР ПО ВЕЧЕРІ	394	ЩО ПЕТРІВОЧКИ ДВІ НЕДІЛЕЧКИ	348
ОЙ УЧОРА В КУМИ	528	ЩО ТО В ЛІСІ СТІЛЬКИ СЛУХУ	543
ОЙ ХОДИЛА ДА НАСТУШКА	381	ЩОДРИЙ ВЕЧОР, ДОБРИЙ ВЕЧОР	289
ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНА ПО САДУ	350	Я В КРИВОГО ТАНЦЯ ТА Й НЕ ВИВЕДУ КІНЦЯ	310
ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНОНЬКА ПО САДОЧКУ	489	Я Ж ДУМАЛА, В БАТЬКА Й ГОРЕ	495
ОЙ ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН	386	Я Ж ДУМАЛА, СИНКУ, НЕВІСТОЧКУ МАТИ	407
ОЙ ЧИ Я СПИЛА, ЧИ Я ЗЇЛА	506	Я МАЛЕНЬКИЙ ПАХОЛЬЧИК	329
ОЙ ЧОГОСЬ МЕНІ ОЙ СПИТЬСЯ, ДРІМАЄТЬСЯ	399	ЯК ПІДУ ДО БАТЬКА, ПОПРОШУСЯ	340
ОЙ ЯК ПРИЛІТАЛИ ТА Й ДВА СОКОЛОНЬКИ	294	ЯК ПОЙДУ Я ДО КИЄВА ЛЮЛЬКУ КУПУВАТИ	539
ОЙ ЯК СЯДУ Я КРАЙ ОКОНЕЧКА ПРЯСТИ	499	ЯК ПОСІЮ РОЖУ	340
ОЙ ЯСНА-КРАСНА НА НЕБІ ЗОРЯ	293	ЯК У ЛУЗІ, ТАК І В ЛІСІ	487
ОРЕЛ ПОЛЕ ПООРАВ	309		
ПАНЕ ГОСПОДАРЮ, ВОЗГЛІДИСЯ ДО НАС	299		
ПО САДУ ХОДИЛА, РУЖУ САДИЛА	271		

Співає Ніна Матвієнко

ПІСЕННИЙ КАЛЕНДАР УКРАЇНИ

Колядки та щедрівки

СТОЯЛА СОСНА СЕРЕД ДУНАЮ	254
ЧИ Є, ЧИ НЕМА Й ГОСПОДАР ВДОМА?	255
ОЙ ДІВА МАРІЯ СИНА ПОРОДИЛА	256
ТА ЩО ТИ ГАДАЄШ, ПАНЕ ГОСПОДАРЮ?	257
НОВА РАДОСТЬ НАМ ЯВИЛАСЬ	258
ОЙ НОВИНА В НАС, НОВИНА	259
ЩЕДРИЙ ВЕЧІР З НАМИ	260
ЩЕДРИЙ ВЕЧІР З НАМИ, ЩАСЛИВА ГОДИНА	261
І ОЙ ТАМ В ВИФЛІЕМІ	262
В ВИФЛІЕМІ МІСТІ СУС СЯ РОДИВ	263
В МІСТІ ВИФЛІЕМІ СТАЛАСЯ НОВИНА	265
НАЙСВІТША ПАННА	266
ОЙ І ХОДИВ ЖЕ Я ТА Й НЕ ДЕНЬ І НЕ ДВА	267
ШО В БАТЬКА, БАТЬКА ОДИН СИНОЧОК	268
ОЙ З-ЗА ГОРИ КАМ'ЯНОЇ	269
ЧОМ ТИ, РОЖЕНЬКО, В ГОРОДІ ЄДНА?	270
ПО САДУ ХОДИЛА, РУЖУ САДИЛА	271
ФАЙНА ПАНЕНКА ПО ГОРІ ХОДИЛА	272
ОЙ У ГОРОДІ, ОЙ У ЧИСТОКОЛЛІ	272
ОЙ ТАМ ГАННУСЯ ВОЛИКИ ПАСЛА	273
ОЙ ТАМ МАЛАНКА ПЛАТТЯЧКО ПРАЛА	274
МИ ЦЬОГО ДВОРА НЕ МИНАЄМО	275
НА ДВОРІ ЧОРНА ХМАРА В'ЄТЬСЯ	276
БОГ ПРЕДВІЧНИЙ ГОРОХ МОЛОТИВ	276
ПУСТІТЬ ДО ХАТИ, БУДЕМ ПЛЯСАТИ	277
А СВЯТИЙ МИКОЛА, СІВШИ КОЛО СТОЛА	277
З ВОЛОКА ТЕЧЕ – Й У ХАТИ СУХО	278
ОЙ ПЛЯШУ, ПЛЯШУ	279
ОЙ В ЛІСКУ, В ЛІСКУ НА ЖОВТІМ ПІСКУ	280
ОЙ ТАМ У ПОЛІ ВИРОСЛА СОСНА	281
ПРЕЧИСТАЯ МАТИ ХОДИЛА ЩЕДРОВАТИ	282
НЕБО ЯСНІ ЗІРКИ ВКРИЛИ	283
А НА ДОБРИЙ ВЕЧІР	284
ОЙ ДЯДЮ, ДЯДЮ, БІГ ТЕБЕ ЗОВЕ	285
ОЙ З-ЗА ГІРОНЬКИ ДА З-ЗА КРУТОЇ	286
ЩЕДРИЙ ВЕЧІР НА СВЯТИЙ ВЕЧІР	287
ДОБРИЙ ВЕЧІР, ЩОДРИЙ ВЕЧІР	288
ЩОДРИЙ ВЕЧОР, ДОБРИЙ ВЕЧОР	289
ЩЕДРИК, ЩЕДРИК, ЩЕДРИВОЧКА	290
ЩЕДРИЙ ВЕЧІР НА СВЯТИЙ ВЕЧІР	291
ЩЕДРИЙ ВЕЧІР, ДОБРИЙ ВЕЧІР	292
ОЙ ЯСНА-КРАСНА НА НЕБІ ЗОРЯ	293
ОЙ ЯК ПРИЛІТАЛИ ТА Й ДВА СОКОЛОНЬКИ	294
ЗАЩЕБЕТАЛА СИВА ЛАСТІВКА	295
ОЙ СТОЯЛА ЛИПА ТОНКА ТА ВЕЛИКА	297
НАША МАЛАНКА – ПОДНІСТРЯНКА	298
ПАНЕ ГОСПОДАРЮ, ВОЗГЛІДИСЯ ДО НАС	299
ТАМ НА РІЧЦІ, НА КРИНИЦІ	300
Веснянки	
ДЕ ТИ, ВЕСНА КРАСНА?	301
ОЙ ТИ СОЛОВЕЙКО	302
НА НАШУ, ХЛОПЦІ, НА НАШУ	303
ТУМА ТАНЧИК ВИВОДИТЬ	304
ОРЕЛ ПОЛЕ ПООРАВ	309
Я В КРИВОГО ТАНЦЯ ТА Й НЕ ВИВЕДУ КІНЦЯ	310
ОЙ У ПРАВУ СЕРЕДУ	311
ТЕПЛИЙ ВІТРЕЦЬ ПОВІВАЄ	312
НЕМА МОГО ПЕТРУСЯ	313
ОЙ З-ЗА ГОРИ, ГОРИ ТРИ МІСЯЦІ ЯСНІ	316
ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛЬЦЕ ВЕЗЛИ КЛЕН-ДЕРЕВЦЕ	317
А У ГУБЧІ СЕРЕД СЕЛА	319
ПОКОТИЛАСЬ ПО ДОРОЗІ ЦИНОВА ТАРІЛКА	320
КАЧАТА, ГУСЯТА УСІ ГОРИ ВКРИЛИ	320
А ХТО В НАШІМ СЕЛІ НЕЖОНАТИЙ ХОДИТЬ	321
ОЙ У ЛІСІ НА ГОРІСІ	322

ПОРОСЛИ Й УКРОПИ	323
ОЙ НЕ РОСТИ, КРОПЕ	324
ОЙ ПОРОСТИ, КРОПЕ	325
А В КОВАЛИХИ СОБАКИ ЛИХІ	326
ХОДИТЬ СОРОКА КОЛО ПОТОКА	327
ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ	328
ОЙ ПО ГОРІ ЛЬОН, ЛЬОН	328
Я МАЛЕНЬКИЙ ПАХОЛЬЧИК	329
ШО ТО В НЕБІ ЗАДЗВЕНІЛО	330

Пісні до Зелених свят

ОЙ ТРІЩА, ТРІЩА	331
СУДИ, БОЖЕ, ДА ЛАТАТЄ ДОЖДАТИ	332
ОЙ БУЛА В МЕНЕ МАТИ-МАЧУХА	333
КУСТА, КУСТА, ДА ПШЕНИЧЕНЬКА ГУСТА	334
УБЕРЕМО КУСТА	335
НА ГРЯНІЙ НЕДІЛІ РУСАЛКИ СИДІЛИ	337
ВЕДУ РУСАЛКУ ІЗ БОРУ ДО БОРУ	338
ОЙ ПРОВЕДУ РУСАЛОЧОК ДО БРОДУ	339

Купальські та петрівчані

ЯК ПОСІО РОЖУ	340
ЯК ПІДУ ДО БАТЬКА, ПОПРОШУСЯ	340
СЬОГОДНІ ІВАНА, Й А ЗАВТРА КУПАЛА	342
ДА ШЛИ ДІВКИ	344
НА ІВАНА КУПАЙЛОГО	345
КУПАЛОЧКА З КУПАЛ ІДЕ	346
А СЬОГОДНІ, МАТЬОНКО, ПЕТРОВКА	347
ОЙ ІВАНЕ, ІВАНЕ, ІВАНЕ	347
ЩО ПЕТРІВОЧКИ ДВІ НЕДІЛЧКИ	348
ОЙ ТИ ІВАНКУ-ПОПОВИЧУ	349
ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНА ПО САДУ	350
В ПОЛІ РУТОЧКА ЗІВ'ЯЛА	351
ГАРНИЙ БАРВІНОК НА ВІНОК	351
ОЙ В НОВОМУ КОЛОДЯЗІ	352
А В ГОРОДІ ЧОРНОБРІВ ЗАРОДИВ	353

Жниварські й обжинкові

ВЖЕ СОНЕЧКО В РОЗІ, А МИ Й У ДОРОЗІ	354
ОЙ ЖНІТЕ, ЖЕНЧИКИ, ЖНІТЕ	355
ОЙ ЛЕЖАЛИ ЖЕНЧИКИ, ЛЕЖАЛИ	356
А НАША ХАЗЯЄЧКА МОЛОДА	357

ПІСНІ РОДИННОГО КОЛА

Весільні

ОЙ У САДОЧКУ Й У ЗАТИНОЧКУ	358
ПОПІД ЛІСОМ ЛІЩИНА	359
СТЕЛІТЬСЯ, КУДРІ, БО Я ІДУ	360
ТАК РАНО, МОЯ НЕНЬКО, ТАК РАНО	365
ДУМАЙ ЖЕ, ДУМАЙ, ПОДРУЖЕНЬКО	367
ПЛЕЧКО ЗАВИВАЄМО	368
КОЛО ТИХОГО БРОДУ	369
БУДЕ ТОБІ, МОЯ МАТІНКО	370
ЩО Й У НЕДІЛЕНЬКУ РАНО	371
КЛАНЯЙСЯ, МАРІЙКО	372
ПОХИЛЬЧАСТЕ ДЕРЕВЕЧКО	373
ЩО Ж БО І СЕЄ ЗА СЕЛО	374
ОЙ ЛЕТІВ ЖЕ СИЗИЙ ГОЛУБ	374
ІЗ-ЗА ГОРИ ТО НЕ ГРИМ ГРИМИТЬ	375
БРАТІК СЕСТРИЦЮ РОЗПЛІТАВ	376
ЗАПЛАКАЛА ТА ГАЛИНА	377
ЗАСКРИПЛИ ВОРТЕЧКА	378
ВИЙДИ, МАТІНКО, ВИЙДИ	379
ОЙ ХОДИЛА ДА НАСТУШКА	381
ОЙ ПО МОРЮ, МОРЮ СИНЬОМУ	384
ОЙ ДЕ Ж ЦЕ ТИ, ПОДРУЖЕНЬКО	384
ГОВОРІЛА ЯБЛУНЬКА	385

Коліскові

ОЙ ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН	386
--------------------------	-----

ОЙ КУТУСЮ, КУТУСЮ	387
КОЛИСАЛА Я ДИТИНОНЬКУ МАЛЕНЬКУ	388

Похвальні

ДОНЕЧКО Ж ТИ МОЯ	389
МАТІНКО, МАТІНКО НАША	390

ПОБУТОВИЙ СПІВ

Псалми, історичні та станові пісні

НЕМА В СВІТІ ПРАВДИ	391
ДА Й КОЛИСЬ, ЯК БУЛИ НЕВІРНІ ЛЮДИ	392
ОЙ У ЧЕТВЕР ПО ВЕЧЕРІ	394
ОЙ МОРОЗЕ, МОРОЗЕНКО	395
ЗІЙШОВ МІСЯЦЬ, ЗІЙШОВ ЯСНИЙ	396
ВІЙСЬКО ЙДЕ, ВІЙСЬКО ЙДЕ	397
ОЙ ЧОГОСЬ МЕНІ ОЙ СПИТЬСЯ, ДРІМАЄТЬСЯ	399
ОЙ 3-ЗА ГІР, 3-ЗА ГІР ВИЛІТАВ СОКІЛ	400
ОЙ ГОРЕ ТІЙ ЧАЙЦІ	401
ОЙ ІХАЛИ ЧУМАКИ З УКРАЇНИ	402
ЗАІХАВ ЧУМАК ІЗ КРИМУ ДОДОМУ	403
НА ПОПІВСЬКІЙ СІНОЖАТІ	404
ОЙ ЛЕТИЛИ ГУСИ ТА ВСЕ СИЗОКРИЛІ	405
Я Ж ДУМАЛА, СИНКУ, НЕВІСТОЧКУ МАТИ	407
ОЙ У ЛУЗІ, ПРИ ЛУЖЕЧКУ	408
БУЛА В МЕНЕ СТАРА МАТИ	409
ОЙ У ЛУЗІ ТА ЩЕ Й ПРИ БЕРЕГУ	410
ОЙ ТАМ НА ГОРІ В ШОВКОВОЙ ТРАВІ	412
ОЙ КРИКНУ І ГУКНУ ІЗ СТРОКУ ДОДОМУ	414

Кохання та дошлюбні взаємини

ЗІЙДИ, ЗІЙДИ, ЗІРКО	419
ВИЙДИ, ВИЙДИ, ЗІРКО	420
ОДИН МІСЯЦЬ СХОДЕ	421
ЧОРНОМЕРЕЦЬ, МАТІНКО	422
ОЙ ЗА ТОКОМ, ЗА ТОКОМ	423
А Я СОБІ ЗАСПІВАЮ СЯКОЇ-ТАКОЇ	424
ОЙ БОДАЙ ТАЯ СТЕПОВАЯ МОГИЛА ЗАПАЛА	425
НЕ ЖАЛЬ МЕНЕ Ж ВЕЧОРОЧКА	426
ПОЛОВИНА САДУ ЦВІТЕ	428
ОЙ МАМУНЮ, УМИРАЮ	429
ОЙ МАМУНЮ, УМИРАЮ	430
МАРІЄ, МАРІЄ, ЧОГО В САДУ ХОДИШ	431
ОЙ У ПОЛІ ВІТЕР ВІЄ, А ЖИТО ПОЛОВІЄ	433
ТА ЧЕРВОНА ТА КАЛИНОНЬКА	434
ОЙ ПІДУ Я СОБІ В ЗЕЛЕНИЙ ГАЙОЧОК	434
ОЙ БЕРУ Я ЯГІДКИ	436
ВИСОКА ЛІСОЧКА	437
ТЕРЕН, МАТИ, КОЛО ХАТИ	438
ГЕЙ, ДОЛИНО, ДОЛИНОЧКО	439
ОД ПОЛЯ ДО ПОЛЯ ВИРОСЛА ТОПОЛЯ	440
ОЙ НЕ ХОДЯТЬ ХЛОПЦІ ДО НАС БЕРЕГАМИ	441
ВИСОКА ВЕРБА	442
ЖУРАВЛИКИ ОДЛІТЛИ	442
ОЙ НЕ ЛІТАЙ ЖЕ ТИ, ДА ТИ ЧОРНАЯ ЖЕ ГАЛКО	443
ТИ РОЗВИВАЙСЯ, ВИСОКИЙ ДУБЕ	446
ОЙ У ПОЛІ БИЛИНА СТОЯЛА	448
МАТИ Ж МОЯ МАТИ, ЩОСЬ МАЮ КАЗАТИ	449
ЗА ГОРОЮ ЗА КРУТОЮ	450
ОЙ ПОПІД ГАЙ ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ	451
ТА РОЗСТИЛАЙСЯ, БАРВИНОЧКУ	452
НА ВГОРОДІ ЯВОРИ	453
ОЙ ТАМ ЗА ЛІСОЧКОМ	455
ОЙ ТАМ КОЛО МЛИНУ	456
ОЙ ПРИ ЛУЖКУ, ПРИ ЛУЖКУ	457
ОЙ ГЛИБОКИЙ КОЛОДЯЗЮ, ЗОЛОТІ КЛЮЧІ	458
ОЙ У САДУ СОЛОВЕЙКО	459
КОЛО МЛИНА КРЕМЕНИНА	460
ЗАЙДИ, ЗАЙДИ, МІСЯЧЕНЬКУ	462
ОЙ ЗАЖУРИЛАСЯ БІДНАЯ УДІВОНЬКА	463
ОЙ ПОХОЖЕНО, А ПОБРОЖЕНО	464
ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ	466
НЕ ЩЕБЕЧЕ СОЛОВЕЙКО	469

НАСТУПАЄ ЧОРНА ХМАРА, А ЗА НЕЮ СИНЯ	475
СИЗОКРИЛИЙ ГОЛУБОНЬКУ	476
НА ЖОВТЕНЬКОМУ ПІСОЧКУ	478
КОЛО РІЧКИ, КОЛО БРОДУ	479
ПОПІД ГАЄМ ЗЕЛЕНЕНЬКИМ	481
ХЛОПЦІ-ЧОРНОМОРЦІ РИБАЦЬКОГО РОДУ	482
БУВАЙТЕ ЗДОРОВІ, ШЛЯХИ ТА ДОРОГИ	483
БУВАЙТЕ ЗДОРОВІ, ТУТЕШНІ ЛЮДИ	484
ОЙ У ПОЛІ ДРЕВО	485
ЯК У ЛУЗІ, ТАК І В ЛІСІ	487
ОЙ КУДА Я ІДУ	488
ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНОНЬКА ПО САДОЧКУ	489
ОЙ ЗАДУТА ДОРІЖЕНЬКА	490
ОЙ ВОЛИ МОЇ ПОЛОВЕЙКІ	491
ОЙ ПОВІЙ, ВІТРЕ ТА БУЙНЕСЕНЬКИЙ	492
ЧИ ВОНА ВАМ, ТАТУ Й МАМО	493

Родинне життя

ПОКОСИЛИ СІНО	494
Я Ж ДУМАЛА, В БАТЬКА Й ГОРЕ	495
ОЙ САМА Я, САМА, В ПОЛІ ЖИТО ЖАЛА	497
СВІТИ, СВІТИ, МІСЯЧЕНЬКУ	498
ОЙ ЯК СЯДУ Я КРАЙ ОКОНЕЧКА ПРЯСТИ	499
ОЙ НЕ ЖАЛЬКО МЕНІ	500
ОЙ ПЛАЧУ Я, ПЛАЧУ	501
ОЙ ДАВНО, ДАВНО В МАТІНКИ БУЛА	502
ОЙ ГАЮ МІЙ, ГАЮ	503
ОЙ ЖУРАВКО, ЖУРАВКО	504
ОЙ ВОЛИ, ВОЛИ СІРІ, ПОЛОВІ	505
ОЙ ЧИ Я СПИЛА, ЧИ Я З'ІЛА	506
І ОЙ ЩОБ ЖЕ Я БУЛА ЗНАЛА	507
ПОРОДИЛА МЕНЕ МАТИ	508
ОЙ МИКИТО, МИКИТО	509
ДА ДУБОВОЮ ВОЛИ ГНАЛА	510
ОЙ КОБ ЖЕ Я ЗНАЛА, ЩО БУДУ ВМИРАТИ	511
ОЙ МАТИ Ж, МАТИ, ТИ Й ПОРАДНИЦЕ Й У ХАТІ	512
ХОДИТЬ ЖУРАВ ПО ГОРІ	513
ОЙ КОВАЛЮ, КОВАЛЬ-КОВАЛЕНКУ	514
ТИ ДОНЕЧКО, ТИ УЛЯНОЧКО	515
ЩО Ж ТИ, МАТЬОНКО, НАРОБИЛА	516
МАТІНКО МОЯ, ДЕ ТИ ДОЛЮ ДІЛА	517
ПРИЇХАЛА ПОШТА	518
ІШЛА ВДОВА ДОЛИНОЮ	519
ОЙ ВИОРЮ НИВКУ ШИРОКУЮ	521
ОЙ ГОРЕ, ГОРЕ З ТАКОЮ РОДИНОЮ	522
У НЕДІЛЮ РАНО-ПОРАНЕНЬКУ	523
ЛЕТІЛА ЗОЗУЛЯ З ГОРИ ТА В ДОЛИНУ	524
ОЙ ТИ Ж МОЯ Й МАТИ	525

Жартівливі, танцювальні

ЗІБРАВ БАТЬКО КУМПАНІЮ	526
ОЙ УЧОРА В КУМІ	528
ОЙ ГУЛЯЛА ЧУМАКОВА ЖІНКА	533
І ТИ, КУМА, І Я, КУМА, ОДНОЇ НАТУРИ	533
БИЛА ЖІНКА МУЖИКА	534
В МІСЯЦІ ІЮНІ ВИПАЛА ПОРОША	535
ЯК ПОЙДУ Я ДО КИСВА ЛЮЛЬКУ КУПУВАТИ	539
ЗІБРАЛАСЯ ЗВІРИНА	540
ОЙ ЗІЙШЛАСЯ ЗВІРИНА	541
ЩО ТО В ЛІСІ СТІЛЬКИ СЛУХУ	543
КОЗАЧОК	544

ТВОРИ УКРАЇНСЬКИХ АВТОРІВ

ЧОМ, ЧОМ, ЧОМ, ЗЕМЛЕ МОЯ	545
ПІСНЯ ПРО МАТІР	547
ТЕРНОВА РУЖА	552
ЯК Я ЛЮБЛЮ ТЕБЕ	554
ДИКІ ГУСИ	560
ЧАРІВНА СКРИПКА	562
КОЛИСКОВА ЗОРІ	564

CONTENTS

Foreword by Roman Didula.
VOICE FROM AGES TO AGES

- 11 -

I. AFRAID TO BREAK
THE LAST SONG
(from 2001 diary)

- 21 -

II. THE SINGING LAND
(from letters and diaries, essays)

- 30 -

III. SONG IN TOUR
(abroad tours notes)

- 155 -

IV. OUR WISE NIGHTINGALE
(admirers' responses)

- 197 -

V. NINA MATVIYENKO'S SING-
ING

- 251 -

SONG CALENDAR OF UKRAINE

Christmas carols

Spring ritual songs

«Green Holiday» (Trinity) songs

Ivan Kupala songs

Harvest ritual songs

- 254 -

TRADITIONAL FAMILY SONGS

Wedding songs

Lullaby songs

Funeral songs

- 358 -

EVERYDAY-LIFE SONGS

Psalms, historical and social songs

Love songs

Family life songs

Humorous and dance songs

- 391 -

MODERN COMPOSERS' SONGS

- 545 -

Songs Index

- 570 -

SUMMARY, CONTENTS

- 574 -

SUMMARY

Almost six hundred pages of this richly illustrated edition provide a unique chance to penetrate into mysterious world of NINA MATVIYENKO, the symbol of Ukrainian folk song. This volume also offers much deeper insights not only into visual but the oral and intangible cultural heritage of Ukrainians.

The fragments of private letters and diaries, bright essays and tour notes, admirers' responses etc., which present many-sided talents of Nina Matviyenko, reveal her joy and grief, sacred dreams and feelings concerning native land and its people, culture and historic fate of Ukraine.

Through Nina's eyes the readers may try to peep in behind the scenes of artistic Parnassus to feel the atmosphere and environment that formed not only the bright voice but also the consciousness of this prominent singer nationally named as the 'Ukrainian nightingale'.

The second part of this edition contains 251a songs (folk and modern) with notes from the singer's repertoire.

The book is lavishly illustrated by photographs from the private archive of the Matviyenko-Honchars family and by the reproductions of folk art masterpieces from the collection of Ivan Honchar (presently – collection of the Ukrainian Centre for Traditional Culture «Ivan Honchar Museum») – the outstanding Ukrainian artist and man of culture, Nina's father-in-law.

It is hoped that the book will be appreciated by a wide readers audience in Ukraine and abroad as Nina Matviyenko's phenomenon charms hearts of all connoisseurs of Ukrainian culture.

NINA MATVIYENKO

Nina Matviyenko – a prominent Ukrainian actress, folk and chamber singer was born in October 10, 1947 in the village of Nedilyshche, Zhytomyr Region. From the age of 11 years she studied at different boarding schools for orphans and children from large families (as there were eleven children in the Matviyenkos family).

In 1966 Nina entered the Vocal Studio of the Hryhoriy Veryovka State Academic Ukrainian Choir being its soloist until 1991. She graduated from the Taras Shevchenko Kyiv State University, Department of Philology in 1975.

From 1968 she is a soloist of the vocal trio «Zoloti Klyuchi» (Golden Keys) and from 1991 – a soloist of the Chamber Orchestra «Kyivs'ka Kamerata».

N. Matviyenko is a Member of the Cinematography Union of Ukraine since 1989. Presently she is a lecturing professor of the National University of Culture and Arts. She is a member of a number of musical contest juries and the President of Ukrainian Commission for the International Council of Organizations of Folklore Festivals and Folk Art (CIOFF).

The singer's repertoire consists of ritual, everyday life and lyrical Ukrainian folk songs as well as of the songs by modern Ukrainian composers Ye.Stankovych, O.Kyva, I.Poklad, I.Kyrylina, V.Shumeyko, M.Skoryk, O.Bilash, V.Smohytel' and others. She was also singing with various ensembles and groups like «Mriya», «Berezen'», «Kobza», L'viv choir «Dudaryk», choir «Khreschatyk», Academic choir «Dumka», Kuban' Cossacks' choir, Revuts'kyi State choir and others.

Nina Matviyenko performed in a number of TV-performances («Marusya Churay», «Kateryna Bilokur», «The Four Fords' Overflow» and others), telefilms («Clarinets of Tender», «Fly of the Arrow» and others), radio-performances («Match-Making in Honcharivka», «Svyatoslav the Prince», «The Forest Song» and others), feature films («The Straw Bells», «Golden Marriage», «The Charter is Lost», «The Accused Marriage»). She also scored for sound many films, TV- and radio programs. Several documentary films were shoot about Nina Matviyenko («Such a Tree in the Field», «The Marriage of Svichka», «Lullaby» and others).

In 1995 Nina Matviyenko participated in 16 performances of the American theatre «La Mama E.T.C.» in New York (USA). Together with the Japanese dancer Tadashi Endo she has created a musical performance «Under the Sun» (1997).

Since 1967 she visited on tour different countries of the world: Mexico, Canada, USA, Czech Republic, Hungary, Poland, Finland, Korea, France, Latin America.

Nina Matviyenko recorded Ukrainian folk songs on several plates (1973, 1976, 1987), audiocassettes (1988, 1989, 1997) and compact discs (1997, 1998). In 1987 a collection of the singer's songs was published by the Musical Ukraine Publishers.

Nina has published some of her essays in several national magazines.

Nina Matviyenko is a prize-winner of: «Young Voices» Contest (Ukraine, 1978), World Radio-Contest of Folk Songs in Bratislava (Czechoslovakia, 1979), All-Union TV-Contest «Living with a Song» (Moscow, 1979), 11th World Festival of Youth and Students (Moscow, 1985) and others.

In 1991 the actress got the title of the Woman of Ukraine. She is a prize-winner of the highest national award – Shevchenko State Award of Ukraine (1988) and the Volodymyr Vernads'kyi Prize (2000). Nina Matviyenko is awarded by the International Prize of M.Kasyan Fund – Order of St.Nicholas the Miracle-Maker, the State award – Order of St.Olga (1997) and the Order of St.Stanislav (2002).

Літературно-музичне
мистецьке видання

Ніна Митрофанівна Матвієнко.
«Ой виорю нивку широкою»

Формат 60x90 ¹/₈. Папір крейдований.
Гарнітура Антіква. Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 68. Наклад 1000 прим.
Зам. №177

Усі права застережені.

Видавець

Український центр народної культури "МУЗЕЙ ІВАНА ГОНЧАРА"

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру

видавців, виготовників і розповсюджувачів видавничої продукції

Серія ДК, №1005 від 07.08.2002 р.

вул. Івана Мазепи, 29, Київ, 01015

Тел./факс: (044) 573-9268

E-mail: honchar_centre@uninet.kiev.ua

Web-site: www.honchar.org.ua

Друк

ПП "Аврора"

вул. Чорноморського козацтва, 108, Одеса, 65003

Published by Ukrainian Centre for Traditional Culture

"IVAN HONCHAR MUSEUM"

29, Ivan Mazepa Street, Kyiv, 01015, Ukraine

Tel./Fax: (+380 44) 573-9268

E-mail: honchar_centre@uninet.kiev.ua

Web-site: www.honchar.org.ua

Printed in UKRAINE